

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 18 april 2019

Opening

De voorzitter: Ik open de vergadering. En wij hebben... Als eerste denk ik dat het goed is om even te kijken: wij zijn geloof ik compleet hé, zo te zien? Ja.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, de heer De Groot is iets vertraagd.

De voorzitter: Die is?

De heer Van Leeuwen: Iets vertraagd.

De voorzitter: Oh, die is vertraagd, maar die komt wel? Ok, goed. De heer De Groot komt dus straks. Dan is het goed om even te melden dat er zojuist – voor deze vergadering – een prijsuitreiking was voor een projectje van het Nova College, om films te maken over politieke onderwerpen. Leuk dat dat gebeurt en dat er aandacht is voor wat er in de politiek aan vragen is. En dat dat vervolgens geprobeerd wordt om dat op een voor jongeren interessante manier in beeld te brengen. Er is één onderwerp bij de vragen, waarvan ik me even afvraag of er niet een relatie is met onze agenda van straks. Want ik heb begrepen dat er vragen zijn van Trots Haarlem over kruispunt Amerikaweg, maar ook een interpellatieverzoek. Wat heeft de prioriteit?

De heer Van den Raadt: Alles voorzitter. Die ene vraag gaat over de bijeenkomst die er gisteren was. En die andere – interpellatiedebat – gaat over het stuk.

De voorzitter: Goed, nou, we horen zo meteen wat de raad ervan vindt.

1. Vragenuur

De voorzitter: Dan gaan we nu beginnen met de vragen. En als eerste mevrouw Otten, over het nieuwe standplaatsenbeleid.

Mevrouw Otten: Dank u wel voorzitter. Even m'n bril opzetten. Ik heb een aanvullende vraag op de vraag die ik eerder heb gesteld. Ik weet dat het onderwerp wordt behandeld in de commissie van 9 mei, maar ik heb een verzoek aan de wethouder om na te denken over welke mogelijkheden hij heeft binnen de Europese Dienstenrichtlijnen, als het gaat om standplaatshouders kioskvergunningen te geven. Ik stel deze vraag nogmaals omdat heel veel standplaatshouders in Haarlem dreigen te verdwijnen. Zij horen bij Haarlem, zij zijn een sociaal onderdeel van onze samenleving geworden in Haarlem. En u heeft nu twee weken de tijd om te onderzoeken welke mogelijkheden u heeft en welke plichten u heeft om ondernemen in Haarlem te faciliteren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Berkhout.

Wethouder Berkhout: Dank u wel. Ik zal dit sowieso tot mij nemen in het reces, om daar nog eens over na te denken. Ik kan u in algemene zin wel zeggen dat deze standplaatshouders niet dreigen te verdwijnen. Deze standplaatsen dreigen niet te verdwijnen. Het enige wat nu voorligt is het... Ze hebben nu een vergunning voor onbepaalde tijd en dat gaat dan naar bepaalde tijd. Dus dat betekent niet dat ze meteen van de ene op

de andere dag verdwijnen, dat is zeker niet de insteek. Maar als ik u goed hoor, dan vraagt u mij om daarover na te denken en ik neem dat tot mij. Ik ben daar overigens al enige tijd over aan het nadenken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Aynan van Jouw Haarlem over dreigende sluiting van Hudson's Bay.

De heer Aynan: Ja, dank u wel voorzitter. Volgens mij is het inmiddels twee of drie jaar geleden dat het faillissement van voormalig Vroom & Dreesmann een gat sloeg in onze binnenstad – figuurlijk dan. En we waren hartstikke blij dat een jaar geleden Hudson's Bay open ging en dat bracht reuring en, nou ja, het gebouw is sowieso prachtig geworden. Ik schrok toen ik – volgens mij vorige week – in de krant las dat Hudson's Bay bedreigd wordt met faillissement. Mijn vraag is: klopt dat nieuws? Zo ja: worden er gesprekken gevoerd met Hudson's Bay, om misschien het een en ander nog te kunnen redden? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Berkhout.

Wethouder Berkhout: Ja, ik kan me uw zorgen begrijpen, voorstellen. Wij weten als gemeente niets anders dan dat u ook in de krant heeft vernomen. Dus de directie van Hudson's Bay heeft ons hier niets over laten weten, dus tot zover hebben ons geen berichten bereikt over dit eventuele faillissement. Dus op dit moment is er ook gewoon nog regulier contact tussen de directie en de centrummanager, zoals dat met andere winkeliers in de binnenstad ook geldt. Dus dat geluid heeft in de krant gestaan, maar daar is niet iets op dit moment meer dan dat over bekend.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Heeft u naar aanleiding van het nieuws ook zelf proactief contact opgenomen met Hudson's Bay? En een andere vraag die misschien op uzelf betrekking heeft, voorzitter, is: we waren bezig om dat plaquette terug te halen en misschien ook terug te plaatsen in Hudson's Bay. Hoe staat het daarmee? Met dit soort geruchten denk ik van: nou, misschien is het beter om een andere plek te zoeken.

De voorzitter: De heer Berkhout.

Wethouder Berkhout: Nog even kort op die laatste vraag: nee, zelf geen contact opgenomen. Wel heb ik, word ik op de hoogte gehouden door de centrummanager, op ontwikkelingen op dit vlak.

De voorzitter: Goed, ten aanzien van de vraag over die plaquette. Ik denk dat zolang wij geen informatie hebben dat er rond Hudson's Bay eventueel reden is voor zorg, dat we gewoon moeten kijken van: wat zijn de mogelijkheden? Daar hebben we ondertussen contacten over en ik zal u zo snel mogelijk informeren. Maar het lijkt me niet verstandig om daar nu uitspraken over te doen, terwijl we die nog niet hebben afgerond. Ik begrijp dat er nu nog een aanvullende vraag is?

Mevrouw Van Zetten: Ik zou zeggen: gaat allemaal bij Hudson's Bay iets kopen, want ja, een beetje actief... Het college vragen om daar te gaan praten, lijkt me allereerst dat het belangrijk is dat Haarlemmers in Hudson's Bay gewoon...

De voorzitter: Goed,...

Mevrouw Van Zetten: ...kopen.

De voorzitter: ...dank u wel. Dit was de zendtijd, ja. Goed, wij gaan naar Trots Haarlem over de blijverslening.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, we willen allemaal dat ouderen langer zelfstandig thuis kunnen wonen, in hun eigen huis, ouderen willen dat ook vaak. Maar nu bleek van de week uit cijfers van de Stimuleringsfonds Volkshuisvesting, dat sinds de introductie in 2015 van die blijverslening – die je daarvoor kan gebruiken – dat die slechts 75 keer is aangevraagd en dat maar 100 van de 355 gemeenten die regeling aanbieden. Trots Haarlem wil graag weten: biedt Haarlem die regeling ook aan? Hoe vaak is die aangevraagd? En, er wordt ook gesuggereerd in het artikel dat het misschien wel komt – dat ie zo weinig wordt aangevraagd – omdat de gemeente de regeling te veel beperkingen opleggen. Kunt u ook aangeven hoeveel beperkingen wij opleggen? En u mag dat schriftelijk doen en indienen, zodat wij er in een commissie over kunnen praten.

De voorzitter: Ja, maar dit is bedoeld... Als u een vraag hebt voor deze vergadering, dan stelt u hem hier. Dus u krijgt nu antwoord van wethouder Meijs.

De heer Van den Raadt: Ook goed.

De voorzitter: Ja, maar één ding is helder: we hebben het hier gewoon alleen over de vragen die in de raad aan collegeleden gesteld worden. Niet over een andere manier van indienen van andersoortige vragen.

Wethouder Meijs: Ons is bekend dat hier in Haarlem drie keer daar in totaal gebruik van gemaakt is. En dat lijkt inderdaad te maken te hebben met de onbekendheid van de regeling. En wij zetten ook extra in op de zichtbaarheid en de bekendheid van deze regeling.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Trots Haarlem gaat verder over *The Passion*.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, u komt uit de mooie gemeente Katwijk, waar u ooit heeft gezorgd dat daar de Prins van Oranje, nee de *Soldaat van Oranje* een fantastisch succes werd. Nou hebben we ook zo'n mooi fenomeen: *The Passion*. En Trots Haarlem leek het wel mooi dat wij een keer de echte *The Passion* – zoals we dat op tv zien – ook in Haarlem laten plaatsvinden. We hebben een fantastische stad, mooie kerken. Dus Trots Haarlem vroeg zich af: bent u bereid daar weer uw ziel en zaligheid voor in te zetten, met steun van het hele college.

De voorzitter: Ik hoor hier zelfs al vrijwilligers voor hoofdrollen/gastrollen.

De heer Van den Raadt: Mevrouw Meijs als Maria.

De voorzitter: Ja, ik denk... Ik denk dat het sowieso een evenement is wat langzamerhand een geweldige uitstraling heeft en zou zeker niet misstaan in Haarlem. Dus het is de moeite waard om eens te kijken wat de mogelijkheden zijn. Maar 'mijn ziel en zaligheid', daar ben ik een beetje voorzichtig mee. U kunt verdergaan met Roze in Blauw.

De heer Van den Raadt: Ja, deze week kwam – denk ik bij elke fractie – de stichting The Dusty Foundation langs, over het feit dat mensen van de LHBT-gemeenschap toch nog wel last hebben van agressie en geweldpleging. En als zij dan aangifte doen, dat dan van de 1500 meldingen er 10 worden opgelost. Dat is toch wel erg weinig, maar ook dat het wel prettig is dat als zij dan aangifte doen, dat dat voor sommige mensen extra motiveert om die aangifte te doen, als dat bij gelijkgestemden kan. Dus daar hebben wij het fenomeen Roze in Blauw voor. Mensen die bij de politie werken, die zelf tot de LHBT-gemeenschap behoren. En onze vraag is: hoe staat het ervoor in Haarlem? Is daar die mogelijkheid in Haarlem? En als die mogelijkheid er is, zou die misschien iets uitgebreid kunnen worden?

De voorzitter: Wij hebben nog niet zo lang geleden hier ook discussie over gehad, in verband met andere specifieke doelgroepen, van: in hoeverre moet je de drempel verlagen voor aangifte, of voor specifieke gesprekken over onderwerpen bij de politie, door gebruik te maken van mensen uit dezelfde doelgroep? Dat is soms verstandig en soms misschien juist helemaal niet verstandig. Het is in ieder geval onderwerp waar veel aandacht voor is. Ik neem het ook in het gesprek met de politie mee, gewoon ook de suggestie. Ik weet dat we vanuit het antidiscriminatiebureau, dat we daar ons best doen om er zo goed mogelijk greep op te krijgen en kijken of er bepaalde barrières zijn. En ik ga dit ook nog eens even bespreken. Bedankt. En u kunt weer verder met de stand van zaken aardgasvrij-plannen in Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, die vraag is een beetje kort door de bocht geformuleerd. Maar het gaat specifiek over het feit dat deze week bekend werd gemaakt dat er rechterlijke uitspraak is geweest, waarbij bewoners bezwaar hebben gemaakt tegen het aardgasvrij maken van hun woningen door de woningbouwcorporaties. Omdat die niet konden aantonen dat uiteindelijk wat zij moeten betalen nog niet *sky high* door *the roof* gaat. En de rechter vond dat die bewoners gelijk hadden. De vraag van Trots Haarlem is van: hoe groot is die kans dat dit ook in Haarlem gaat plaatsvinden, in het kader van dat we allemaal zo graag aardgasvrij willen zijn in 2040 en of we dat dan ook gaan halen?

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Berkhout.

Wethouder Berkhout: Ja, we hebben ook kennisgenomen van dat artikel. In algemene zin kan ik zeggen dat die kans ons in Haarlem niet zo groot lijkt. Het is natuurlijk wel een punt van zorg, zolang die woonlastenneutraliteit niet geborgd is. Allereerst is het overigens trouwens ook iets wat primair tussen corporatie en huurder zich moet afspelen. Maar wij hebben alle reden om er nu in te geloven dat het in Haarlem uiterst zorgvuldig gebeurt en dit een incident was. Maar we kijken er nog wel even naar wat daar precies is gebeurd.

De voorzitter: Dank u wel. En dan komen we bij de laatste vraag van Trots Haarlem, als ik het goed begrepen heb. Ja, gaat uw gang, de heer Amand.

De heer Amand: Ja, dank u wel voorzitter. De vraag van Trots Haarlem is natuurlijk: hoe staat het ermee in het winkelcentrum Schalkwijk en de huisvesting. Van de week kregen wij de tip dat er gesprekken waren gevoerd hier op het stadhuis met beleggers en met woningbouwverenigingen. Gaarne zouden wij weten met de stand van zaken en eventueel de voortgang.

Wethouder Roduner: Het klopt dat...

De voorzitter: Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Excuus voorzitter. Het klopt dat er gesprekken worden gevoerd, dat heb ik u volgens mij eerder al verteld, dat we toch kijken, van, hoe we het winkelcentrum Schalkwijk toch verder kunnen brengen, dat project. Nou, ik zal u binnenkort informeren met een brief wat de stand van zaken is en dan kunnen we dat denk ik in de commissie bespreken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de SP over bewonersinitiatieven Ramplaankwartier en Planetenwijk, met betrekking tot elektrisch autodelen.

De heer Garretsen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb vragen aan wethouder Berkhout. Enkele jaren geleden zijn bewoners van de Planetenwijk en Ramplaankwartier begonnen met het initiatief om elektrische auto's te delen. Er zijn daardoor al twaalf auto's weggedaan – benzineauto's. Maar zij ondervinden nu problemen bij het aanvragen van laadpalen. Zo heeft het initiatief in het Ramplaankwartier januari 2018 plaatsing van twee elektrische laadpalen aangevraagd en enkele weken geleden was er op die aanvraag nog niet beslist. En bij de plaatsing zijn Spaarnelanden, Liander en de gemeente betrokken. En door de lange duur van de aanvraag dreigen bewoners af te haken van het project. En de 'normale' tijd tussen aanvraag en daadwerkelijke plaatsing duurt al gauw acht maanden. Dit komt onder andere omdat Liander achttien weken de tijd vraagt om na toekenning van de aanvraag de laadpaal te plaatsen. En verder is er een achterstand bij het verwerken van de aanvraag bij de gemeente en duurt de procedure in werkelijkheid nog vaak langer. En ik heb twee vragen aan de wethouder: wethouder, bent u bereid om met spoed in overleg te treden met Liander en Spaarnelanden, om te bezien of de procedure kan worden verkort? En wethouder: wilt u er alles aan doen om de achterstand bij de gemeente, om die in te halen? Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder Berkhout.

Wethouder Berkhout: Ja, met betrekking tot die eerste vraag kan ik u melden dat de laadpaal in het Ramplaankwartier voor iZoof momenteel in voorbereiding is bij Liander en PitPoint. En die aanvraag is beslist en die laadpaal wordt gerealiseerd. En sterker nog: die laadpaal wordt waarschijnlijk morgen geplaatst. Dus ja, sneller kan ik een toezegging niet doen eigenlijk. En de tweede vraag: ja, dat wil ik toezeggen, dat doen we ook op dit moment. We kijken daar ook continu naar hoe we die doorlooptijd zo kort mogelijk houden. Voor een deel hebben we dat echt in eigen hand, als het gaat om capaciteit, of als het gaat om beleidsregels, daar kijken we ook naar. Maar voor een deel zijn het ook de externe partijen. Ik moet u wel zeggen: dat zijn ook meerdere partijen die daarbij betrokken zijn. Ik wil u er trouwens wel op wijzen: u noemt ook Spaarnelanden, die erbij betrokken is, maar dit is echt het iZoof-project. Dus niet zozeer Spaarnelanden als uitvoerder. Maar als het om de MRA-E gaat, dat wordt dan weer uitgezet bij PitPoint en die zetten dat weer uit bij Liander. Dus het is ook een complex proces, maar ja, daar kijken we continu naar om dat te bespoedigen.

De heer Garretsen: Dank u wel met het antwoord.

De voorzitter: Dank u wel. En u kunt doorgaan over verhoging van het aantal 30 km-wegen in Meerwijk.

De heer Garretsen: Ja, op 5 januari 2016 hebben de vier wijkraden van Schalkwijk gepleit voor de uitbreiding van de 30 km-zones in Meerwijk. En daar is een project voor op touw gezet, het IVORIM – Integrale Vernieuwing Openbare Ruimte In Meerwijk – heeft dat in voorbereiding. De SP, maar ook de wijkraden, willen graag weten wanneer de uitbreiding van de 30 km-zones plaats gaan vinden en wanneer het project wordt afgerond. En dat was een vraag aan wethouder Snoek.

De voorzitter: Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, kleine nuance op uw formulering: het project IVORIM gaat over meer dan 30 km-wegen, maar gaat over het vernieuwen van de openbare ruimte en het onderliggende riool en ook nog het mee koppelen van een warmtenet. De planning zoals die nu is, is: uitvoering 2021 tot en met 2025. Maar zoals u weet gaan we na de zomer met elkaar spreken over het masterplan. Gaan we kijken over de scope van het project, de financiering ervan. Ik durf niet nu op voorhand te zeggen dat dat... Dat kan ook leiden tot een andere planning, maar dit is de planning zoals we hem vooralsnog aanhouden: 2021 tot en met 2025.

De voorzitter: Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb toch een nadere vraag. U heeft helemaal gelijk: het project gaat over veel meer, over ook die dingen die u opnoemt. Maar weet u al wanneer de uitbreiding van de 30 km-zones... Zitten die vooraan die tijdspanne die u heeft genoemd, of is dat juist het sluitstuk?

Wethouder Snoek: Dan moet ik echt even gaan nadenken. Wat we gaan doen is die openbare ruimte opnieuw inrichten. We hebben denk ik volgens mij met elkaar een ambitie om meer 30 km te krijgen. Maar dat vraagt wat aan de inrichting van de wegen, om een goeie 30 km-weg neer te leggen. Dus je begint aan de ene straat misschien in de 2021, die wordt dan 30 km, maar een andere straat zit achterin het project. Dus het is niet aan het begin 30 km maken of aan het eind, het gaat om de inrichting van die wegen, dus: stoepen, parkeren, alles wat erbij hoort, voor wel of niet 30 km. We hebben met elkaar die keuze ook nog niet gemaakt over wat 30 km wordt, maar dat gesprek gaan we met elkaar na de zomer verder aan, aan de hand van het masterplan.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de vragen? Ah, er is toch nog een vraag, mevrouw Timmer.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel voorzitter. Ik had hem ook aangekondigd, staat ook op de agenda. Maar ik heb een vraag over het opstroomen van vmbo-leerlingen naar havo. En op 4 april heeft de moeder van een vmbo-leerling ingesproken in de commissie Samenleving. Haar zoon wil graag doorstromen naar de havo. En met ingang van het schooljaar 2019-2020 zou een nieuwe wetgeving ingaan, waardoor vmbo-leerlingen met een diploma zonder meer recht kregen om door te stromen naar de havo, mits zij één extra vak zouden hebben en daar eindexamen in hebben gedaan. Maar de wetgeving heeft vertraging opgelopen. De minister heeft scholen opgeroepen om in de overgangsfase van de wet geen onnodige eisen te stellen. Scholen mogen echter zelf bepalen of zij nog aan de oude aanvullende eisen, of ze die nog stellen of niet. En de schoolbesturen in Haarlem hebben afgesproken om deze eisen inderdaad nog te stellen en dus eigenlijk tegen het advies van de minister in te gaan. Hierdoor dreigen leerlingen plotseling een andere keuze te moeten maken voor vervolgopleiding. In Amsterdam hebben daarom schoolbesturen besloten om zich al aan de nieuwe wetgeving te houden en doorstromen gemakkelijker te maken, dus zo moeilijk is het niet. De vraag aan de wethouder is: bent u het met ons eens dat doorstroom voor deze leerlingen mogelijk zou moeten zijn? Is de wethouder bereid om nog een laatste poging te wagen, om met de Haarlemse scholen – ook al bepalen zij zelf het beleid – in gesprek te gaan hierover?

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja, waar het hier om gaat is dat het een kwestie is van dat de wetgeving het gewoon niet toestaat. De minister kan wel zeggen van 'ja, je kan daar buitenom en ik wil het gedogen en ik zal daar niet tegen optreden', binnen de onderwijswetgeving is het altijd vrij strikt. Ik ben er geen voorstander van dat ik mijn, ja, zeg maar... Hoewel ik voorstander ben van doorstroming... Ik ben zelf een stapelaar en ik ben zelf op de mavo begonnen, dus ik weet dat het prettig is voor deze kinderen om ook te kunnen doorstromen. Maar ik heb afgelopen week, op uw verzoek, zowel de vragen technisch beantwoord, als dat ik ook contact heb opgenomen met scholen en schoolbesturen. Zij zijn daar niet toe bereid en dat heb ik te respecteren. Ik heb, zeg maar, mijn overtuigingskracht aangewonnen en die heeft niet geresulteerd tot het gewenste resultaat in uw ogen.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, mevrouw Timmer.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik dank in ieder geval heel hartelijk voor uw inzet.

De voorzitter: Dank u wel.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan wij naar agendapunt 2, dat is het vaststellen van de agenda. Er is na het verzenden van de agenda nog een interpellatieverzoek binnengekomen van Trots Haarlem, over het vrijgeven van de inspraak over de kruispunten Amerikaweg, u hebt dat stuk ook ontvangen. En de vraag is of deze interpellatie wordt toegestaan. Ja, de heer Drost.

De heer Drost: Ja, dank voorzitter. Nou, ik ben het even kwijt, want u had ook vragen aangemeld in het vragenuurtje, er staan moties vreemd over dit onderwerp. En om nou én dit onderwerp in het vragenuur te gaan behandelen én interpellatiedebat én bij moties vreemd, lijkt ons wat, ja, niet dubbelop maar driedubbelop. Dus mijn voorstel had geweest: doe het in het vragenuurtje. Nou, die is misschien een beetje geweest, maar stel gewoon uw vragen dan bij de moties vreemd en dan kunnen we het gewoon tegelijkertijd behandelen. Want dit...

De voorzitter: Misschien moet ik daar dan even zelf op reageren. Bij moties vreemd gaan we geen debat voeren, dus dat gaat niet lukken. Ja, ik begrijp overigens dat het onderwerp zelf al aan de orde geweest is en dan bij die moties ongetwijfeld ook duidelijk wordt hoe het zit, maar goed. Ik begrijp dat u zegt: ik vraag me af of het zinvol is, gelet op het feit dat er moties zijn. Er zijn nog een paar meldingen, laten we het kort houden. Het gaat over de vraag: wel of niet toestaan van de interpellatie. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, wat mij betreft staan we het altijd toe om een interpellatie te houden. Ik heb wel behoefte aan om even te horen van de indiener wat de reden is van het spoeddebat, want dat is het in feite.

De voorzitter: Ik kijk even verder. Nog anderen op dit moment? De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel voorzitter. Het betreft een voorlopig ontwerp. Wat ons betreft heeft Trots zeker een punt. En het had de wethouder gesierd om het hele plan van de agenda te halen in de commissie en het opnieuw te bespreken. Want er is vandaag een brief binnengekomen van de wijkraden, die echt in lijn is met wat Trots beweert. Maar omdat het een voorlopig ontwerp is, zullen we niet instemmen met het interpellatieverzoek.

De voorzitter: Ik kijk even, de heer Smit.

De heer Smit: De vragen zijn serieus, dus wij willen Trots steunen in het verzoek.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. De vragen zijn serieus, maar de vragen zijn onder andere door mijn partij al gesteld tijdens de commissie. Namelijk 'zijn de belanghebbende wel echt gehoord?' Dus daarmee verdwijnt volledig de spoedeisendheid van deze vragen. Dus wij steunen niet.

De voorzitter: Ik kijk even verder. Ja, u mag nog even een toelichting geven, misschien is dat wel goed. Dan kijk ik even naar de rest van de fracties, want dan moeten we er niet te lang over doen. We geven wel of niet de gelegenheid. Kort even een toelichting...

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ...

De voorzitter: ...op uw verzoek.

De heer Van den Raadt: ... ik ben blij dat er... Er is nog nooit zo veel discussie geweest over interpellatiedebat, dus mooi dat we daar de eerste mee zijn. GroenLinks zegt van 'er staat een rondvraag, interpellatiedebat, moties vreemd'. Moties vreemd zijn niet van Trots Haarlem. Als u goed heeft opgelet heeft de burgemeester de vragen niet behandeld bij het vragenuurtje, dus die hebben we ook niet gesteld. Hou je alleen het interpellatiedebat over. Ik vind ... Ik zou best mee kunnen gaan als wat mijnheer Aynan zegt, dat de wethouder nu voorstelt als we het interpellatiedebat niet doen, dat hij het stuk terughaaft en het opnieuw in de commissie indient, dan kan ik mijn interpellatiedebat terughalen. En waarom het spoed is, mevrouw Van Zetten: omdat hier gewoon in het stuk dingen beweerd worden die niet waar zijn en dat is toch wel bijna de grootste schending die je kan maken. En hoe sneller je daarbovenop zit, hoe beter.

De voorzitter: Goed, dat is uw toelichting. Ik kijk nog even verder. Zijn er nog anderen die zeggen 'wij hebben er een opvatting over'? Ik kan ook vragen: is er steun voor het debat? Misschien is dat de beste, gewoon te vragen: is er steun voor het interpellatiedebat? Ja, dat zijn de fracties van de SP, OPHaarlem, ChristenUnie, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Actiepartij en Trots en de VVD. Dat is niet genoeg, dus er is onvoldoende steun voor om dat te doen.

Mevrouw Van Zetten: Mag ik een opmerking maken, voorzitter?

De voorzitter: Ja.

De heer Garretsen: Voorzitter, hoeveel stemmen zijn er dan nodig dat het genoeg is? Het gaat niet om de meerderheid dacht ik.

De voorzitter: Ja, uiteindelijk, om de orde, als het om de orde gaat, gaat het om de meerderheid. Dus als er gezegd wordt van 'de raad moet een beslissing nemen over het toestaan van het interpellatiedebat' dan is dat een besluit van de raad.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter.

De heer Garretsen: Voorzitter, ik herhaal het toch nog even. Ik dacht dat er in het reglement van orde sprake was van een quorum. Maar daar kan ik me in vergissen.

De voorzitter: Ja, ik heb het er hier bij. Ik constateer dat bij het agendapunt het verzoek in stemming wordt gebracht, als de raad instemt met het houden van het interpellatiedebat, bepaalt de raad direct het tijdstip et cetera. Dus het wordt in stemming gebracht en dat bepaalt de raad bij meerderheid, dat is altijd zo. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, dan is het toch vervelend, want dan wordt het echt een coalitie-oppositie dingetje. En dan kan een oppositie – dingetjes – vrijwel nooit doorgang vinden, als we het zo gaan behandelen. Dus misschien moet daar dan toch eens over nagedacht worden.

De voorzitter: Dat lijkt me uitstekend, want ik snap ook uw punt. Dit instrument zou ook in ieder geval niet geblokkeerd moeten worden. Maar ik heb niet begrepen dat het op zich een coalitie-oppositie punt is, maar fracties maken er wel een verschillende afweging in. Hoe dan ook, dit is nu wat de raad beslist, dus ik denk dat

we het daarmee moeten doen. Er komen moties over dit onderwerp en ik kan mij voorstellen dat in de toelichting op de moties en de reactie daarop, in ieder geval het punt ook aan de orde komt. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ik had zelf ook iets voorgesteld, voorzitter. Misschien kan de wethouder daarop reageren?

De voorzitter: Nee, want we gaan nu niet alsnog een debat doen. Bij de motie is, denk ik dat het goed is om het onderwerp even op te pakken. En ik vind ook dat het nu weinig zinvol is om de discussie verder voort te zetten. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik ga ook geen discussie voortzetten, ik wil wel dan pleiten dat u altijd een hoofdelijke stemming houdt als we interpellatiedebat hebben, want dat is volgens mij dat ik dit voor de eerste keer zie. Dus graag dan: gelijke monniken, gelijke kappen. U heeft de vraag die ik had aangekondigd bij het vragenuurtje overgeslagen, dat heb ik laten gaan omdat ik dacht: goed, we krijgen toch een interpellatiedebat. Nou dat krijgen dus niet. Nou, dank u wel daarvoor. Ja, en voor de rest, over de agenda wil ik straks nog wat anders zeggen, maar misschien dat u eerst dit wil afronden.

De voorzitter: Dat lijkt me dat nu het moment is, dit onderwerp komt zo meteen bij de moties nog even terug. Overigens, over de manier waarop dit afgewikkeld wordt, ik wil er graag transparant in zijn. Ik vind, op zichzelf is er terecht gezegd van: als er zo'n verzoek komt, dan wordt dat in principe welwillend bekeken. Meestal zie je aan het knikken van de mensen dat er voldoende draagvlak is, dan ga je er niet over stemmen, dan weet je dat er draagvlak er is. Als er twijfel is, dan moet de raad gewoon beslissen. Er wordt uitdrukkelijk gezegd dat er een stemming over gehouden wordt door de raad en dat is nu gewoon gebeurd. En dat zal ook in voorkomende gevallen in de toekomst gebeuren. Over de agenda, de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, Trots Haarlem stelt voor dat we de agenda iets gaan wijzigen. Dat we een bespreekpunt nummer 19 – voorgenomen collegebesluit, inzake ontwikkeling Koepel – dat we daar een hamerstuk van maken, want in de krant hebben we al kunnen lezen dat we allemaal voor zijn.

De voorzitter: Ik heb alleen nog maar een oproep gelezen, dus dan moeten we nog kijken of dat ook, welk resultaat dat heeft. Goed, nee dat lijkt me niet nodig. U hebt een voorstel gedaan, maar ik proef niet dat er hier algehele instemming is. De heer Garretsen.

De heer Van den Raadt: Ja maar, u zegt net dat we moesten stemmen, maar hoe staat het dan bij het voorstel van een agendapunt? Hoeft daar niet over gestemd te worden?

De voorzitter: Nee, dit is een agendapunt, staat gewoon op de agenda. En het afvoeren van een agendapunt, daar gaan we niet per keer over stemmen. Goed, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, voorzitter, CDA en de SP hebben lang onderling overleg gehad over agendapunt 12, over Tjaden, daar een bespreekpunt van zouden willen maken. We hebben na rijp beraad besloten om dat niet te doen. Maar wij willen wel graag dat u ons toestaat een iets uitgebreidere stemverklaring dan normaal te geven.

De voorzitter: Goed, dat zie ik dan als een aankondiging. Ja, ok. Verder niet over agenda? Dan gaan we hem afwikkelen zoals die is voorgesteld.

De heer Van den Raadt: Voorzitter.

De voorzitter: Ah, wel.

De heer Van den Raadt: Normaal hebben we toch ook mededelingen bij een agenda, of ontbreekt dat deze keer?

De voorzitter: Ik weet niet welke mededelingen u bedoelt?

De heer Van den Raadt: Nou ja, normaal dat het vaste onderwerp ook 'mededelingen' op de agenda staat. Niet bij de raad?

De voorzitter: Nee, niet bij de raad, nee.

3. Bekrachten/opheffen geheimhouding

De voorzitter: Goed, we gaan aan de slag met de agenda. We gaan dan naar agendapunt 3: het bekrachten/opheffen geheimhouding. Het betreft instandhouden geheimhouding, antwoorden technische vraag Hart voor Haarlem over straatstenen Floraplein, agendapunt 15. En over geheimhouding bekrachten bijlage 2 en 3, behorend bij het raadsvoorstel: vaststellen startnotitie sporthal Sportweg, verhogen krediet en aanvraag voorbereidingskrediet. En de geheimhouding: bijlage 2 en 9 bij het voorgenomen collegebesluit inzake ontwikkeling Koepel, agendapunt 19. En tenslotte: ophef van de geheimhouding op verzoek van het college van diverse besluiten, agendapunt 18. Goed, iemand daarover het woord? Ja, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik wil het woord over het Floraplein. Ik ben in jurisprudentie gedoken. 27 september 2017 heeft de Raad van State uitspraak gedaan in een soortgelijke zaak, dat ging om de staatssecretaris van Financiën. Die wilde om precies dezelfde redenen stukken geheimhouden, contracten en cijfers tussen de FIOD en dienstverleners van de FIOD. En de Raad van State heeft toen heel duidelijk de vloer aangeveegd met de argumenten van de staatssecretaris van Financiën. Om dezelfde reden pleit de SP voor opheffing van de geheimhouding over het Floraplein.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Aynan: En op punt 15 voorzitter.

De voorzitter: Even ditzelfde onderwerp. De heer Boer, u wilt het ook hier over hebben? Ja? Dan hebt u het woord.

De heer Boer: Ja, ik loop dan ook al vast maar vooruit op het agendapunt wat hier verderop staat, inderdaad: het Floraplein. Wij vinden het werkelijk onbegrijpelijk dat hier de geheimhouding op wordt gelegd en wordt bekrachtigd. Zijn al meerdere keren heel duidelijk over geweest: je kan gewoon vrij en blij prijzen communiceren van die steentjes, daar wordt niemand slechter van. En het is niet te begrijpen dat andere fracties daar nu mee instemmen.

De voorzitter: Goed. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik begrijp best dat die geheimhouding er op blijft zitten, want in feite beschermt de gemeente zichzelf tegen het verkwanselen. Ze hebben natuurlijk de steentjes gewoon verkwanseld aan Heijmans. En als die prijsafspraken, of die prijzen, openbaar zouden zijn, had iedereen het gevoel dat ze een

conclusie kunnen trekken, dat de gemeente, de Haarlemmer eigenlijk bestolen is van hun cultuurhistorisch erfgoed, namelijk: de oude steentjes van het Floraplein.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. We zijn bij het Floraplein tegen het bekrachtigen van de geheimhouding. Bij de sporthal zijn we het ermee eens en bij de Koepel zijn we het er niet mee eens. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Als dat de stemverklaringen zijn op dit onderwerp... De heer Aynan nog.

De heer Aynan: Ja, dan doe ik ook maar meteen agendapunt 15. Ja, voorzitter dit soort verkopen moeten en horen gewoon echt openbaar te zijn. Dus niet akkoord met geheimhouding Floraplein.

De voorzitter: Dank u wel. Kunt u zich erin vinden dat met de vermelding van de standpunten van de partijen die we nu net gehoord hebben, dat we het besluit nemen? De heer Van den Raadt. Ja, ok. Dank u wel.

4. Ingekomen stukken

De voorzitter: Dan gaan we naar de ingekomen stukken. U heeft een lijst ontvangen en de vraag is of u zich kunt vinden in de wijze van afhandeling? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb een punt, dat is de brief van de ontmoetingscentrum Da Vinci. Ik heb begrepen dat er vragen over gesteld zijn. En mijn vraag is of die dan gelijktijdig kan geagendeerd worden, dat we het er kort even over hebben.

De voorzitter: Ok, dus uw vraag is om dat te agenderen, dat punt? Dat wordt ondersteund. Ik zie geen verzet in ieder geval, ja goed, ok, prima. Ja, dat gaan we doen. Nog andere opmerkingen? Niet? Dan kunnen we het verder zo vaststellen.

5. Transcript van de vergadering van 28 maart 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan gaan we naar het transcript van de vergadering van 28 maart 2019. Zijn daar nog opmerkingen over? De heer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Pagina 31 begint het punt 'Informatiebeveiliging in het Hofmanrapport'. Daar begint 'mevrouw Schneiders', zij eindigt ergens diep in de 40 met 'wethouder Schneiders'. Spreekt de heer Smit, die 'gunt u' niets, maar 'Günt u' van alles. Worden namen verkeerd gespeld. Ik zou toch willen vragen of daar nog een keer naar gekeken kan worden, want het zit echt vol met fouten.

De voorzitter: Ok. Nou, het is op zich een goed punt wat u zegt, want daar gaat kennelijk toch iets mis. Dus daar kijken we nog een keer naar. Verder nog? Niet.

6. Herstemming motie 14.1 Motie ICT behoeft integraal risicomanagement (bij RKC Rapport Verantwoordelijkheid voor Veiligheid - Onderzoek naar Informatiebeveiliging)

De voorzitter: Dan gaan wij naar de herstemming – vanwege het staken van stemmen in de laatste raadsvergadering – over motie 14.1: ICT behoeft integraal risicomanagement. Dat was een lange vergadering

en aan het eind hadden wij staken de stemmen. En dan komt het onderwerp de volgende vergadering weer terug. En dan gaan wij daar opnieuw over stemmen. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Herstemmen betekent een ongewijzigde motie. Ik heb de motie met de wethouder besproken deze week en ik denk dat wij elkaar prima snappen. Wat de motie beoogt is: op momenten dat de organisatie weer stappen heeft gemaakt in de complexe ICT-wereld en de ambtelijke organisatie en de wethouders van mening zijn dat er behoefte is aan een check met derden op de kwaliteit van elementen van de ICT, dat die dan ook plaatsvindt. En dat in het kader van de informatiewinning aan de raad, dat dat gemeld wordt. En dat is eigenlijk de essentie van de motie. Niet vandaag of morgen met grote onderzoeken beginnen, maar op het moment dat je vindt dat je een stuk weer verder bent, dan eventjes een check van een derde – als het nuttig is – er overheen. De essentie van de motie. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan... Is er iets een hand?

Mevrouw Kok: We missen de heer Visser van het CDA, dus dan zou het...

De voorzitter: Oh, ja ik weet ook niet... Maar wij kunnen hem ook onmogelijk tevoorschijn toveren.

De heer ...: Hij kan hem toezeggen, hij kan hem toezeggen.

De voorzitter: Nou, nee...

De heer Aynan: Voorzitter mag ik een schorsing aanvragen?

De voorzitter: Ja, ik weet niet waarom de heer Visser vertrokken is. Misschien wilde hij hier gewoon niet over meestemmen, maar het wordt wel spannend dan, op die manier, ja. Nee, nee, nee, nee, nee, als het dan weer een staking van stemmen wordt, is de motie verworpen. Mevrouw De Raadt, u kunt misschien een opheldering geven over de verblijfplaats van de heer Visser?

Mevrouw De Raadt: Ja, zeker weten doe ik niet, waar die is. Maar kunnen we een schorsing van 15 seconden, ga ik hem even halen.

De voorzitter: Nou, laten we dat toch doen, het zou toch leuk zijn als we nu een beslissing hadden. Goed.

Schorsing

De voorzitter: We gaan weer verder. Mijnheer Visser, gefeliciteerd, u heeft op een bijzondere manier de aandacht op u weten te vestigen. En u hebt koffie geloof ik, ja. Wij gaan over tot stemming over motie 14.1: ICT behoeft integraal risicomanagement. Zoals die in de vorige vergadering is ingediend en vervolgens wegens het staken van stemmen opnieuw nu aan de orde komt. Wie is voor deze motie? Dat zijn de fracties van D66, SP, OPHaarlem, Jouw Haarlem, ChristenUnie, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Actiepartij, Trots Haarlem, en de VVD.

De heer ...: Wat gebeurt hier?

De voorzitter: Maar ik ben benieuwd... Hij is aangenomen. Ok, nou, dat is dan gebeurd. Dat hoor ik. Jawel, jawel, jawel, jawel, jawel. Ik vraag aan de griffier, die houdt dat bij en die heeft inderdaad geconstateerd dat het nu 20-19 is, dus ja, zo gaat dat. En ik heb begrepen van de wethouder dat ie het nu goed begrepen heeft

en er ook helemaal niet ongelukkig mee is. Dus, nou goed. Wij gaan... Ja, het is wonderlijk, maar dat kan. Het is een nieuwe stemming en dat kan leiden tot nieuwe gedachten en iedereen is weer vrij om te stemmen wat ie wil. Goed.

7. **Verantwoording fractie- en scholingsgelden fracties van 1 januari 2017 tot en met 21 maart 2018 (eindafrekening).**
8. **Zienswijze Conceptbegroting 2020 van de "Gemeenschappelijke Regeling (GR) Schoolverzuim en Voortijdig Schoolverlaten (VSV) RMC- regio West-Kennemerland"**
9. **Verzoek gelden voor Veilig Thuis Kennemerland beschikbaar te stellen**
10. **Wijziging Algemene plaatselijke verordening; verwerking amendement "we kunnen goed zonder..."**

De voorzitter: Dan gaan wij naar de hamerstukken 7 tot en met 10 en die stellen wij vast. Het tempo zit er in.

11. Afrekening diverse onderwijskredieten

De voorzitter: We gaan naar... Ok, we kijken even of we de camera weer wat beter – kijk, kijk helemaal goed – beter in positie kunnen krijgen en dat lijkt te lukken. We gaan naar agendapunt 11. Hamerstuk met stemverklaring: afrekening diverse onderwijskredieten. Wie wil daarover een stemverklaring afleggen? Ja, ja jawel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. De VVD zal voor deze onderwijskredieten, extra onderwijskredieten, gaan stemmen. Alleen niet nadat wij de opmerking hebben gemaakt dat het eigenlijk heel ongelukkig is dat dit college ervoor kiest om veel aan allerlei duurzaamheidshobby's te doen en dat ook bekostigt uit onderwijsbudgetten. Wat er nu gaat gebeuren is dat de wethouder naar de onderwijsinstellingen is gegaan, om te vertellen dat een aantal benodigde reparaties uitgesteld moeten gaan worden. En dat alles omdat deze wethouder, of dit college, liever gras op de daken van andere scholen heeft. Wij vinden dat ongelukkig en wij vinden dat dit college dit beter zou moeten budgetteren.

De voorzitter: Dank u wel. Geen andere stemverklaringen? Dan is dit voorstel aangenomen.

12. Vaststellen Beeldkwaliteitsplan en stedenbouwkundig plan + afsluiten AO Tjaden terrein

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 12: vaststellen beeldkwaliteitsplan en stedenbouwkundig plan en het afsluiten van een AO voor Tjaden terrein. En we hebben al gehoord dat we een iets langere stemverklaring krijgen. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de SP stemt voor, maar wel met één kanttekening. Hoogstwaarschijnlijk worden de agrarische bestemmingen door de woonbestemming van Tjaden formeel niet aangetast. Maar in werkelijkheid kan er een hoop gezeur komen, dat blijkt uit ervaringen elders. En daarom zullen wij de wethouder in de komende commissievergadering verzoeken om een kettingbeding bij de koopovereenkomsten van de toekomstige bewoning van Tjaden te overleggen. En ik wou voor een verdere toelichting het woord geven aan de heer Visser van het CDA.

De voorzitter: Nou, dat zal ik dan doen. Mijnheer Visser, u heeft het woord.

De heer Visser: Ja, ook het CDA zal instemmen met het voorstel. We waren afgelopen keer wel getriggerd door de SP, over die verdringingseffecten, we maken ons daar ook zorgen over. Door de antwoorden op technische vragen en ook contact met de landbouworganisatie blijken die er voorsnog niet te zijn, zoals de heer Garretsen ook zegt. Maar er kunnen inderdaad spanningen in de buurt ontstaan, ook wel meer inspecties komen op het boerenbedrijf. Het advies van de SP steunen wij dus ook van harte, om een en ander op te nemen in kettingbeding naar de toekomstige bewoners.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ja, de heer Drost.

De heer Drost: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, GroenLinks gaat niet instemmen met wat er voorligt. Ja, dit onderwerp is al meerdere keren in verschillende commissievergaderingen behandeld. En elke keer hebben we toen heel duidelijk uit de doeken gedaan waarom we het geen goed idee vinden dat er woningbouw komt op deze plek, op deze groene plek. Weliswaar is het vervuild, maar dat kun je ook op een andere manier oplossen. Dus... Nou ja, in lijn met wat we altijd hebben gezegd – over Tjaden en over dit project – zullen we er niet mee instemmen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel voorzitter. Trots Haarlem stemt in omdat – kan ik u erbij vertellen – het is natuurlijk daar al jaren een puinhoop en het wordt eindelijk eens een keertje opgeknapt en dat mag ook wel eens gezegd worden. Hopelijk blijven wel de knotwilgen intact.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Actiepartij stemt tegen dit voorstel. We vinden het echt heel onverstandig om in het groen zo'n apart wijkje bouwen. En het is een enorme belasting voor dat mooie rustgebied wat daar is.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de stemverklaringen? Met aantekening voor de fracties van GroenLinks en de Actiepartij, dat ze geacht willen worden tegengestemd te hebben, is het voorstel aangenomen.

13. Vaststellen Startnotitie Sporthal Sportweg, verhogen krediet en aanvraag voorbereidingskrediet.

De voorzitter: En dan gaan wij naar agendapunt 13: vaststellen startnotitie sporthal Sportweg, verhogen krediet en aanvraag voorbereidingskrediet. Wie wil daarover een stemverklaring? De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Ja, voorzitter, die sporthal is nodig. Wij betreuren wel dat ook hier weer multifunctionaliteit – die wel mogelijk was – niet gebeurt. We hebben vandaag nog even contact gehad met de wethouder van: kan er niet bijvoorbeeld wel een huisartsenpraktijk, maar niet de fysiotherapie, zodat je toch binnen die btw-kaders blijft? Maar dan blijft de discussie over de ruimtelijke kaders en dan toch weer de tijdsdruk die de sporthal in gevaar kan brengen. Dus helaas moet ik dan toch concluderen dat ik met het voorstel nu moet instemmen, maar ik wil wel het college meegeven van: grijp die kans voor multifunctioneel ruimtegebruik. Want als we overal in de stad dat niet doen, dan gaat het uiteindelijk ten koste van woningen. En ik had het echt mooi gevonden als hier een mooie huisartsenpraktijk en fysiotherapie was gekomen. Dus graag meer tijd voor voorbereiding van plannen, zodat multifunctionele kansen niet verloren gaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel voorzitter. Eigenlijk zou ik ook een beetje kort herhalen wat ik in de commissie heb gezegd. Het is een prima plan, GroenLinks die gaat akkoord. Echter, het is niet de eerste keer dat ik het zeg: we worden weer geconfronteerd met een plan met enorme tijdsdruk, ook wat de ChristenUnie zei. En het plan moet ook nu worden uitgevoerd, anders hebben we grote consequenties. Fracties hebben ook een aantal opmerkingen gemaakt op het plan. En het zou fijn zijn om in de commissie ook een keer over het plan te kunnen hebben, waar we dan wel de tijd over hebben om te denken en eventueel dingen te kunnen veranderen. We zien dan ook uit naar het definitieve ontwerp en we hopen deze dus ook in de commissie te kunnen bespreken, zoals volgens mij is toegezegd.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Actiepartij steunt de woorden van ChristenUnie, we vinden het echt een gemiste kans dat hier dubbel ruimtegebruik niet wordt mogelijk gemaakt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Amand.

De heer Amand: Voorzitter, wij stemmen voor. Jammer dat het zo gaat dat heden de plannen een beetje te snel gaan. Wij hopen dan wel dat er geen morzel komt – zoals elders in sporthallen – maar wel de echte mooie sedum, die groeit met de zon mee. Dus dat willen wij wel hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de stemverklaringen? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. PvdA zal voor dit plan stemmen, omdat het extra ruimte biedt voor het topsport volleybal. En omdat het ruimtemogelijkheden in de buurt op een hele goeie, verantwoorde manier behartigt en ook nog ruimte inruimt voor groen in de buurt. Bovendien is er door de wethouder heel snel geschakeld in verband met de teloorgang van de Beijneshal en dat verdient bewondering. Er zijn een aantal zaken die nog moeten worden geregeld, dat is: de bouw'...' moet in de gaten worden gehouden en de groene parkomgeving mag niet worden weggerukt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het? Dan is daarmee het voorstel aangenomen.

14. Vaststellen bestemmingsplan Tempeliersstraat-Raamsingel

De voorzitter: En dan gaan we naar het vaststellen van het bestemmingsplan Tempeliersstraat-Raamsingel. Wie wenst daarover een stemverklaring af te leggen? Mevrouw Oosterbeek, -broek.

Mevrouw Oosterbroek: -broek, ja. Dank voorzitter. GroenLinks is erg trots op het ontwerp wat er ligt. En we zijn vooral blij met de toezegging van de wethouder Roduner om onze grondstoffen hub Bebouw Nederland te verkopen, of te promoten in ieder geval. Bedankt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Uitstekend plan, wel jammer dat er toch nog een smet op ligt, omdat er blijkbaar toch nog een kwestie ligt met een buurtbewoner, we hopen dat dat snel wordt opgelost.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, het is uiteindelijk toch goed gekomen daar in die Tempeliersstraat. En ik moet zeggen, ik wil toch even nog een compliment aan onze stadsgenoot Erik Haverkorn uitspreken hier, omdat hij het lumineuze idee heeft gehad om Joost Swarte hiervoor te vragen. En uiteindelijk heeft HBB dat ook... Hartstikke leuk dat ze dat ook hebben gedaan.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Schopman.

Mevrouw Schopman: Ja, daar is hij. Partij van de Arbeid is ook blij, het is een mooi plan geworden. Na al die jaren gaat er toch eindelijk wat gebeuren. Wij hadden een sublieme motie ingediend, die ook is aangenomen: Ook in West Sociaal & Loyaal. Het was ook een signaal naar ontwikkelaars toe voor andere projecten, dus fijn dat ie toen is aangenomen. Hij paste niet meer in dit project, dat had goede redenen. Maar we hebben wel de wethouder gevraagd om de doorstroom die wij toen hadden, ook toegezegd gekregen, dat het ook echt naar mensen uit de sociale huurwoning gaat. En die sociale koop die nu wordt aangeboden, dat ie ook gerealiseerd wordt. Daar hebben we vandaag die toezegging op gekregen, dus daar zijn we heel gelukkig mee. Dus: bouwen en maak er iets moois van. Nee: het wordt iets moois!

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de stemverklaringen? Is het vastgesteld.

15. Instandhouden geheimhouding antwoorden technische vraag Hart voor Haarlem over straatstenen Floraplein

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 15, daar hebben we net al een prelude op gehad. Wie heeft daar een stemverklaring over? Dat is al geweest nu eigenlijk. Ja? Geen stemming, of geen stemverklaring?

16. Zienswijze geven op verantwoording 2018 en globale begroting 2020 Metropoolregio Amsterdam

De voorzitter: Dan gaan we naar 16: zienswijze geven op verantwoording 2018 en globale begroting 2020 Metropoolregio Amsterdam. Daarover een stemverklaring? Ja, mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel voorzitter. De PvdA stemt in met deze zienswijze. Alleen mijn laptop doet rare dingen. Wel wil de fractie naar aanleiding van bijlage 5 het presidium uitnodigen, door met een voorstel te komen dat het mogelijk maakt om met een zekere regelmaat binnen de raad een beleidsinhoudelijke discussie te voeren, over de voor Haarlem relevante onderwerpen binnen de MRA.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: SP stemt tegen. Zoals in de commissie gezegd: doeltreffendheid en doelmatigheid van MRA kan niet worden beoordeeld, daarom tegen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Het verzoek van mevrouw Verhoeff van de PvdA ondersteunen wij van harte.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Wij stemmen ook in. We zijn blij met de cijfers zoals ze ons gepresenteerd zijn en we zijn ook blij met de inspanningen van de ambtenaren en de wethouder om meer invloed te krijgen binnen de MRA. En we ondersteunen de vraag van de PvdA. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de stemverklaringen, dan is de zienswijze vastgesteld. En overigens was dat al eerder aangegeven dat... U gaat zelf over uw agenda, trouwens. Maar dat lijkt me uitstekend om dat te doen.

17. Aanvraag uitvoeringskrediet voor "Uitbreiding Autoluwe binnenstad"

De voorzitter: Dan agendapunt 17, aanvraag uitvoeringskrediet voor uitbreiding autoluwe binnenstad. De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. Het is een goed idee om de autoluwe binnenstad uit te breiden. Het is goed voor de leefbaarheid, veiligheid en gezelligheid. En het kan rekenen op draagvlak van de centrumbewoners zelf. We willen wel heel graag het college meegeven om de fietsenstalling in de Smedestraat, om die open te stellen voor de centrumbewoners. Daar is gewoon behoefte aan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Boer.

De heer Boer: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, we zijn nog niet eens begonnen met het graven bij de Groenmarkt of uitbreiding... Of het krediet daarvan begint al een beetje een bodemloze put te worden. We dachten er 1,3 miljoen aan uit te geven, inmiddels zitten we met een tekort van 8 ton. Dat gaat de wethouder hopelijk oplossen bij de kadernota. Maar ja, dat gaat wel ergens ten koste van natuurlijk. En inmiddels gaan we 2,4 miljoen uitgeven. Wij schrikken daarvan, we hopen dat de wethouder, ja, in control is over dit project en dat het hier wel bij blijft. Maar wij hebben wel sterk onze twijfels. Dit wilden we wel even opmerken. We zullen instemmen met het uitbreiden ervan, maar wel met deze ernstige aantekeningen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, Trots Haarlem gaat tegenstemmen, omdat wij willen dat er gewoon meer alternatieven eerst ontwikkeld worden. Het aanleggen van twee P&R-terreinen, dat duurt al jaren en dat komt ook niet van de grond. Laat eerst zien waar mensen naar toe moeten en maak dan alles autoluw. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Hart voor Haarlem gaat ook tegenstemmen. De binnenstad was een plek voor iedereen en dat gaan wij veranderen nu in een groen kalifaat. De parkeerplaatsen pakken we af, de scooterrijders worden verjaagd en nu is de automobilist aan de beurt. Waar houdt dit op? Hart voor Haarlem is tegen dit krediet. De stad is wat ons betreft voor iedereen en geen reservaat voor de bakfietsende elite.

De voorzitter: Ik zie dat er nu steeds meer behoefte komt aan stemverklaringen. De heer Smit.

De heer Smit: Namens OPHaarlem een waarschuwing: een autoluwe binnenstad betekent problemen voor het autoverkeer. Daar maak ik me niet zo'n zorgen om. Maar als mensen met een beperking – lichamenlijk of visueel – daardoor niet meer in de buurt van hun woning kunnen parkeren, dan gaat er iets fout. Die waarschuwing geven we heel nadrukkelijk mee aan het college.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Wat D66 betreft gaat het over de 'Haarlemmervriendelijke' binnenstad. Want de binnenstad wordt veel toegankelijker en beter, ruimer voor fietsers, voetgangers, spelende kinderen, die we gelukkig weer meer en meer hebben in onze stad. Dus wat goed dat we dit gaan doen. Wat goed dat we snel tot uitvoering overgaan. Dus ja: wij gaan naar een 'Haarlemmervriendelijke' binnenstad. Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, Liberaal Haarlem zal tegenstemmen. De binnenstad wordt steeds minder toegankelijk voor auto's. Er wordt vergeten dat de binnenstad bevoorrad moet worden – ook niet onbelangrijk. Ik vind dat we doorslaan. We hebben echt veel te weinig oog voor allerlei problematiek die het met zich meebrengt. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: De PvdA die stemt in met de uitvoeringskrediet, maar we maken ons wel zorgen over dat gat van acht ton. En we hopen dat het goed komt bij de kadernota.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Schneiders.

Mevrouw Schneiders: Dank u wel. Ook GroenLinks stemt in, omdat we vinden dat het heel fijn is dat dit nou eindelijk voor elkaar komt, dat we de autoluwe binnenstad uitbreiden. En dat we inderdaad daarom een binnenstad maken die gewoon voor alle Haarlemmers juist geschikt kan zijn. Die ook wat groener is dan al dat steen en die voor iedereen een prettige omgeving is.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de stemverklaringen. En ik constateer dat we een aantekening maken dat de fracties van Trots, Hart voor Haarlem en Liberaal Haarlem tegen geacht willen worden gestemd te hebben. Ja.

18. Actuele status geheime stukken

De voorzitter: Ja, dan gaan we naar punt 18: actuele status van geheime stukken. Ja, dat is geheim, maar je moet het vaststellen. Dus als we er niks over zeggen, niemand, dan stellen we het zo vast.

19. Voorgenomen college-besluit inzake Ontwikkeling Koepel

De voorzitter: En dan gaan we naar de bespreekpunten en we hebben een interessant punt om mee te beginnen: voorgenomen collegebesluit inzake ontwikkeling Koepel. U hebt ontvangen een toelichting op de wijze waarop wij ons voorstellen dat we dit onderwerp goed kunnen behandelen. En dat is door eerst iedere fractie die dat wenst de gelegenheid te geven in algemene zin te spreken over waar wij nu staan en hoe de fractie dat bekijkt. Vervolgens de collegeleden die dit betreft de kans te geven om daarop te reageren en de positie het voorgenomen collegebesluit nog een keer toe te lichten. Mede met het oog op een hele reeks aan voorgenomen uitspraken of voorgestelde uitspraken voor de zienswijze van de raad en die gaan wij daarna in stemming brengen, waarbij er per onderdeel een stemverklaring kan worden gegeven. En aan het eind van die stemming weten we dus wat de zienswijze van de raad is. Dat is het voorgestelde wijze van behandelen. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik wil een punt van orde maken. Ik vraag me af of u de geschikte voorzitter bent voor dit onderwerp. Als we de stukken lezen staat u eigenlijk al als burgemeester met de sleutel in de hand om de universiteit te openen. Er blijkt uit de brief aan de Duitsers vorig jaar geen enkele terughoudendheid, alles is prima, er zijn alleen nog een paar kleine politieke vuiltjes die moeten worden opgelost. Wat betreft de berichtgeving van de reis naar New York, dan bent u ook natuurlijk al helemaal juichend, dat u hoopt dat jonge mensen mee gaan varen en samenwerking gaan zoeken met de nieuw te stichten universiteit in de voormalige Koepelgevangenis. Een paar jaar geleden heb ik ook al voorgesteld om u te vragen om zich hier terug te trekken als voorzitter voor dit punt, omdat u toen ook al in de openbaarheid helemaal heeft opgesteld als een groot voorstander van dit plan. Dus wat dat betreft mijn bijdrage qua voorstel.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Ik denk dat ik uitstekend in staat ben om gewoon deze vergadering te leiden, lijkt mij. Ik zal ook niet aan het debat deelnemen. De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: De PvdA heeft ook nog een ordevoorstel. Wij zouden graag bij de stemming de secties 2 en 3 in stemming willen brengen voor sectie 1, omdat sectie 1 de meest verstrekkende beslissingen bevat.

De voorzitter: Ja, dat kan ik me voorstellen. Dat kan ook zijn dat je dan zegt van: nou, begin gewoon het meest verstrekkend, want dan kan het zijn dat je bij het eerste de beste punt alle andere punten niet meer hoeft te behandelen, omdat het 't meest verstrekkend is. Je kunt ook zeggen: we houden de spanning er nog even in en we doen eerst even al die andere dingen en daarna pas punt... Is daar steun voor, om te zeggen van: wij willen die eerste sectie later behandelen? Nee, zie ik en ik zie ook ja. Dus dit wordt... Ja, ja, ja, ja, ja. Maar laten we niet te veel tijd gaan besteden aan procedurele kwesties. Ik vraag het gewoon: het voorstel is gedaan om dat te wijzigen. Wie steunt dat voorstel? Ja, dat zijn... Wat is de reden om te wachten? Even nog... Even één moment, ja. De heer Smit.

De heer Smit: Om te beginnen hebben we de agenda vastgesteld.

De voorzitter: Zeker, maar er wordt hier voorgesteld bij dit agendapunt, om de wijze waarop we dit specifieke punt doen, iets anders te doen. Dus de agenda blijft hetzelfde, maar wel de wijze van behandeling van dit specifieke agendapunt, namelijk de volgorde waarin wij bepaalde onderdelen aan de orde stellen. Het maakt mij niet uit, maar het is aan u.

De heer Boer: Voorzitter.

De voorzitter: Ik begrijp dat u eerst daar nog over wil zeggen? De heer Boer.

De heer Boer: Ja, de voorbereiding van dit stuk is heel zorgvuldig geweest, ook uitgebreid in het presidium besproken en ook de griffier heeft daar ontzettend veel werk aan gehad. En ik vind het echt ontzettend vervelend dat nu vlak voor de behandeling van het stuk er zoiets toch significant wordt omgegooid. Dus mijn voorstel zou werkelijk zijn om gewoon de gewone volgorde aan te houden, daar hebben alle fracties zich op voorbereid. Dat wil ik even melden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, ik heb eigenlijk nog – u ging zo snel – een aanvullende vraag op de vraag van mevrouw Van Zetten, van Hart voor Haarlem.

De voorzitter: We gaan nu eerst, even één moment.

Mevrouw Otten: Dan kom ik zo bij u terug.

De voorzitter: We gaan nu eerst eventjes dit punt – wat we mee bezig waren – afronden, om de chaos niet al te groot te maken. Er ligt een ordevoorstel, er zijn reacties op van ‘jongens, hier is over nagedacht en hou het nou gewoon zoals het was’. Maar we moeten een besluit nemen. Heeft iedereen die er wat over wil zeggen zijn kans gehad? Ja? Dan gaan we gewoon even kijken, van, wat de gewenste volgorde is. Dus het voorstel is om het voorstel zoals het er ligt aan te passen en eerst de punten 2 en 3 aan de orde te stellen, onder 2 en 3 en daarna de punten onder 1. Dat is het voorstel van de Partij van de Arbeid. Wie is daarvoor? Ja, dat zijn de fracties van D66 – even kijken – Jouw Haarlem, ChristenUnie, Actiepartij, CDA, Partij van de Arbeid. Dit is kennelijk heel erg... Nou, ook GroenLinks. Nou, dan is er een meerderheid voor, dus dan gaan we het zo doen. Het zij zo. Mevrouw Otten, u wilde nog een... U wilde nog een ordevoorstel?

Mevrouw Otten: Ja, ik doe nog een...

De voorzitter: Jawel, ik heb echt een meerderheid van de handen omhoog gezien, al moet ik eerlijk toegeven dat je bijna met een vergrootglas moest kijken om de armen van de ChristenUnie te zien. Maar... Sorry, sorry, sorry: GroenLinks, GroenLinks, ja. Ok. Mevrouw Otten, u wil ook nog wat zeggen.

Mevrouw Otten: Ja, ik heb heel weinig spreektijd, dus ik ga niet herhalen wat ik net al heb gezegd. Mevrouw Van Zetten van Hart voor Haarlem deed een serieus voorstel. Ik vind het een beetje onhandig dat u het zelf beslist. Ik zou ook willen vragen om dat even in stemming te brengen.

De voorzitter: Nou, het voorzitterschap van de raad is gewoon bij wet toegekend aan de burgemeester. En het is niet zo dat je per onderwerp gaat besluiten wie de vergadering voorziet. Dus eerlijk gezegd denk ik niet dat we die kant uit moeten gaan. U moet gewoon vertrouwen kunnen hebben – en ik verzeker u dat u dat vertrouwen ook kunt hebben – dat de vergadering op een objectieve wijze wordt voorgezeten door de voorzitter. Dus ik... Daar wil ik het bij laten. Goed, dan gaan we nu over naar de behandeling en dan vraag ik: wie wenst het woord over dit onderwerp? Ja, de heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u voorzitter. Voorzitter, we hebben al tweeënhalf uur over dit onderwerp gediscussieerd in de commissie Ontwikkeling. En ik ben in ieder geval niet voornemens om dat vanavond nog een keer te doen. En ik hoop dat collega's mij daarin zullen volgen. D66 is positief over het collegebesluit wat voorligt. We zullen een aantal onderdelen van de zienswijze steunen, om een aantal zekerheden te bestendigen en tegelijkertijd deze ontwikkeling niet onmogelijk te maken. Wij zullen zo meteen terughoudend zijn met de stemverklaringen bij de losse onderwerpen en gezien de veelheid van onderwerpen wil ik de rest vragen dat ook te doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, voorzitter, er zou een universiteit komen. Eén waarvan de diploma's door de Nederlandse overheid zouden worden erkend. 'Een toegankelijke universiteit' volgens een motie van GroenLinks, door vrijwel de hele raad aangenomen. Dus een universiteit die door het Rijk zou worden bekostigd. En nu drie jaar verder: niets van dit alles. Er komt een hogeschool, die precies hetzelfde programma biedt als de Hogeschool Inholland, waar wel normale collegegelden worden betaald. Wie wil er nou naar zo'n opleiding? Waarom zouden rijkelui's kinderen uit het buitenland naar een opleiding gaan, waarvan een diploma

nog geeneens geldig is en waarvan het collegegeld bijna acht keer zo duur is als het normale? Waarom zouden rijke Nederlandse ouders hun kinderen daar naartoe sturen met het collegegeld dat vier keer zo hoog is? Daarom kwam het college met iets uit de hoge hoed. Er moet een onderzoekscentrum voor het MKB worden opgericht. En wie moet daar ook financieel aan bijdragen, met geld van de belastingbetaler? Juist ja: de gemeente. Het is alsof de overheid British Petroleum subsidieert, maar Shell lekker niet. Duidelijk concurrentievervalsing met Hogeschool Inholland. Dienstwoningen worden verkwanseld, er komt een gemeentelijk budget en Haarlemse ambtenaren worden ingezet. De SP vraagt zich af of dit niet in strijd is met de Europese richtlijn. Voor Haarlemse kiosken geldt de Europese Dienstenrichtlijn wel, maar nee, voor een Duits commercieel bedrijf, dat gespecialiseerd is in zorg en catering, geldt die Europese richtlijn ineens niet. Mijn vraag aan de wethouder: waarom vindt ie dat hier die Europese Dienstenrichtlijn niet geldt? Er is hier zelfs geen sprake van verkapte overheidssteun, maar openlijke overheidssteun. En, voorzitter, in Haarlem is een schreeuwend tekort aan studentenwoningen. De studentenwoningen in de Koepel komen helaas in meerderheid terecht bij Chinezen en Amerikanen, in elk geval nauwelijks bij Haarlemmers. Voorzitter, er zijn partijen in deze raad die gelijke kansen voor iedereen hoog in het vaandel hebben staan. En als ik u daarop aanspreek zeggen ze: ja, maar Nederlandse kinderen kunnen toch naar een andere hogeschool? Voorzitter, als we zo doorgaan, als we die redenering de hele tijd volgen, dan lijken we op Engeland en Amerika: Cambridge, Harvard. Normale kinderen kunnen naar universiteiten met laag aanzien, rijkeluis kinderen kunnen naar universiteiten met hoog aanzien, dus van gelijke kansen is geen sprake. En ik lees zelfs in de krant dat de Partij van de Arbeiders, de Partij van de Arbeid, dat daar leden zijn die voor zo'n rijkeluishogeschool – het is nog geeneens een universiteit – willen stemmen. Ik vind het onbegrijpelijk, mijn ouders waren altijd lid van de Partij van de Arbeid...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Garretsen, wat mij zo verwondert – en ik hoop dat u dat kunt toelichten – sinds wanneer gelooft u één op één de krant? Alsof wij zouden kiezen – bewust hé – voor een particuliere universiteit waar alleen mensen met hele hoge inkomens heengaan. Gelooft u dat nou echt dat wij dat gezegd hebben?

De heer Garretsen: Nou, ...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: ...dan ben ik heel blij voorzitter om dit te horen, dus het Haarlemsdagblad heeft meestal gelijk, maar deze keer niet. Ik kijk ook naar de heer Grijs... Ik wou mijn betoog ...

De voorzitter: U krijgt meteen nog een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel voorzitter. Ik ben heel benieuwd wat de heer Garretsen van het Luzac College vindt, dat kost 25 duizend euro per jaar.

De heer Garretsen: Daar heb ik dezelfde mening.

De heer Aynan: Wilt u dus die de stad uit hebben? Wilt u het... Nee, het gaat precies om hetzelfde principe. We hebben hier heel veel middelbare scholen en we hebben een Luzac College.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, daar ga ik niet verder op in. Ik wou afronden, ik heb nog maar weinig tijd. Er is een zeer onzekere toekomst voor Panopticon. Panopticon die moet geld inzamelen, 21 miljoen, massa inzameling, beleggers, dus het wordt een commercieel project. En als het project mislukt, omdat ouders hun kind niet naar die opleiding willen sturen, wat gebeurt er dan? Panopticon kan dan met de uitgekilde Koepel doen wat het wil. Maar dan zegt het college 'we hebben nog een bestemmingsplan' en dan ontstaat er weer een patstelling en dan zullen sommige partijen in de raad wel weer door hun knieën gaan. Dank.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Afgelopen dinsdag – vlak voor 12.00 uur – stuurden wij de zienswijze van OPHaarlem naar de griffie. Vanochtend lazen wij in het Haarlemsdagblad het commentaar van Bill Meyer. *Zwei Seelen, eine Gedanke*. Ik lees hier de zienswijze voor die we dinsdag inleverden. 'Collega's en college, de Koepel is onze Koepel. En vanwege de bezorgdheid over de toekomst veroorzaakt en veroorzaakte dat tweespalt in de raad. We hebben allemaal, al vanaf de start, het beste voor met de toekomst en daarmee de bestemming van de Koepel. Zo simpel is het, maar we maken het Panopticon en de medevormgevers ondertussen flink moeilijk. OPHaarlem heeft wel het gevoel – en ieder geval het gevoel gehad – dat de tweespalt die in de raad zichtbaar is de bereidheid van beoogde deelnemers aan de programmering en beoogde deelnemers in de financiering niet echt heeft geënthousiasmeerd in het verleden en dat nog steeds niet doet. Wij vinden dan ook dat een grotere, liefst grote meerderheid, het groene licht moet durven geven voor een start van de programmatische vormgeving en voor een start van de financieringsopzet van de investeringen. Het huidige Koepel-project – een investering van 20 miljoen of meer, een relevante werkgelegenheidsaspect voor de stad, profileringsmogelijkheden voor de Haarlemse industrie met beoogde uitstraling voor de omliggende wijk – is niet gemakkelijk en niet binnen afzienbare tijd te vervangen door een alternatief. In de vorige commissievergadering hebben we aangegeven dat de programmaopzet, hebben wij aangegeven de programmaopzet te zien als een ei waarop gebroed moet worden. Tussen start en finish zal ongetwijfeld nog wel het een en ander geschaafd gaan worden aan de huidige programma ambities. Dat vinden wij geen probleem, wetende dat het komende bestemmingsplan ook een begrenzing aangeeft. Met de termijn waarbinnen de financiering rond moet komen, zijn we niet blij. Maar een slepende zaak mag het ook niet worden. Toch pleiten we niet voor een deadline-achtige constructie. Gaat het lukken om de ambities in te kleuren? Wij zijn geen helderziende, ook al geven wij graag nu het groene licht. Om evenwel voorbereid te zijn op het negatieve scenario, willen wij een verdere uitwerking van artikel 3.3, zoals het college al heeft gesuggereerd. De directeurs- en adjunct-directeurswoning hebben hun functie in de geprogrammeerde opzet. Maar als de financiering niet gerealiseerd wordt, dan dienen beide woningen aan de Koepel vast te blijven zitten. Panopticon heeft voorbereidingskosten en moet deze kunnen betalen, dan wel voorfinancieren. HBB heeft ambitie om de Koepel c.s. te ontwikkelen. Maar beide woningen mogen geen cashcow worden als Panopticon niet slaagt in de vervulling van de ambitie. Wij hebben er vertrouwen in dat Panopticon en HBB, samen met het college, dit naar behoren vorm kunnen geven. Een speciale voorkeur voor een variant hebben wij niet.' Hier eindigde de zienswijze die wij ingediend hebben en daar vullen we nog een actuele opmerking aan die wij dinsdag vergeten zijn. Een bescheiden formatieve inzet – ter ondersteuning – om de meerwaarde van de onderwijsfunctie te optimaliseren, in relatie tot onze stad en ons bedrijfsleven, ondersteunen wij. Wij hebben – als onze woorden goed begrepen zijn – dan ook weinig zin in millimetergeneuzel vanavond en subvarianten. Wij gaan ervan uit – als oppositiepartij – dat het college de losse eindjes degelijk aan elkaar kan knopen. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Wenst... Ja, de heer Visser, CDA.

De heer Visser: Dank u wel. Het CDA is voorstander van universitair Haarlem, van universitair onderwijs in Haarlem. En daarom hebben wij in 2015 ook de motie gesteund, om universitair onderwijs in Haarlem te onderzoeken. Maar de afweging die wij vanavond maken is niet wat we van universitair onderwijs vinden, de afweging die we vanavond maken is: we hebben een plan en dat plan heeft kosten voor de gemeente en dat plan heeft risico's voor de gemeente. En daar moeten we met z'n allen wat van vinden. En daar wil ik toch wat over zeggen. En nee mijnheer De Groot: ik zal niet de hele bijdrage van de commissie herhalen. Als eerste het plan, u weet: het CDA is kritisch. Maar natuurlijk heeft het plan ook goede kanten, dat weten we ook wel. Als dit uiteindelijk lukt, dan is het wel een kwaliteitsinjectie in de buurt. Een oud monument wordt opgeknapt, er komen bedrijven, hotel, horeca en natuurlijk de levendigheid. Dat zien wij. Maar aan de andere kant: is een duurbetaalde hogeschool, private hogeschool, nou echt wat we willen? Hoeveel behoefte hebben we echt aan nog een bioscoop in Haarlem, die bovendien concurreert met de Filmschuur? Ten tweede: de kosten. Ondanks dat er een private hogeschool komt, wil het college wel bijdragen aan de samenwerkingsovereenkomst, ongeveer tweeënhalf ton euro per jaar. Naast dat wij het ook onjuist vinden dat dit staatssteun is, dat dit onjuist is om als gemeente bij te dragen aan particulier onderwijs, zijn de baten niet overtuigend. De triple helix, de spin-off: wij zijn niet overtuigd van de stukken dat dat er echt uitkomt. De wethouder benadrukte tijdens de commissie dat college ervoor wil zorgen dat zowel Inholland, als University College, beide kunnen profiteren van deze triple helix. Maar toch komt Inholland marginaal voor in de stukken. En ook marginaal voor in het beoogde basispakket. Dus zou de wethouder nog eens kunnen toelichten welke rol nou precies Inholland krijgt in het geheel, zodat in ieder geval geborgd wordt dat zij net zo profiteren als de University College. Maar het derde – en dat is voor ons veruit de belangrijkste – is toch het risico. En zoals ik in de commissie al heb aangegeven, zijn we echt overtuigd van de goede bedoeling van Panopticon en zien we gewoon een enthousiast team van ondernemers staan. Maar er is nog één belangrijke horde te nemen en die belangrijke horde is de financiering. En wij zijn er niet van overtuigd dat deze financiering rond komt. Maar ondertussen staan we wel toe met dit collegebesluit om de directeurswoningen te verkopen en zo een extra eigenaar weer in het complex te krijgen. Als de financiering dan niet lukt, of wanneer Panopticon onverhoopt toch failliet gaat, verliest de gemeente grip op de snelheid en de kwaliteit van de ontwikkeling. En wij menen daarom als CDA dat we alles bij elkaar moeten houden, totdat alle lichten op groen staan, inclusief de financiering. Voorzitter, ik sluit af. Het CDA heeft bedenkingen over dit collegebesluit en roept daarom het college op om er vanaf te zien. Stap uit deze trechter, koop de boel terug voor nul euro en zet het door middel van een tender weer op de markt.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie dat u een interruptie heeft. De heer Smit.

De heer Smit: Ja, mijnheer Visser, u had het net over 3.3 en de twee directeurswoningen. Maar als we die vast blijven zetten aan de Koepel en als het misgaat en ze weer terugkomen, dan zijn uw problemen op dit moment een stuk verminderd?

De heer Visser: Ik denk niet dat ik u helemaal begrijp, maar als 3.3... Als we de directeurswoning... Wij pleiten ervoor om de directeurswoningen, niet het recht te geven dat ze die kunnen vervreemden, dus dat we die houden. Maar ik begrijp denk ik uw vraag niet helemaal.

De heer Smit: Als u tevreden wordt gesteld. Dat er een oplossing wordt gecreëerd waarbij de directeurswoningen zodanig verankerd zitten aan de Koepel, dat als het met de financiering misgaat, dat wij de beschikkingsmacht erover houden, dan is één van uw grote problemen opgelost?

De heer Visser: Nou, dan is dat gedeelte opgelost, maar dan nog blijft wel staan... Nu kunnen we het terugkopen voor nul euro. Op het moment dat wij het risico lopen dat we er alsnog ervoor moeten betalen, of

inkomsten mislopen doordat we dan wel misschien die woningen hebben, daardoor minder opbrengsten krijgen vanuit een toekomstige tender – ik doel denk ik op scenario 4 – dan zijn we alsnog niet helemaal tevreden, nee.

De heer Smit: Nee, maar als het college uit gaat leggen dat bij 3.3 het verhaal eigenlijk gewoon goed in elkaar wordt gestoken, om dat risico voor ons te beperken, dan hoor ik toch dat uw gevoel van risico en tegenstand vermindert.

De heer Visser: Dat heeft u goed gezien.

De voorzitter: De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u. Korte vraag aan de heer Visser. Mijnheer Visser u stelt inderdaad ‘koop terug’, of ‘neem terug’ – in dit geval – ‘voor nul euro’. Terugkopen betekent in mijn optiek: stilstand. Want voordat wij daadwerkelijk een tender in de markt hebben staan, zijn we een heel eind verder. Hoe lang stilstand vindt u dan acceptabel?

De heer Visser: Als wij het terugkopen, dan heeft dat inderdaad stilstand, twee-drie jaar misschien wel. Daar zitten ook beheerslasten aan vast, dat is anderhalf ton per jaar. Maar de SOK zelf kost hetzelfde, of nog meer voor de komende jaren, dus dat vinden we acceptabel. We houden daarmee wel het grip in eigen hand. Maar u heeft gelijk. Ik zeg ook niet terugkopen, – overigens – dat dat de zaligmakende oplossing is hé. Het is een keuze – voor ons – tussen twee kwaden. Maar bij ons gaat het wel richting terugkopen en tenderen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Drost nog. Ah, juist. De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, nog een verduidelijkende vraag. U geeft dus ook aan hé: twee à drie jaar stilstand accepteren we als CDA. We accepteren dan dus blijkbaar als CDA ook dat we geld steken in het overeind houden van een monument, ten opzichte van een investering in de economie van Haarlem. Ziet u dat ook zo?

De heer Visser: Het is wel zo, maar het gaat ook om het risico wat we gaan lopen als we hiermee doorgaan. Ik bedoel: er is geen ideaal scenario. Het staat nu ook al twee-drie jaar stil.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ... Ja, u wilt opnieuw interrumpen terwijl, ja, de heer Visser ondertussen klaar is. Maar gaat uw gang.

De heer Smit: Ja, even voor ons allen: dat betekent dat u bij twee tot drie jaar nu – ja, die tijd waren we kwijt – in ieder geval nog twee tot drie jaar optelt, dus u praat over vier tot zes jaar – laten we zeggen – een vacuüm in het functioneren van de Koepel.

De heer Visser: Nou, wij hebben er niet voor gekozen dat we überhaupt dit traject zijn ingegaan. Wij zeiden twee jaar geleden al ‘ga niet dit traject in’. Maar u heeft gelijk, dit is ook niet een ideaal scenario, nee.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Drost.

De heer Drost: Ja, dank voorzitter. Ja, nou ja goed. Ik ben 32 jaar, ik heb nog geen zorg om kinderen die het huis gaan verlaten. Ik heb ook nog geen kinderen, laat staan een relatie. Maar goed, daar gaat het even niet om op dit moment.

De voorzitter: Ik zou het omdraaien, maar goed.

De heer Drost: Maar goed, waar het wel om gaat natuurlijk vanavond hé... Wat ik me wel zo kan voorstellen is dat het misschien wel voelt zoals ik en mijn fractie ons nu voelen. Op dit moment hebben we nog wat te vinden en te zeggen over de Koepel. Maar we staan nu al op het punt om hem of haar onder een aantal voorwaarden natuurlijk los te gaan laten. Ja, ik kan nu nog de hele metafoor doortrekken met: het was een zware bevalling, scheiding, het niet klikken met onderwijs en dergelijke, allemaal naar een andere school toe. Maar daar zal ik het even bij laten, serieus onderwerp natuurlijk. Voor mijn fractie heeft altijd een voorspoedige ontwikkeling van de Koepel centraal gestaan hierin. Maar niet zomaar een ontwikkeling. Het was echt een zoektocht voor ons naar: hoe zorgen we nou voor de meest maatschappelijk toegevoegde waarde. En centraal staat nu de vraag: kan het terugkooprecht eraf? Hebben we voldoende vertrouwen erin dat het qua onderwijs helemaal goed gaat komen? Hoe zorgen we dat de ontwikkeling niet stil blijft staan? We zeiden net: drie jaar even stil, achter de schermen is er natuurlijk genoeg gebeurd. Nou ja, ik moet zeggen dat ik het eigenlijk zeer verleidelijk vind om nog een hele tekst – die ik in de commissie Ontwikkeling heb uit de boeken gedaan – nogmaals te doen, mijnheer De Groot. Maar goed: laat ik het ook kort houden. Ik vond wat dat betreft uw verhaal wel inspirerend. Het is een lange adem geweest en het is niet makkelijk geweest met de tweespalt in de raad. En we hebben verschillende raadsleden echt zien worstelen met alle goeie bedoelingen in dit dossier. Nou, GroenLinks is er wel trots op dat we op dit punt zijn aanbeland en wat ons betreft kan nu het terugkooprecht eraf. We zullen wel enkele wensen/bedenkingen gaan meegeven die, nou ja, wat ons betreft het nog beter gaan maken, onder andere over de financiële bijdrage en de samenwerkingsovereenkomst. Maar als we daarover per onderdeelje gaan stemmen zou ik nog meer ... Zou ik daar een stemverklaring over geven. Toch, mevrouw Van Zetten?

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, ja.

Mevrouw Van Zetten: Ja, even interruptie. U ziet anderen worstelen, maar hoe kijkt u nu zelf terug naar GroenLinks? Uw voorganger, de heer Berkhout, heeft ontzettend benadrukt dat het gaat om toegankelijk en betaalbaar onderwijs. Dat was cruciaal, dat moesten we geloven, want de heer Adriaanse had dat gezegd. Hoe kijkt u daar dan op terug, vergeleken met wat we nu hebben kunnen krijgen?

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Nou dat klopt. Dat ... Ik had het hier niet alleen over andere raadsleden, ik heb het over de gehele raad, dat het soms een worsteling is geweest. We hadden een bepaald doel, we wilden die toegankelijkheid, we wilden dat academisch onderwijs. Het was nou eenmaal het feit dat op het moment dat het van publiek, dat het geen publiek bekostigde gebeuren meer kon worden, dat dat lastig wordt om dat bedrag laag te houden. Tegelijkertijd, daar hebben we ook al verschillende keren met elkaar over gepraat en, nou ja, daar hebben we van gezegd: met beurzen en dergelijke kan je ook daarvoor zorgen. Maar inderdaad, wat we ook al vaker hebben benadrukt: dat hadden we ook graag anders gezien. Maar tegelijkertijd zien we een organisatie die er alles aan gedaan heeft om er iets moois neer te zetten, dat resultaat ligt er nu. En daar zijn we ook trots op en ook op ons eigen handelen daarin.

De voorzitter: Dank u wel. Wie wenst nog het woord te voeren over dit onderwerp? De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Dank u wel voorzitter. Ja, het begon zo leuk. Er was een enthousiaste stichting, een ambitieus plan, er zat veel potentie in. De raad werd uitvoerig geïnformeerd met filmpjes, brochures, constante updates. Het leek bijna alsof er een communicatiebureau achter zat, dat dat maar aan het pushen

was – misschien was dat ook wel zo. Tot vervelends aan toe moesten we horen hoe geweldig het wel niet zou worden. En sterker nog: we werden ook dolenthousiast van het plan. De hele raad stond hier te juichen op de tribune en op de stoelen van: wauw, er komt iets moois, de Koepel gaat het helemaal worden! Dat was ook de kracht van de herhaling – laat ik maar zeggen – want hoe vaker je het hoorde, des te meer geloof kwam er in het plan. Nu, enkele jaren later, staan we vanavond wederom op het kruispunt, zoals we de afgelopen jaren wel vaker op een kruispunt hebben gestaan. Gaan we linksaf, om de grip op het proces niet nog verder kwijt te raken, te hopen op een goede afloop en zo niet dan een minimaal deel terug te krijgen van wat het was? En ook nog eens vervallen ook, want dat is in de afgelopen jaren gebeurd. Of gaan we rechtsaf? Zeggen we: genoeg is genoeg. Het is niet waargemaakt en men laat ook niet zien dat het waargemaakt gaat worden. We roepen het terugkooprecht dan in, laten de directeurswoningen niet vervreemden en gaan al helemaal geen samenwerkingsovereenkomst aan. We brengen het zo snel mogelijk op de markt waarbij een partij met een goed plan en een goed bod zelfstandig – ik herhaal: zelfstandig – te werk gaat. Er ligt immers een nota van ambitie en eisen die dat ook kan borgen. Waarom zou je dit doen? Vroegen wij ons ook af natuurlijk. Het plan dat nu voorligt voldoet immers niet en heeft nog wel veel losse eindjes. Je kunt zeggen: de bioscoop, horeca, supermarkt, een MKB-hub, huisvesting, onderwijs, wat is hier nu mis mee? Is toch prachtig? Je krijgt veel voor de stad. Nou, in ieder geval wordt er redelijk een loopje genomen met het begrip ‘Open de Koepel’. ‘Iedereen is welkom’ wordt er geschreven. Nou, me dunkt – want de gemeente zit er nogal in – hoeveel Haarlemse leerlingen er nu echt gebruik van maken? En nog belangrijker: hoeveel Haarlemmers kunnen er gebruik van maken? Een commerciële onderwijsinstelling legt het collegegeld op 13.5 duizend euro per jaar. En voor enkele uitverkorenen kan dit verlaagd worden naar de helft, oftewel € 6250, wat alsnog drie keer zoveel is als regulier onderwijs met een overlappend aanbod, dat al door Inholland wordt aangeboden – hier succesvol in Haarlem. Het academisch onderwijs laat nog vele jaren op zich wachten, want laten we wel verstaan: dat is er na vanavond nog lang niet en de komende jaren ook nog niet. Sterker nog: als het er ooit komt, want dat is nog maar de vraag of die accreditatie er gaat komen. Het onderwijs is tenslotte ook maar een fractie van de vulling van het totale complex en daarentegen zijn de overige functies nog in oprichting, beoogd, of vraagt van de gemeente nog een kleiner deel als garantie te houden, onder het mom van ‘hiermee kunnen we het onderwijs realiseren’. Nou, dat is niet helemaal waar, want de onderwijspartijen zijn nu weer juist wel de partijen die zich hebben verbonden aan het geheel. Dus de noemer van ‘nou, we moeten nog wachten, want dan kan het onderwijs gerealiseerd worden’ die noemer gaat niet meer op. ‘De raad moet zich bezighouden met het plan te versterken’, wordt er geschreven ‘in plaats van alles in scenario’s te benoemen’ dat krijgen we te horen van de betrokkenen bij het plan. Maar versterken van wat? Achter ieder ballonnetje aanhollen, zoals we de afgelopen jaren hebben gedaan? En dan wijzigt er weer iets en dan moeten we daar weer nieuwe besluiten over nemen en dan moeten we toch maar weer meegaan in die verandering. Of zeggen we inderdaad: genoeg is genoeg, met zand strooien en miscreëren doen we niet meer aan, daar gaan we niet in mee. Is dit nou echt de Koepel die de Haarlemmers voor ogen hadden en hebben? Is dit nou echt de Koepel waarvan we zeggen: ah, dit is de plek, dit wordt de plek in Haarlem-Oost waarmee we Oost en West met elkaar verbinden, waarmee we het centrum verbreden. Waarmee we echt zeggen van: kijk, dit is wat we voor ogen hadden, hiermee gaan we door. Of zeggen we: nou, hadden we nou maar een wijs besluit genomen, hadden we nou maar drie keer nog gekeken en hadden we nou maar alle stukken gekregen. Die hebben we ook gekregen, hebben we ook in kunnen zien, daar geen misverstand over. Maar hadden we daar nou maar goed naar gekeken en hadden we daar maar een stop tegen gezegd. Sommigen noemen het een wijs besluit, een historisch besluit, anderen een besluit dat gedoemd is te mislukken. De VVD ziet het liever als een historische misser en daarbij stemmen wij dus ook niet in met dit plan, niet met het loslaten van het terugkooprecht, niet met het vervreemden van de directeurswoningen en niet met het ondertekenen van de SOK. Voor zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u voorzitter. Ik hoor hier de VVD zeggen 'nee tegen marktpartijen'. Ik hoor hier de VVD zeggen 'nee tegen regionale ondernemers', ondanks een oproep die ze gedaan hebben. En ik hoor hier de VVD bepleiten dat we het gemeentelijk vastgoed uit moeten breiden. Weet u zeker dat u nog bij de VVD zit?

De heer Blokpoel: Een wijs besluit duurt altijd heel lang, mijnheer Visser. Ik hoor hier inderdaad 'VVD die nee zegt tegen marktpartijen'. Waarom zeggen we nee tegen marktpartijen? Weliswaar de film Koepel, daar doelt u op neem ik aan. Omdat we daarmee een culturele instelling in gevaar brengen die wij zelf supporten, waar wij zelf voor aan de lat staan. En als die omvalt, wie staat er dan weer aan de lat? De gemeente, inderdaad. En nee: we zitten helemaal niet voor het uitbreiden van gemeentelijk vastgoed. Zo snel mogelijk op de markt en die discussie heeft u net ook met mijnheer Visser gevoerd.

De voorzitter: De heer De Groot.

De heer De Groot: Nou ja, u bevestigt eigenlijk precies wat ik stel en u heeft ook net gehoord dat het drie jaar duurt voordat er mogelijkwijze op zijn vroegst weer een nieuwe partij is die aan de gang gaat. Dus u heeft wat mij betreft gewoon bevestigd wat ik net stel.

De voorzitter: Er is een interventie van de heer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u voorzitter. Ja, ik ben dan toch wel benieuwd wat de VVD dan wél wil. Want u zegt: we willen dit niet. Ik weet, u was altijd een groot voorstander van de rijksroute. Die tender die met RVB was opgesteld, waarin we bijzonder weinig hadden te vertellen, behalve de noten van eisen, van ambities en eisen die er onderlagen. Overigens daar kon ook die film, paste daar in, dus dat was gewoon toegestaan. Nee, en de route die ook, die u wilde, kon die film er gewoon komen. En daarbij: we hadden ook helemaal geen grip op dat proces. Dus ik ben wel heel benieuwd, ja: wat wil de VVD dan?

De heer Blokpoel: Ja, mijnheer Drost, zoals u ook heeft gehoord waren er elf partijen die dolgraag de Koepel wilden vullen. Allemaal ambitieuze commerciële partijen die het zelfstandig willen doen, met de nota van ambitie en eisen die wij daaronder hadden gelegd. Dus nou: laten we één van die elf aan het werk laten gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Wie wenst het woord? De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel voorzitter. Ja, is de Koepel geworden wat we ervan hoopten? Wij hebben altijd gezegd: wij vinden het heel belangrijk om zo'n groot mogelijke maatschappelijke waarde te creëren op deze plek en wij dachten dat de route die wij gekozen hebben met een ABBC-constructie daar de grootste meerwaarde zou brengen. En als we nu kijken wat we hebben gekregen, dan hebben we ook echt onze twijfels of dat is wat bij onze politieke partij past. Want een hele dure commerciële opleiding is niet echt iets waar wij in geloven. En wij geloven ook niet dat het verstandig is om een hele grote bioscoop toe te voegen aan onze stad, als dat een bedreiging zou zijn voor de Toneelschuur. En zelfs over de MKB-hub kun je nog je twijfels hebben. Maar als we heel eerlijk zijn: wij hebben altijd achter dit plan gestaan en dat staan we eigenlijk nog steeds wel. Zien we ook niet hoe het anders had gekund. We begrijpen heel goed hoe het gelopen is, natuurlijk had het anders gekund zoals een aantal partijen voorstellen, door de stekker eruit te trekken. Dan hadden we iets anders gekregen, prima. Maar wij geloofden steeds dat dit de route was en dat het het experiment waard was. En nu hebben we deze uitkomst. En het gaat eigenlijk nog steeds om wat we steeds hebben gezegd: wij willen dat de risico's zo klein mogelijk zijn voor de gemeente. We vinden wel dat er

geïnvesteed mag worden in goed onderwijs hier in de stad. Wij stellen voor om de directeurswoningen aan te kopen als gemeente, omdat dat de manier is waarop we meer grip op het plan kunnen houden. Wat ons betreft hoeft de terugkooprecht er nog niet zo snel af. Want volgens ons is dit eigenlijk voor financiers helemaal niet zo'n probleem, dat wij het nog zouden kunnen terugkopen. Dat zou eerder een soort garantie kunnen zijn voor financierende partijen, dat er nog een partij is die het zou willen terug overnemen. Het zou dan weliswaar niet voor één euro zijn, dat realiseer ik mij heel goed. Het gaat er dus nu om zoveel mogelijk grip te houden. Het gaat er wat ons betreft ook om de vinger aan de pols te houden, van het programma wat er komt. En dat gaat er wat ons betreft ook echt om dat de buurt betrokken wordt. Want wij horen nu echt in de buurt dat ze het vermoeden hebben dat de gemeente op sleeptouw wordt genomen door Panopticon en dat we niet in de lead zijn en dat kan natuurlijk niet waar zijn. Dus wat ons betreft is dat een hele belangrijke opdracht en ook aan Panopticon om weer in gesprek te gaan met de buurt. Concluderend: het voldoet niet aan wat wij het allerliefst hadden gehad hier, maar aan de andere kant denken we ook dat het een enorme kans is voor de stad als het wel lukt. En daarom zullen we toch instemmen, mits er nog aan een aantal dingen wordt gesleuteld.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, ChristenUnie heeft de plannen voor Open de Koepel gesteund. Die zullen we ook vanavond steunen. Ja, het onderwijs is anders geworden en dat vinden wij ook jammer. Maar het is wel een onderdeel van een geheel. En, nou, daar zitten best wel interessante dingen in: die MKB-hub. Het is spannend, maar dat past ook bij ondernemerschap. En als dat slaagt, dan denken wij dat er een hele mooie invulling is. Ja, er zijn risico's, maar als je nu gaat terugkopen als gemeente, of terugkooprecht erop laat, zijn risico's nog veel groter. En je krijgt er niet per se iets beters voor. Want dit voorstel voldoet inderdaad in de voorwaarden die we aanvankelijk hebben gesteld in de – uit hoofd gezegd – de nota van uitgangspunten – dat het heette. Daar voldoet het gewoon aan en daar stond het filmtheater inderdaad al in en andere criteria. Ik hou het hierbij en ik sluit me voor de rest aan bij de bijdragen van D66 en OPHaarlem. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel voorzitter. De Koepel: een hoofdpijndossier, een kans voor Haarlem. En kan het allebei? Een grote ontwikkeling zoals de Koepel heeft altijd kansen en risico's. De afgelopen weken heeft de fractie meerdere malen verschillende momenten de voors en tegens tegen elkaar afgewogen. Geloofd u mij: dat vonden wij ingewikkeld. Het programma van eisen dat aan de basis van de ontwikkeling van de Koepel lag, dat vonden wij een kans, daar stonden mooie dingen in, daar staan mooie dingen in. Maar wij wilden de risico's toentertijd – in de vorige periode – beperken door een tender uit te schrijven, om de verantwoordelijkheid en risico van het Rijk ... Dus niet door ons maar door het Rijk uitgevoerd. Wij vonden toen het risico – of ik moet zeggen mijn voorgangers, want ik mocht niet meestemmen in de raad – te groot om aan een particulier – ... burgerinitiatief – over te laten. Helaas heeft de vorige fractie daarin – vinden wij – wel gelijk gekregen, gezien het dubben en wegen wat wij steeds weer opnieuw moeten doen. Want ook in deze periode stond eigenlijk Panopticon weer bij ons aan de deur te kloppen 'wij moeten wel delen verkopen, of u moet ons in ieder geval het recht geven plannen met anderen te ontwikkelen' en in dit geval was dat een woningbouwprogramma. Toen hebben wij diep nagedacht en gedacht: ja, wat willen wij? Willen wij die sociale woningbouw die hier ons wordt geboden? En hebben daar met een heleboel van u in meegestemd. Waardoor de opgezegde hypotheek aan Panopticon, nou ja, die acuut moest worden opgelost, toch weer afgelost kon worden. Ja, zo zie je dat je soms – ook al was het niet je voorkeur – toch meedenkt over: hoe krijg je nog in ieder geval de kansen op een rijtje, zonder dat je als stad een groot risico loopt? Het geëiste terugkooprecht

bij die doorlevering en het verbod op vervreemding tussentijds ligt nu weer onder vuur. Panopticon heeft behoefte aan middelen voor het verder ontwikkelen van haar plan en wil daarvoor de directeurswoningen kunnen verkopen of ver-hypotheeken. Bij terug levering – dat is ook een risicoafweging die we moeten maken – is de Koepel nog geld waard. Dat klopt en dat heeft mevrouw Schopman ook uitgebreid uitgelegd – er zit nog geld in – in de commissie. Maar de gemeente moet ook kosten maken om de Koepel te beheren en de verkoop te begeleiden en te organiseren. En er moeten ook kosten worden gemaakt om het plan voor de woningbouw door te kunnen laten gaan. Want immers: daar zit de parkeervoorzieningen van de Koepel in, die dingen zijn in elkaar vervlochten. Niemand van onze fractie deelt de visie van het college dat op dit moment er al een solide basis ligt voor het overhandigen van de sleutels – onder een beperkt aantal vervangende zekerheden – aan Panopticon. Alle risico's afwegend is de meerderheid wel – van onze fractie – om de stichting nog één kans te geven, maar wij stellen extra voorwaarden. Bij zakelijke onderhandelingen is ook het vertrouwen in de tegenpartij essentieel. Dat geldt bij ondernemingen, maar dat geldt voor ons als raadsfractie evenzeer. Daar zit een hele belangrijke onzekerheid. Tot nu toe heeft Panopticon mooie plannen gepresenteerd, maar is meerdere keren niet in staat gebleken de met de gemeente afgesproken deadlines te halen. Voor één van ons is dat de reden te kiezen voor het terugkooprecht, onverkort. Anderen twijfelden, of kiezen schoorvoetend, gezien de vele risico's bij dat inroepen van het terugkooprecht, om de stichting toch maar een laatste kans te geven. Op initiatief van onder andere de PvdA is er een nieuwe deadline gesteld op 1 december. Tenminste, dat ziet u in de voorstellen en wij hopen daar ook een meerderheid voor te krijgen. Wordt ie niet gehaald, dan verzoeken wij in ieder geval het college de Koepel terug te kopen. Unaniem is de fractie van mening dat de samenwerkingsovereenkomst – de SOK – die het college wil afsluiten, te ver gaat. Investeren in particulier academisch onderwijs is uitdrukkelijk in het coalitieakkoord uitgesloten in dit project en daar hebben we echt met z'n allen heel goed over nagedacht. College: sluit een kleine overeenkomst, voldoende om plannen te begeleiden, maar ga niet zover dat u investeert in onderwijs. Zoals mevrouw Schopman keer op keer heeft aangegeven, is het vorige college een fuik ingezwommen, dat was zeker niet onze keuze. Het voorliggende plan, als dat kan worden gerealiseerd, past binnen het ook door ons gewenste programma van eisen, waarin wij wel die kans zagen en wij graag ook anderen, toen, onder andere omstandigheden dan nu, de kans hadden gegeven hun plannen in te dienen. Deze ontwikkeling kan een **aanwinst** zijn voor de stad – u zou het niet denken als u ons hoort praten, want we hebben het nu vooral over de risico's gehad. Maar als Panopticon in staat is om het plan te realiseren, dan kan dat bijdragen aan een betere, een goeie ontwikkeling voor stadsdeel Oost en voor Haarlem an sich. De SRH-Gruppe zien wij wel als een serieuze partij, ook al zien we ook dat de gewenste toegankelijke, betaalbare onderwijs nog ver weg is. Panopticon regelt dat hun deelname ook verifieerbaar vastligt. Zorg dat onder die businesscase een solide basis ligt en niet een goede prognose. Wij willen echt meer zekerheden. We hebben ook een vraag aan het college. Bij de zienswijze die geformuleerd zijn door mensen hier uit de raad – en dan met name bij punt 1.6 – wordt gevraagd om tot het verkooprecht definitief wordt losgelaten, het boekenonderzoek vol te houden. Ik zou graag van het college horen, of wij zouden als PvdA van het college graag horen: kunt u aangeven wanneer een boekenonderzoek zinvol is, of dat het sowieso op bepaalde momenten nog door u wordt uitgevoerd. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nou ja, interrumpen mocht blijkbaar niet. Ja, mevrouw Verhoeff, ik heb natuurlijk met belangstelling uw verhaal gehoord. Twee weken geleden nog vond u dat er 'knollen voor citroenen waren verkocht' aan de stad. U bent iets gematigder, dat begrijp ik dan ook wel. Hoe ziet u nou die invulling van die studentenwoningen, waar u... U bent heel erg op woningen en sociale woningen. Wie komen daar nu in te

zitten? Wat gaat u nu daar... Want u maakte zich in december nog zorgen over 'wie gaan er dan wonen?'. En wat is nu uw antwoord daarop? Want volgens mij gaat er 60%/70% naar buitenlandse studenten.

Mevrouw Verhoeff: Kijk, wij maken ons daar nog steeds op dezelfde gronden zorgen over, maar weten wel dat DUWO gewoon een goeie partij is, waar ongetwijfeld het college nog mee overlegt.

Mevrouw Van Zetten: Maar u weet toch waar die studenten vandaan gaan komen, die achttien duizend euro kunnen betalen per jaar?

Mevrouw Verhoeff: Dat heeft toch wel iets te maken dat dit project... Wij gaan nu stemmen over het project en niet meer over die woningbouw. En daar wilde ik het bij laten.

De voorzitter: Er zijn nog meer interrupties. Eerst de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, mevrouw Verhoeff, u wil meer zekerheid, dat lijkt me heel verstandig. En u denkt dat we meer zekerheid krijgen door te wachten tot 1 december. Maar vindt u het niet een goed idee om die twee directeurswoningen zelf in eigen hand te hebben, te kopen, zodat Panopticon geld heeft om door te gaan? En dat we in ieder geval die binnen in de pocket hebben. Want als ze failliet gaan en dat terugkooprecht zit er nog op, dan moet je ook nog maar zien of je überhaupt dat allemaal nog terugkrijgt.

Mevrouw Verhoeff: Nee, dat vinden wij niet.

De voorzitter: Ja, de heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, mevrouw Verhoeff, ik hoor u vooral alleen maar bezwaren noemen en onzekerheden en 'het staat ver van de PvdA af' en 'we weten het allemaal nog niet' en 'we zijn verdeeld' en... Nou ja, u bent de nieuwe woordvoerder op het dossier, gefeliciteerd. Maar ik hoor u eigenlijk niks zeggen waarin u zegt van: nou, wij steunen dit en we gaan hier vol achterstaan en ga verder met het besluit. U blijft maar een beetje dwalen.

Mevrouw Verhoeff: Het mooie is dat we helemaal niet dwalen, want dat we heel lang nagedacht hebben en weten dat we niet dwalen. Wij kiezen ervoor om dit plan wat nu voorligt... Wat ik ook gezegd heb aan het eind van mijn verhaal: als het door Panopticon van de grond wordt getrokken, dan is het een verhaal wat past, dan is het een ontwikkeling die past binnen ons programma van eisen. Hadden we een ander proces willen zien? Jazeker, daar heeft u ons over gehoord. Hadden we nog meer zekerheden, minder risico's willen...? Zeker. Hadden we een Nederlandse universiteit willen hebben? Heel zeker. Waar in de stad, per se hier? Nee, had ook op een andere plek gemogen. Volgens mij is dat een consistente lijn die wij steeds hebben volgehouden. En ja, het doet ons pijn dat we zoveel onzekerheden nog steeds hebben, daar heeft u gelijk in.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik stel valt vast dat Haarlemsdagblad, het artikel, wel klopt en dat de Partij van de Arbeid voor de hogeschool van rijkeluiiskinderen uit buitenland...

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Frits, u heeft het... Mijnheer Frits, dan zeg ik het weer. Mijnheer Garretsen, u heeft het niet helemaal begrepen wat ik verteld heb. Wij kiezen niet voor een hele dure universiteit, dat weet u donders goed. En dat staat volgens mij zelfs niet eens in de krant. Het is zo dat dit past binnen het

programma van eisen. En dan kun je wel een lieverkoekje hebben, maar zoals mijn moeder mij lang geleden al vertelde 'lieverkoekjes worden niet altijd gebakken', jammer.

De heer Garretsen: Het programma van eisen zag er heel anders uit.

De voorzitter: Goed. Mevrouw Van Zetten, u wilt ook nog...

Mevrouw Van Zetten: Ja, ik wil dan toch wat uitleg waarom u denkt dat een collegegeld van 13.500 gewoon past in een Partij van de Arbeid-visie. Dat snap ik gewoon niet.

Mevrouw Verhoeff: Het mooie is: dat past niet, ik zou er ook niet voor gekozen hebben. Maar dit is niet iets waar we tegen kunnen zijn, omdat het in onze ogen wel past in het programma van eisen, ook al is het ontzettend jammer.

De heer Garretsen: Het programma van eisen is voor een geaccrediteerde universiteit en dit is rijkeluiszootjes hogeschool voor Chinezen en Amerikanen.

De voorzitter: Dank u wel. Wij gaan naar de volgende bijdrage, de heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, is het dan eindelijk zover? Op Witte Donderdag, witte rook uit het stadhuis, voor Panopticon: ik hoop het van ganser harte. Want het heeft te lang geduurd: twee jaar, twee maanden en twee dagen om precies te zijn. En in die twee jaar is over de Koepel alles wel gezegd. En er is zelfs teveel gezegd. Er zijn hier badinerende, neerbuigende opmerkingen gemaakt over islamitische, Chinese en Amerikaanse studenten. Over de SRH-Gruppe, University College, zelfs over de blauwe ogen van mevrouw Van de Sande. Beschamend. Maar vandaag nemen we dan eindelijk een besluit en ik ben blij dat in ieder geval een coalitiepartij het licht heeft gezien. Ik heb nog een aantal lege stoelen boven in de fractiekamer. Voorzitter, en hopelijk gaan we vanavond over tot de orde van de dag. Gaan we doen waarvoor we hier allemaal voor gekozen zijn: ons inzetten voor onze prachtige stad en ons mooie Spaarndam. En nog een oproep voor Panopticon: om – zoals ze in het begin hebben gedaan – de wijkbewoners mee te nemen, de stad en de culturele sector niet te vergeten. Draagvlak is voor zo'n groot project essentieel. Maar voor we dat doen, voorzitter, moet er eerst gestemd worden. En vanwege het belang van de Koepel, verzoek ik straks om een hoofdelijke stemming. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, dank u voorzitter. Wat Hart voor Haarlem betreft zijn wij toch behoorlijk consistent geweest, net als mijnheer Aynan, die in tegenstelling tot zijn ex-partijgenoten nooit gewankeld heeft in zijn vertrouwen in deze universiteit. Wat Hart voor Haarlem betreft is het vooral altijd een hele goeie vastgoeddeal geweest, waar mensen gewoon van profiteren. Wat ons betreft is ook die universiteit in feite gewoon een heel slim plan om aan die grond en die Koepel te komen. Die plannen... En ik vind het ook eerlijk gezegd een beetje dat nu de teneur... Ook door OPHaarlem wordt gezegd, dat dankzij de verdeeldheid in de raad de Universiteit van Amsterdam afgezien heeft van deze University College, dat het ook een probleem was voor de Open Universiteit en de VU om af te zien om hier gewoon een geaccrediteerde satelliet University College te faciliteren. Dat heeft natuurlijk helemaal niks te maken gehad met de verdeeldheid in de raad, want als het gewoon een goed plan was geweest, waar gewoon voldoende exploitatiemogelijkheden waren geweest, was dat er wel gekomen.

De voorzitter: U hebt een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw Van Zetten, ik zei dat ik voelde dat beoogde deelnemers in de programmering van de Koepel niet geënthousiasmeerd werden, door onze stelling en onze posities in de raad. Met dat constant: 18-18/19-19, of... Dat heb ik gezegd. U kunt niet aan mijn woorden ontleend hebben dat ze daardoor afgehaakt hebben. Ik zeg alleen: ze zijn niet geënthousiasmeerd.

Mevrouw Van Zetten: Nou, dat zou zomaar kunnen, als iemand de raad van Haarlem volgt dat men niet enthousiast wordt, dat zou voor vele onderwerpen kunnen gelden. Het gaat natuurlijk, een universiteit in Nederland en we zitten hier onder de rook van Amsterdam. Ik heb altijd gezegd: in 12 minuten zit je in de bus bij de VU en heb je fantastisch onderwijs. En dat gaat ook vice versa. Kijk, het gaat natuurlijk om de demografie van Nederland: wat is het aanbod? Kan je onderscheidend onderwijs bieden? Gaat het ministerie daarmee om? En heeft het college indertijd wel voldoende daarvoor gelobbyd in Den Haag? En we hebben toen geconstateerd: dat is gewoon niet gebeurd. Vervolgens heeft het plan... We zeiden natuurlijk 'het is gewoon een soort Brexit waar we in zijn gekomen, wat ons betreft'. Je bent ergens ingezogen, er worden elke keer beloftes gedaan. Er zijn amendementen ingediend door GroenLinks: check, check, check, alles zou kloppen, toegankelijk, betaalbaar, elke drie maanden boeken controleren, een raad van toezicht waar de gemeente in zou participeren. Allemaal fantastisch: het is er allemaal niet van gekomen. En het is natuurlijk wel... Want wij zitten hier voor de Haarlemmers. Wat gaan de Haarlemmers er aan winnen als 70% van de studenten in de EU, maar vooral 40% buiten de EU hier in Haarlem voor achttien duizend euro gaan studeren? Dat is nu hé, dat wordt nog geïndexeerd, want het gaat natuurlijk toch een paar jaar duren voordat het allemaal gebeurt. En ja, dan is het natuurlijk van: wat is dat nou wat wij wilden? Je kunt zeggen: ja, u bent daar toch nog steeds enthousiast over? Wij hebben nog steeds onze bedenkingen, want gaan wij dat allemaal ook... Hoe gaat dat gefinancierd worden? Het is nu gesteld op 21 miljoen, dat het voor mekaar komt. Een paar jaar... Vorig jaar was het nog 50 miljoen, dus het wordt ook steeds goedkoper.

De voorzitter: U hebt een interruptie van de heer Drost.

De heer Drost: Ja, mevrouw Van Zetten, u wilde gewoon de Koepel aan de hoogste bieder verkopen. Ik bedoel: wat maakt u het nou uit wat er in komt?

Mevrouw Van Zetten: Wij hebben toen gezegd 'dit Haarlem is te klein en heeft de capaciteit niet om dit vastgoed te handelen, laat het over aan het Rijksvastgoedbedrijf', die hadden het moeten tenderen. En er waren meer mooie plannen in de stad voor maakindustrie en het Nova College en weet ik veel wat, dat had er ook in kunnen zitten.

De voorzitter: De heer Drost.

De heer Drost: Ja, die tender is gewoon opgesteld in samenwerking met het Rijksvastgoedbedrijf. En daarin zijn altijd gewoon degene met het meeste geld die winnen. Dus dan kan ik nu gewoon constateren dat: u kunt van alles vinden over wat er in de Koepel komt, maar in eerste instantie maakt het u toch niet uit wat er in zou komen. Dus waarom heeft u hier nog een mening over?

Mevrouw Van Zetten: Omdat ik gewoon gekozen ben in de raad mijnheer Drost. Ik ben gekozen om hier een mening te hebben, want ik vertegenwoordig toch ook wel wat Haarlemmers.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Het verstandige deel van Haarlem in ieder geval. Ik wil... Ja, ja, dat mag je hier natuurlijk ook weer niet zeggen. Wat dat betreft... Kijk, wij zijn helemaal niet heel erg negatief geweest, we zijn natuurlijk gewoon realistisch geweest. Maar toen het moment aankwam om dat stuk terrein in stukken te knippen, omdat die hypotheek en Amvest moest worden betaald, heeft Hart voor Haarlem daarmee ingestemd. Omdat wij dachten: dan gaan we tenminste nog daar sociale woningbouw krijgen en studentenwoningen – waar een schreeuwend tekort aan is – voor onze Haarlemse kinderen. Dus u kunt mij niet verwijten, of mijn partij niet verwijten, dat wij niet hebben meegedacht met Panopticon en met de ontwikkeling van het gebouw. Als wij nu moeten constateren, van, dat die Haarlemse studenten helemaal niet in die woningen komen, dat dat allemaal aan onze neus voorbij gaat, ja: dan zijn wij kritisch op wat hier voorligt. En daarin zijn wij dus ook consistent.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, ik sta hier als volksvertegenwoordiger en mag namens Haarlemmers meebeslissen over een heel groot project en dat geeft een enorme verantwoordelijkheid. Voor alle partijen de zaken afwegen en de beste keuzes maken. Het oorspronkelijke plan bestaat al lang niet meer. Ontwikkelaars zijn steeds van voorwaarden afgeweken en steeds meer zijn er onderlinge afspraken gemaakt. En natuurlijk klinken de plannen geweldig: universiteit, hogeschool, filmzalen, bedrijven, die de handen ineen slaan. Maar het is ook een project wat een groot financieel risico met zich meebrengt voor de Haarlemmers. En dat vind ik niet aanvaardbaar. Liberaal Haarlem zegt dan ook: koop de Koepel terug, besteed de Koepel opnieuw aan, aan een ondernemer die het zelfstandig kan ontwikkelen...

De voorzitter: De heer Aynan.

Mevrouw Otten: ...en doe wat nuttigs met de winst voor het belang van alle Haarlemmers.

De heer Aynan: Nee, het is al gezegd.

De voorzitter: Ok, dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dank u voorzitter en ik wil ook mijn collega Jacques Amand bedanken, die dit onderwerp altijd fantastisch gedaan heeft. Hij wist meestal meer dan de wethouder, dus dat is hartstikke goed. Ja, hoe wij over de Koepel denken, ja, vroeger waren wij lichtelijk... Volgens mij was het toen 53% tegenover 47%. Toen hebben we in ieder geval bereikt dat er een Hannie Schaft-museum komt en dat komt er nog steeds, dus dat is heel goed nieuws. En ja, nu lijkt de discussie te gaan over terugkopen, niet terugkopen. Maar wat Trots Haarlem betreft zijn er veel andere punten en dat hebben we wel gemerkt toen we bij de jaarvergadering waren van de wijkraad Scheepmakersdijk. Want dan hoor je dat mensen gewoon zich zorgen maken over... Zij hadden vroeger een mooie folder/flyer gekregen met een schets hoe het zou worden, die Koepel. En daar stonden die gebouwen netjes opgesteld. En uiteindelijk krijg je een plan waar alleen de bebouwing echt tegen de muur wordt gebouwd, enorm hoog. En iedereen die toen enthousiast stond te zwaaien met een spandoek die krabt nou drie keer op zijn hoofd van: waren we hier nou zo enthousiast over? Dus wij zouden veel meer aandacht willen vragen voor de omwonenden van Harmenjansweg, Papentorenvest, Damaststraat, want dat zijn de mensen die hier... Wij hebben hier misschien een jaar hoofdpijn van gehad, maar die mensen hebben daar misschien wel hun leven lang hoofdpijn van, als wij hier verkeerde besluiten en beslissingen nemen. Wat ook opvalt is natuurlijk... Ik zie bijna een rooie draad dat... Het lijkt wel of dit... Nou, ten eerste wil ik zeggen: dat maakt helemaal niks uit wat we hier zeggen, want het is een collegebesluit. Dus wat wij hier allemaal zeggen maakt niks uit, want ze gaan het toch doen. Dan weet u dat alvast voor thuis, als

u denkt: we moeten wachten tot de ontknoping. De ontknoping die is er al. Wat wij zeggen dat is leuk, maar het maakt eigenlijk niet heel veel uit. Wat dan wel opvalt is dat er een parkeerplaats komt voor honderddertig plekken maar er komt ook een bioscoop met zeshonderd zalen. Er komen zeshonderd studenten, komen driehonderdvijftig woningen. Zeshonderd stoelen ja, ja: ik heb de geheime stukken gelezen, mocht ik eigenlijk niet... Maar ja, dan ga je gewoon eens nadenken en dan denk je: nou, stel dat misschien mogelijk de helft met de auto komt, maar dat wordt al een parkeerchaos van hier tot Tokio. Gaan we nog bushaltes aanleggen aan de Oostvest? Komt die Papentorenvestparkeergarage nou eindelijk eens een keertje op de proppen? Nee: niks van dit alles, we wachten en het zal waarschijnlijk eerst een puinhoop worden voordat het beter wordt. Dat is jammer, want we weten wat er aan zit te komen en je had er op kunnen inspelen. Nou, wat is nou het idee van Trots Haarlem? Wij hebben ook gesproken met Panopticon en die zegt 'ja, we hebben wat geld nodig om de kosten die we nu hebben alvast te betalen'. Nou, wat kunnen wij dan doen? De angst is natuurlijk bij veel partijen: gaan wij dat terugkooprecht, daarvan afzien, nou, dan krijgen we sowieso niks meer terug. Houden we dat terugkooprecht erop, ja, dan gaat het hele plan waarschijnlijk niet door. En als de mensen failliet gaan, dan moet je ook nog maar kijken of je überhaupt wat terugkrijgt. Dus stellen wij voor – hebben wij ook voorgesteld – erg kort samengevat, er staat 'koop twee woningen voor 1 miljoen'. Ik had nog een uitgebreidere mail gestuurd, maar goed, hier krijg ik tenminste nog spreektijd dus....

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, Trots wil die twee panden terugkopen voor 1 miljoen euro. Wat bent u daarmee van plan? Domus Plus ofzo?

De heer Van den Raadt: Nou nee, je hoeft er niks mee te doen, want je kan gewoon een afspraak maken dat als alles goed verloopt, dat er bijvoorbeeld over drie jaar gewoon voor het zelfde bedrag wordt teruggekocht. Dus in principe hoeft dat niks te kosten. Dat was ook wat ik dus een beetje mis in die korte samenvatting. Het is dat je eigenlijk nu dus iemand, mensen wat krediet geeft en je spreekt af: gaat alles goed, dan krijgen we het gewoon weer terug. En als je het wel houdt, dan kan je er van alles moois mee doen. Je zou er klimaatvluchtelingen in kunnen opvangen, je zou er een beveiligde ambtswoning voor de burgemeester van kunnen maken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, daar zijn de bewoners lekker blij mee. Voorzitter, ik constateer dat wij als gemeente niet eens in staat zijn om een klein huisje in de Kleine Houtstraat ordentelijk af te handelen, laat staan hier twee woningen. Heel slecht idee.

De voorzitter: Goed. Ik constateer dat u door uw tijd heen bent. Wilt u afronden?

De heer Van den Raadt: Nou, als wij één huisje niet goed kunnen doen, volgens de heer Moussa, Aynan, dan begrijp ik niet dat ie dan de hele Koepel, daar wel vertrouwen in heeft, want dat is veel groter dan één huisje.

De heer Aynan: En daarom moeten we het aan Panopticon geven.

De voorzitter: Goed.

De heer Aynan: Dus uw idee is gewoon '...'

De voorzitter: Daarmee zijn we aan het eind van de bijdrage van de raad, in deze termijn. Dan wil ik graag het woord geven aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, dank u wel voorzitter. Ik zal het ook proberen kort te houden, want er is al inderdaad heel veel gezegd over de Koepel in het verleden en ook afgelopen commissievergadering. Nou, ik hoor uw raad en ik constateer dat er volgens mij een meerderheid positief is over, eigenlijk de ontwikkeling – laat ik het zo zeggen – het plan. Alleen dat er ook terughoudendheid is over de betrokkenheid van de gemeente. En dat is denk ik altijd al een beetje de spagaat waarin dit project heeft gezeten. Het is een groot investeringsproject, aanzienlijke kosten hangen daar natuurlijk aan. En het is gestart als een burgerinitiatief, eigenlijk zonder echt een grote portemonnee, die misschien wel nodig is om zo'n project tot stand te brengen. Op basis van de positieve businesscase, de contracten met...

Mevrouw Van Zetten: Mag ik even een vraag stellen?

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Was u zo zeker dat er geen portemonnee in het spel was?

Wethouder Roduner: Nou, de stichting zelf had volgens mij zelf niet nog een heel groot eigen vermogen wat ze heeft ingebracht. Ze heeft daar wel externe financiering ook bij betrokken op een gegeven moment. En op basis van dus een positieve businesscase, de afspraken met de huurders, met de aannemers en de onderwijspartner, hebben wij dus als college het voorgenomen besluit genomen om af te zien van het terugkooprecht. En in algemene zin begrijp ik dat er steun is voor dat voornemen, maar dat u wel op een aantal punten voorwaarden meegeeft. En ik wil graag bij één punt nog even wat langer stilstaan, dat gaat over het verkopen van de directeurswoningen, waarin wij in de commissie eigenlijk ook de meeste tijd hebben besteed. Naar aanleiding van de commissiebehandelingen heeft het college nog een aantal scenario's op papier gezet: scenario 1 tot en met 5. Waarbij scenario 1 het voorstel is zoals dat in het collegevoorstel zit en scenario 5 eigenlijk Panopticon geen enkele ruimte biedt om op één manier te kijken, om toch weer met die directeurswoningen iets van eigen vermogen te realiseren. U heeft ook de reactie van Panopticon gelezen: 1 tot en met 3 is volgens mij acceptabel, 5 is niet acceptabel en 4 is ingewikkeld. En mijnheer Van den Raadt: uw scenario is denk ik een variant op scenario 3. Scenario waarbij we dan in ieder geval het recht krijgen om die directeurswoningen te kopen, in ieder geval, bijvoorbeeld met een hypotheek. Dus of we ze nou zelf kopen en nu het geld op tafel leggen, of dat we op een later moment zeggen: op basis van de hypotheek hebben we dat recht om die woningen te verkrijgen. Ik denk dat dat eigenlijk een vergelijkbaar scenario is. Uw scenario zit er niet helemaal in, maar ik denk dat dat ongeveer scenario 3 is. In uw zienswijze zag ik een aantal positieve reacties op scenario 4. En ik denk dat het wel goed is dat ik u nog even, dat ik die nog even toelicht. Want het is wel een complex scenario volgens mij, met... En ik zag ook een aantal dingen in de zienswijze waarvan ik dacht: dat is misschien, roept ook wat vragen op hoe dat scenario nou precies is en wat het precies voorstelt. Scenario 4, worden de directeurswoningen niet vervreemd, is er ook geen vorm van pandrecht hypotheek of anderszins. En is eigenlijk, ja, toch een complex scenario. En daarmee denk ik ook, laat ik eerlijk zijn, wel een onzeker scenario. Panopticon heeft al een aanzienlijk beroep moeten doen op financiers om zover te komen en moet in dat scenario nog een aanvullend beroep doen op die financiers. Financiers die daar graag ook iets voor terugzien op begeven moment. Het is niet allemaal altijd even dat mensen dat zomaar ter beschikking stellen. Op begeven moment gaan mensen toch ook kijken van: ja, wat zijn de risico's? Wat zijn de opbrengsten en kan ik daar ook een onderpand voor krijgen? De directeurswoningen waren in eerste instantie ook bedoeld als een onderpand. U zegt: dat onderpand, dat willen wij niet op die manier verstrekken met scenario 4, als u voor scenario 4 kiest. Ik denk wel dat het goed is dat we erkennen dat er kosten zijn gemaakt,

dat er kosten nog moeten worden gemaakt. Scenario 4 gaat er eigenlijk om dat we kijken of, als we hem terugkopen, we die kosten kunnen verzilveren zonder dat we zelf verantwoordelijk worden voor dat die kosten gerealiseerd worden, maar waarbij we in een tender naast het aanbieden van een pand vanuit de gemeente ook de plannen die zijn gemaakt aanbieden. Dus de gemeente is geen eigenaar van de plannen, maar de gemeente biedt de plannen die al zijn gemaakt aan in een tender waarbij het dan aan mensen in de tender de keuze is om daar wel of niet een prijs aan te hangen en iets voor te betalen. Dat zijn onder andere de ontwikkelplannen, maar dat zijn ook onderzoeken die zijn gedaan. Onderzoeken, bouwkundige onderzoeken. Onderzoeken die in de tender denk ik voor eventuele kopers ook waarde hebben. Ik denk dat op die manier proberen we externe financiers, HBB's vaak genoemd, wat meer geruststelling te geven dat we ook naar hun belangen kijken in zo'n situatie van zo'n tender zonder dat we daar als gemeente daarvoor garant staan.

De voorzitter: Meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik heb uw vragen gesteld over concurrentievervalsing en nu gaat u die zelfs nog opvoeren door financiers van Panopticon te gaan ondersteunen. Ik vind het echt onbegrijpelijk.

Wethouder Roduner: Nou, daar neem ik dan even kennis van.

De heer Garretsen: Ik heb er wel een vraag over gesteld en ik wil antwoord op die vraag. Concurrentievervalsing, mag dat volgens u? Mag u Panopticon, de hoge school, bevoordelen boven Hogeschool Inholland?

Wethouder Roduner: Ik denk dat de heer Botter daar ook nog wat meer over kan zeggen. Het gaat echt, denk ik, over de samenwerkingsovereenkomst en daar hebben we zeker wel degelijk gekeken naar wat dat betekent voor de staatssteun. Op die manier is daar ook de voorliggende plannen zijn opgenomen. Volgens mij staat in de SOK ook een tekst over dat we moeten oppassen voor de staatssteun. Dat is wel degelijk iets wat wij ook herkennen. Het ondersteunen van privaat onderwijs daar moeten we erg terughoudend in zijn, omdat wij natuurlijk ook niet aan staatssteun willen doen. Scenario 4 gaat dus over.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, één van de redenen dat Panopticon het financieel niet breed heeft is omdat ze eigen bestuursleden opdrachten heeft gegeven. Dus dat vind ik, om dit nog verder te ondersteunen, dat begrijp ik absoluut niet.

Wethouder Roduner: Ik denk dat het goed is om te realiseren dat er aanzienlijke kosten zijn gemaakt. Mogelijk leiden die tot waarde. Ik denk dat het redelijk is als wij als gemeente kijken of we een proces kunnen organiseren waarbij we die waarde uiteindelijk ook voor een ontwikkelaar zelf weten te verzilveren zonder dat we daar zelf eigenaar voor worden. Het kan ook zijn dat wij zeggen: een aantal van de onderzoeken die ze daar gaan hebben, hebben ook voor de gemeente in een tender wel degelijk waarde. Het kan zo zijn dat er plannen zijn gemaakt of onderzoeken zijn gedaan, bouwkundige onderzoeken, onderzoeken naar asbest, et cetera, waarvan wij als gemeente zeggen: dat zijn plannen die we misschien of onderzoeken die we zelf zouden willen kopen en ook in een tender willen kunnen aanbieden. Dat willen we dan doen, denk ik, omdat wij daar dan ook gewoon 1 op 1 de meerwaarde van zien. We betalen er iets voor, maar we verwachten dat bedrag dan ook terug te krijgen in de tender. Kan een interessant scenario zijn omdat je dan op begeven moment ook wat risico's uit een tender weghaalt en daarmee ook een tender weer, denk ik, kansrijker maakt

om te slagen. Wij maken die keuze over onderzoeken nu niet, laat ik daar helder in zijn. Wij willen, volgens mij, ons inspannen om, als het zover komt tot een tender, dat we die plannen van Panopticon meenemen onder de arm om te verzilveren. Wij zijn nu niet zover dat we zeggen: wij gaan een deel van die plannen kopen. Omdat ik denk dat we echt wel goed moeten kijken wat heeft voor de gemeente meerwaarde. Waar zien we 1 op 1 de waarde van terug dat we die kunnen doen? Daar zijn we erg terughoudend in. Als ik één van uw. Er was denk ik was discussie over, hoe dat artikel 4 precies is, dat scenario 4. Dat geeft volgens mij één van de zienswijze, 2.5 versus 2.6, zet eigenlijk, volgens mij, nog een soort slot op die eventuele mogelijkheid. Stel dat wij een aantal onderzoeken interessant zouden vinden zegt u eigenlijk: nee, pas op. Maximeer dat. Zet er een bedrag op en ga daar niet te ver in mee. Nou, dat waren wij al niet van plan. Ik denk dat dat artikel daar nog eens een keer een extra slot op de deur zet. Dus op die manier interpreteer ik in ieder geval dat artikel. Het college is begonnen met scenario 1. Ik denk dat Panopticon duidelijk heeft aangegeven dat scenario 5 voor hun niet haalbaar is. Ik denk dat wij dat als college dat ook erkennen. Ik wil daar nog wel één keer heel duidelijk over zijn. Scenario 4 zal lastig zijn, zal voor Panopticon geen vanzelfsprekendheid zijn dat het gaat lukken. Er is ook een kans dat dat niet lukt. Maar ik denk dat het goed is dat we dat gewoon zorgvuldig op die manier met elkaar bespreken. Dat iedereen weet waar we voor staan.

De voorzitter: De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Eén korte bevestigingsvraag. Het is toch vrij complex, vind ik, dat scenario 4. Zegt u nu dat er geen enkel financieel risico voor de gemeente is als we voor scenario 4 gaan?

Wethouder Roduner: Ja. Volgens mij staat in het scenario ook: het risico voor de gemeente is nihil. Wij worden niet eigenaar van de plannen. Er is ook niet een tenderopbrengst waaruit wij iets zouden vergoeden. We noemen het een terugkooprecht, maar het is een ontbindingsrecht. Het is een ontbindingsrecht van het contract waarbij 0 euro de terug leversom is. Dat betekent dat wij niet zomaar vanuit de ontbinding kunnen zeggen: nou, het was 0 euro, we zetten er een half miljoen bij. Dat vinden we redelijk. Dat zou staatssteun zijn, dus dat is het scenario waar we niet in zitten. Dit gaat echt over het in een tender meenemen van de plannen die al zijn gemaakt. Kijken of een derde partij daar in geïnteresseerd is, daarvoor voor wilt betalen en op die manier eigenlijk als een soort makelaar voor de plannen, laat ik het even zo zeggen, zonder daarover eigenaar zelf te zijn. Ik hoop dat ik u daarmee gerust stem. Er zijn volgens mij nog een aantal vragen. De Actiepartij en Trots Haarlem hebben gevraagd voor contact met de buurt. Nou, dat is er wel degelijk. Misschien wel goed om daarbij aan te geven, er is in de buurt ook wel discussie over de hoogtes en het volume. Dat ligt nu niet voor. Voor ons is uiteindelijk altijd het uitgangspunt de nota van ambities en eisen. Daar heeft de raad ook een aantal kaders meegegeven ten aanzien van de verdere invulling. Als laatste, de PvdA heeft nog een gevraagd gesteld over het boekenonderzoek of dat zinvol is. Nou, vanuit het college denken wij dat het boekenonderzoek op zichzelf niet meer zinvol is. Dus wij hebben gezegd: nou, laten we daar dan mee stoppen. Ik denk wel dat het goed is dat wij komende perioden gewoon twee maandelijks, dus elke 2 maanden, dat wij een gesprek hebben of dat Panopticon aan ons rapporteert over hoe het gaat met de financiering. Er worden door een aantal partijen wordt gezegd: nou, wij willen er graag een deadline aan hangen. Ik denk dat het goed is dat we daar in die periode gewoon een vinger aan de pols houden en dat Panopticon ons rapporteert over hoe het gaat met de voortgang van het realiseren van de financieringen. Dat zijn volgens mij de punten. Als wethouder Botter daar nog iets aan toe te voegen heeft.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Als je kijkt naar het onderwijs, ik moet iedereen gelijk geven die zegt: het is anders dan dat we verwacht hadden. Dat is gewoon, daar kan je niet omheen. Dat betreurt ik zelf ook. Ik denk dat dit hetgeen

is wat we er op dit moment uit kunnen halen. Ik denk dat er op termijn er zeker de mogelijkheid is om van academisch onderwijs te spreken. Ik denk dat iedereen er heel veel aangelegen is om dat ook te doen, omdat ze heel goed de discussie hebben gevolgd die hier in dit huis heeft plaatsgevonden. Als dat op een gegeven moment door zou gaan en we zouden de afweging kunnen maken, dan zie ik het als mijn taak ook om ervoor te zorgen dat de samenwerking tussen de Koepel en Inholland goed gaat verlopen. Ik heb daarover ook al op 6 mei aanstaande een eerste gesprek, eerst met de ambtenaar en daarna met mijzelf, om te kijken hoe dat verder vorm en inhoud zou kunnen krijgen om er voor te zorgen dat dat op een goede manier gaat verlopen. Ik denk dat beide partijen zich er van bewust zijn dat het op geen enkele wijze zin heeft om elkaar in het vaarwater te zitten, dat het complementair aan elkaar moet zijn. Op het moment dat je gaat praten over zo'n situatie van zo'n triple helix, waarbij bedrijfsleven, onderwijs en overheid met elkaar samenwerken, dat we daar met elkaar ook de beide onderwijsinstututen voordeel bij kunnen hebben. En ook daarop zal ik verder toezien. Ik denk dat er als het gaat over de vraag van de financiële bijdrage, dat er eigenlijk wel ook sprake is van een misverstand. Er is geen sprake van een enorme bijdrage in het ontwikkelen van het onderwijs. Het geld waar het met name om gaat is het kapitaliseren van het bedrag dat wij inzetten om te zorgen dat ook het proces verder begeleidt wordt. Dat gaat dan niet alleen over het onderwijs, maar dat gaat ook om het kanaliseren aan onze kant dat dat allemaal goed geregeld is. Maar ook, zeg maar, ervoor zorgen dat u op een juiste wijze wordt geïnformeerd en de stukken op tijd krijgt. Er is nogal veel werk gaan zitten de afgelopen periode om iedere keer op tijd te zorgen dat u de juiste stukken ook kreeg. Dus wij hebben dat gewoon in beeld gebracht van: wat gaat dat nou kosten de komende jaren, om dat in beeld te brengen. Dat is een onderdeel van, wat mij betreft, de samenwerkingsovereenkomst. De samenwerkingsovereenkomst die is eigenlijk vanaf december niet meer gewijzigd. Vanuit het college, en dat heb ik ook hier aangegeven, is dit hetgeen wat we aan u wilde voorleggen. Dat wilde we eigenlijk al in januari ondertekenen maar toen heb ik op verzoek van u gezegd van: laten we dat nog even aanhouden tot het moment dat je, zeg maar, het hele pakket met elkaar zoals we dat vandaag bespreken, zoals dat vandaag voorligt, dat we dat daarbij betrekken. Zodat u een integrale afweging daarover kunt maken. Ik kan niet verlangen van een partij dat die iedere keer bij elk nieuwsbericht in de krant of elke keer als er een andere partner op popt dan ineens dat we dan in discussie gaan om weer de SOK aan te passen, want dat is een heel proces geweest met elkaar waar veel partijen bij betrokken zijn geweest. Wat juridisch getoetst is, wat volgens Nederlandse wetgeving is gemaakt. Wat we in de Nederlandse tekst hebben gedaan en dat vervolgens weer in het. U wilt niet weten wat daar allemaal achter zit. Dus op het moment dat je zoiets hebt liggen, dan ben je gewoon blij dat het er ligt. Dan hoop ik ook dat het mogelijk is om daar, zeg maar, mee in te stemmen. Volgens mij heb ik de vragen die er liggen beantwoord. Mocht ik nog dingen zijn vergeten dan hoor ik het graag van u. Ik zie nog een.

De voorzitter: De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Ik had een vraag gesteld over hoe u Inholland nou expliciet wil betrekken bij de triple helix en dat die in ieder geval minstens zo voordeel heeft daarvan als University College.

Wethouder Botter: Ja, ik heb dat geprobeerd, maar daar ben ik dan niet in geslaagd om dat in mijn verhaal te benoemen. Ik ga ook 6 mei met hen in gesprek. Dan moeten we gewoon met elkaar bekijken, ook met de University College, hoe we dan daarin gaan samenwerken. Kijk, ik ben naar Middelburg geweest. Daar zie je dat er een enorme goede samenwerking is op dat terrein tussen het University College en de Hogeschool Zeeland die daar zit en dat er ook over en weer studenten worden uitgewisseld. Dus in die zin zie ik heel veel mogelijkheden. Waar een wil is, en dat zeg ik dan ook, is een weg. Ik zeg ook niet dat we er na vanavond of na volgende week zijn. Dat heeft de heer Roduner ook al aangegeven. Er liggen nog best een aantal dingen op ons bordje die we moeten gaan regelen. Maar één van u zei van: we hebben. Ik geloof dat het vanuit de heer

Blokpoel van de VVD was. We hebben met elkaar staan juichen in het begin. Het was een heel hosanna verhaal. We waren heel erg positief. Ik heb ook in de commissie gezegd: op het moment dat dat omslaat en als er een negatieve stemming gaat ontstaan, dan heeft dat ook heel veel consequenties. Dan heeft dat niet alleen consequenties voor zoals wij hier met elkaar zitten, maar heeft dat ook consequenties die uitgedragen worden naar de stad, die uitgedragen worden naar partners en die uitgedragen worden naar potentiële investeerders. Ik ben blij, zoals de heer Roduner ook zegt, dat het lijkt erop als dat er voor vanavond een stemming is van enige nieuwe positiviteit. Laten we ons daarin dan ook herpakken als dat zo uitpakt, want dan kunnen we met zijn allen weer dat vliegwiel op gang brengen.

De voorzitter: Dank u wel. Er zijn nog een paar interrupties. De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik hoor de wethouder verschillende malen Inholland noemen en dat die gesprekken op gaat starten, maar ik hoor u niet over het Nova College en dat u gaat proberen om de doorgaande leerlijn veilig te stellen. Dat daar veel aansluiting is. Ik neem aan, tenminste dat is mijn vraag, gaat u het Nova College daar ook nauw bij betrekken.

De heer Botter: Ik ga iedereen erbij betrekken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, meneer de voorzitter. Meneer de wethouder, een duidelijk verhaal. Maar misschien moeten we nog een keer bevestiging hebben. Als een Inholland, als een Nova College enthousiast zijn, dan zijn er toch in principe geen belemmeringen om mee te doen aan triple helix?

Wethouder Botter: Nu wilt u mij iets ontlokken te zeggen wat ik nog niet waar kan maken. Het enthousiasme is er misschien voorzichtig aanwezig. Men heeft gezegd van: we willen heel graag samenwerken, maar we willen geen dubbeling. Nou, ik denk als je met een opleiding komt, dat je met een nieuwe opleiding komt, dat je ook geen dubbelingen wilt. Zeker niet wanneer je dat voor een flink bedrag wat hoger is in de markt zet. Dus daar zie ik de mogelijkheden om goed met mekaar tot een gezamenlijke doelstelling te komen.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Volgens mevrouw De Ranitz is het precies een dubbeling. Mevrouw De Ranitz is de voorzitter van de raad van bestuur van Hogeschool Inholland.

Wethouder Botter: Ik ken haar. Ik heb verschillende keren met haar gesproken. Ik heb ook begrepen dat een aantal uitleggen die zijn gegeven over het gesprek wat zij met iedereen heeft gehad dat dat voor meerdere manieren uitlegbaar is.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, nog een vraag aan de wethouder. Als u gaat samenwerken met Inholland, betekent het dan ook dat de buitenlandse studenten van Inholland ook in die woningen bij de Koepel kunnen? Want daar was flinke behoefte aan omdat die mensen natuurlijk ook woonruimte zoeken.

Wethouder Botter: Zowel de burgemeester als ik als ook het afdelingshoofd onderwijs zitten allemaal in verschillende commissies van Inholland. Dus als we gaan samenwerken, daar is geen sprake van. We werken heel nauw samen met Inholland. We denken na over de positionering van Inholland. We geven adviezen hoe

we de ontwikkelingen in Haarlem zien. Dat wordt ook heel erg gewaardeerd want we worden iedere keer weer teruggevraagd. Dat is iets wat al plaatsvindt. En over de studenten, daar moeten we het over hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan wij zo meteen over naar besluitvorming. Ik denk dat het goed is dat we voor die tijd even koffie drinken. Ik zie dat er nog iemand. Ja, de heer Visser.

De heer Visser: Voorzitter, ik had eigenlijk nog één vraag aan wethouder Roduner.

De voorzitter: Ja, dat eigenlijk, maar goed. Gaat uw gang.

De heer Visser: Ik vroeg me af, het voorstel van het college is om terugkooprecht op te schorten. Ondertussen zou het zomaar kunnen dat Panopticon failliet gaat. Dat is als je met een zwarte bril kijkt misschien zelfs wel gunstiger voor hun of voor de schuldeiser. Hoe zorgen we er dan voor als gemeente dat we grip houden wanneer u kunt beoordelen wanneer u gebruik moet maken van dat terugkooprecht als u het boekenonderzoek wilt stopzetten?

De voorzitter: Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Nou, het beste scenario om te voorkomen dat Panopticon op korte termijn failliet gaat is om ze toe te staan ook de directeurswoningen te vervreemden. Ja, u heeft het boekenonderzoek kunnen zien. Het is een stichting met weinig eigen vermogen. Dat is volgens mij geen groot geheim. Ik heb ook uitgelegd het is ook een stichting die niet heel veel eigen vermogen heeft ingebracht, dus daar is weinig vermogen. Er zijn wel aanzienlijke kosten gemaakt, ook door externe ontwikkelaars. Dat leidt ook tot vorderingen. Daarom heeft het college in eerste instantie voorgesteld, staan ze toe om die directeurswoningen te veranderen. Dan voorkom je op begeven moment ook het risico van een faillissement. Als we op begeven moment naar scenario's overgaan waarbij er helemaal niks vervreemd mag worden, scenario 4 of scenario 5, dat vergroot natuurlijk het risico dat op begeven moment een schuldeiser gaat zeggen, ook misschien ook wel gegeven de enthousiasme in de raad of gegeven de gedachte over of het plan stedenbouwkundig verder kan, et cetera. Dat een schuldeiser gaat zeggen: ik weet ook niet of ik mijn geld terugkrijg. Dan kan het leiden tot een faillissement. De simpelste oplossingen zijn inderdaad het vervreemden, want dat garandeert in ieder geval een versterking van het eigen vermogen van Panopticon. En anders blijft dat toch een onzekerheid.

De voorzitter: Dat roept weer vragen op. De heer Visser.

De heer Visser: Het kan toch geen kwaad om dat onderzoek te hebben. Zelfs als u de directeurswoningen verkoopt, dan nog is er een risico dat ze failliet gaan. Dan is het ook in dat geval toch belangrijk dat we weten wat de financiële situatie is van Panopticon om voor te zijn dat op het moment dat we er geen vertrouwen meer in hebben om alsnog gebruik te maken van het terugkooprecht.

De voorzitter: Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Nou, ik denk dat afhankelijk van de zienswijze van de raad zullen wij moeten kijken of we tot een aangepaste allonge kunnen komen met Panopticon. Dat is natuurlijk geen vanzelfsprekendheid dat zij automatisch ook meegaan in de wensen van de raad en daarmee ook dat we uiteindelijk tot een aangepaste of een eventueel gewijzigd allonge kunnen komen. Ik denk dat het op korte termijn niet zo heel veel zin heeft om een boekenonderzoek te doen. Ik denk dat het probleem wat voorligt is dat er kosten

moeten worden gemaakt op korte termijn en dat er iemand uiteindelijk een stap moet zetten om dat te financieren. Als dat geregeld wordt dan is een boekenonderzoek in dat opzicht ook niet zo heel erg nodig. Dan is het denk ik gewoon dat geld gebruiken om zo snel mogelijk naar een definitieve financiering te komen. Daar willen we volgens mij ook een vinger aan de pols houden. Maar als dat niet lukt, dan heeft een boekenonderzoek ook niet zo heel veel toegevoegde waarde ten opzichte van wat er nu ligt. Ik weet niet of we elke maand weer een boekenonderzoek doen en of we daar heel veel wijzer van worden. Ik denk dat eigenlijk de situatie redelijk, de financiële situatie van Panopticon, in dat opzicht redelijk duidelijk is.

De voorzitter: Dank u wel. Nou zie ik dat er weer iedere keer weer nieuwe dingen opkomen. Ik wil echt u de laatste 2 interrupties en dan even pauzeren voor een kop koffie. Eerst de heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Nou, het is meer van de orde, voorzitter. We hebben nog een uur vergadertijd. Zullen we eerst gewoon dit besluit afmaken en dan pas pauzeren?

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Nou, toch naar meneer Visser toe en ook naar de wethouder. We hebben een overzicht gekregen van de kosten die voorgeschoteld zijn en de kosten die nog betaald moeten worden. Waar we hier nu over praten is we willen het wat lossen maken. Dat Panopticon weer adem kan halen en een stuk van die kosten kan betalen. Het staatje is heel simpel. Dus een boekencontrole, als dat voor het CDA meerwaarde geeft om enthousiast mee te gaan in Panopticon, dan zou ik zeggen: wethouder, zeg dat toe, want het is echt een werk van een kwartiertje. De kosten die betaald gaan worden die staan op papier en straks ziet u in het boekenonderzoek dat die kosten betaald zijn. Nou, daar heb ik wel een boekenonderzoek voor over om het CDA mee te krijgen in het ja kamp.

De voorzitter: Goed. Ik begrijp er was een ordevoorstel om eerst de 18 besluitpunten te gaan doen en dan te zien of we nog zin hebben in koffie. Als dat breed gesteund wordt kunnen we dat doen. Kan overigens afhankelijk van het aantal stemverklaringen ook een tijd duren. Sommige stemmen met de voeten. Even kijken, de heer Visser.

De heer Visser: Wat mij betreft gaan we door, voorzitter.

De voorzitter: Ja. Ik zie ook mensen nu weglopen. Die willen kennelijk koffie. Ik kijk even. Wie is er voor doorgaan nu? Ik zie nog niet voldoende steun. We kunnen nu een kop koffie drinken en dan het afronden. Wij hervatten de vergadering en ik verzoek u om uw gesprekken ook te staken zodat wij op een heldere en voor mensen te volgen wijze nu de besluitvorming kunnen aangaan. Er is zojuist besloten dat de volgorde waarin wij het voorgenomen zienswijze van de raad gaan vaststellen, want er zijn veel voorstellen gedaan, 18. Daar gaat de raad over besluiten per voorstel. We beginnen bij 2.1 en we eindigen bij 1.6. Dus eerst 2.1 tot en met 2.8. Daarna 3.1 tot en met 3.4. En daarna 1.1 tot en met 1.6. Dat is 1. In de tweede plaats is er net door iemand gezegd van: nou, ik vind wel dat we dan een hoofdelijke stemming moeten doen. Ik stel voor dat als die wens bestaat, want iemand kan dat voorstellen. Ik heb dat net begrepen. Dat u, als u dat wenst, dat u dat punt dan zou maken, dat lijkt mij namelijk de meest relevante, als wij toekomen aan punt 1.1. Daar wordt namelijk gewoon vervroegd gezegd door de raad: wij vinden dat het voorgenomen collegebesluit niet genomen moet worden. Dat lijkt me volstrekt helder. Dan is dat het moment denk ik om als er een hoofdelijke stemming gevraagd wordt, dus overweegt u dat even, om op dat moment dat in te zetten. Voor de rest denk ik dat we elkaar niet moeten gaan vermoeden met eindeloos alleen maar voor en tegen 18 keer. Terwijl dat geen enkele toegevoegde waarde heeft overigens, omdat de wijze van stemmen die wij zelf hanteren direct

duidelijk maakt wie ergens voor of tegen is. Want je ziet het gewoon welke handen omhoog gaan en welke handen niet omhoog gaan. Als u zich daarin kunt vinden, dan nog 1 punt. Dat is dat de wijze waarop we die besluitvorming willen doen. Dat is als u ondanks alles wat er al gezegd is denkt dat het nodig is om op een onbescheiden punt toch nog een stemverklaring te geven, dan kunt u dat aangeven en ook doen. Ik kan mij ook voorstellen dat we de stemming zonder al te veel stemverklaringen zouden kunnen afronden, omdat u feitelijk uw mening al hebt toegelicht. Daar gaat u zelf over. Ik lees het betreffende punt en vraag daarna of er stemverklaringen zijn en daarna stemmen we. Wie er voor is stemt door de hand op te steken. Het gaat nog even voor het publiek. Er ligt een voorgenomen collegebesluit om de ontwikkeling van de Koepel mogelijk te maken door een aantal besluiten te nemen. Voordat het college dit besluit neemt, waarvan de meest verstrekkende is dat het terugkooprecht onder bepaalde voorwaarden en op een bepaalde wijze daarvan wordt afgezien, heeft de raad de gelegenheid om haar zienswijze te geven. Dat is waar wij nu over besluiten. Want nu zal duidelijk worden wat precies de zienswijze van de raad is. Want dat wordt per stukje wordt dat bepaald of daar een meerderheid voor is of niet. Het eerste punt dat is 2.1. De raad heeft bezwaar tegen het voorgenomen besluit van het college om de allonge 2 op de koopovereenkomst conform het concept in bijlage 3 aan te gaan en vraagt het college van dit besluit af te zien. Zijn daar stemverklaringen over? Niet. Wie is daar voor? Ja, nee. Dat is 1.1. Dat komt straks. Dit is nog gewoon bij handopsteken. De vraag is: u stemt voor? Dat is misschien nog wel even heel belangrijk. U stemt voor als u vindt dat dit de zienswijze van de raad is. Dus als u het hier mee eens bent. U wilt dat dit in de zienswijze van de raad komt, dan stemt u voor. Ja? Dus wie is voor 2.1? Dat zijn de SP, Hart voor Haarlem, Liberaal Haarlem, CDA en VVD. Dat is niet voldoende. Ja, daar moet ik even op letten. Ja, sorry. Mevrouw Schopman. Dan gaan wij. Dat wordt dus geen deel van de zienswijze van de raad. Is geen meerderheid voor. Dan gaan we naar 2.2. De raad vraagt het college als gemeente de 2 directeurswoningen te kopen van Panopticon voor een maximaal bedrag van 1 miljoen euro. Stemverklaring? Niet. Wie is daar voor? Dat zijn de fracties Actiepartij en Trots Haarlem. Dat is niet genoeg, is afgewezen. Dan gaan we naar 2.3. De raad vraagt het college als gemeente de 2 directeurswoningen te kopen van Panopticon voor de in de informatie afkomstig van Panopticon beschreven WOZ waarde en de aankoop te dekken uit de reserve grondexploitatie, niet alvorens Panopticon heeft aangegeven hoe zij de planvorming verder ter hand neemt. Dit onder de voorwaarden van het betrekken van de omgeving bij deze planvorming. Stemverklaring? Wie is voor dit commentaar? Dat zijn dezelfde partijen, Actiepartij en Trots Haarlem. Dat is dus ook niet overgenomen. Dan gaan we naar 2.4. De raad vraagt het college vervreemding van delen van de Koepel niet toe te staan, noch vooraf of achteraf financieel garant te staan. Panopticon en HBB dienen het risico van verdere voorfinanciering geheel zelf te dragen. Stemverklaring? Niet. Wie is daar voor? Dat zijn de fracties SP, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Trots Haarlem, CDA en VVD en mevrouw Schopman. Dat is te weinig, dus dat gaat geen deel uitmaken van de zienswijze van de raad. Dan gaan we naar 2.5. De raad spreekt een voorkeur uit voor het scenario waarbij de woningen eigendom blijven van Panopticon, HBB een lening verstrekt aan Panopticon in ruil voor de toezegging van de gemeente aan HBB Panopticon dat bij een eventuele tender of doorverkoop de gemaakte plannen van HBB Panopticon mede worden aangeboden of gezocht wordt naar een vorm van tenderdoorverkoop waarbij de plankosten van HBB Panopticon alleen worden vergoed als er winst behaald wordt op een eventuele tender. De vergoeding geldt alleen voor nog te maken aantoonbare plankosten met een maximum van 500.000 euro. Stemverklaring? Niet. Wie is voor deze voorwaarden? Dat is het CDA. Dat is niet genoeg, dus dat gaat geen deel uitmaken van de plannen. Dan gaan we naar 2.6. De raad spreekt een voorkeur uit voor het scenario waarbij de woningen eigendom blijven van Panopticon. HBB een verlening verstrekt aan Panopticon in ruil voor de toezegging van de gemeente aan HBB Panopticon waarbij een eventuele tender of doorverkoop de gemaakte plannen van HBB Panopticon mede worden aangeboden of gezocht wordt naar een vorm van tenderdoorverkoop waarbij de plankosten van HBB Panopticon kunnen worden gewaardeerd en vergoed. Geen stemverklaring. Wie is voor deze voorwaarden? Dat zijn de fracties van GroenLinks, D66, CDA en de PvdA. Dat is in ieder geval dus iets wat de raad in haar

zienswijze gaat opnemen. Dan hebben we 2.7. De raad vraagt het college ervoor te zorgen dat het vervreemdingsverbod ook na het uitwerken van de samenwerkingsovereenkomst dient te blijven gelden. De duur ervan wordt in dat geval gekoppeld aan het realiseren van geaccrediteerd academisch onderwijs. Wie is daar voor? Dat zijn de fracties van SP, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Trots Haarlem, CDA en VVD. Dat is niet genoeg. En mevrouw Schopman. Ja, sorry. Ja, ik ga er echt op letten. Dan gaan we naar 2.8. De raad vraagt het college in de allonge 2 op te nemen dat de gemeente het recht op eerste koop krijgt vanaf het moment dat het huidige terugkooprecht volledig is losgelaten, dit tegen de waarde van een onafhankelijk uitgevoerde taxatie. Wie is daar voor? Dat zijn de fracties van D66, OPH, Jouw Haarlem, Actiepartij, Trots Haarlem, CDA, PvdA en GroenLinks. Iedereen, ja? Ja, oké. Goed. Dan is dat een voorwaarde die ook in de raadsreactie wordt opgenomen. Dan gaan we naar 3.1. De raad heeft bezwaar tegen het voorgenomen besluit van het college het plan van aanpak voor de inzet van de gemeente Haarlem bij de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst academisch onderwijs in de Koepel vast te stellen en ambtelijke bijstand of financiële ondersteuning te verlenen en vraagt het college van dit besluit af te zien. Wie is daar voor? Dat is de SP, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Trots Haarlem, CDA en VVD en mevrouw Schopman. Ja, en mevrouw Schopman. Goed, het was te weinig in ieder geval. Dan gaan we naar 3.2. De raad kan zich vinden in de samenwerkingsovereenkomst maar vraagt het college nog niet akkoord te gaan met het basispakket. Er voor nu alleen sprake kan zijn van tijdelijke ambtelijke ondersteuning. Over de definitieve inzet moet later een raadsbesluit genomen worden. Wie is daar voor? Dat is, even kijken, GroenLinks, D66. Iedereen? Nee, niet Jouw Haarlem. Verder wel. Oké, dat is dus aangenomen. Dan gaan we naar 3.3. De raad vraagt het college uit het basispakket voorlopig te schrappen ad 2, verkenning leerstoel, ad 5, totstandkoming triple helix, ad 7, verkenning en opzet fonds ten behoeven van toegankelijkheid Nederlandse studenten. Wie is daar voor? Dat zijn de fracties van Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, CDA, VVD en PvdA. Dat is niet genoeg, dus die wordt niet meegenomen. Dan gaan we naar 3.4. De raad vraagt het college te borgen dat Inholland minstens net zoveel profiteert van de gemeentelijke inzet als de onderwijsvoorziening in de Koepel. Wie wenst daar een stemverklaring? Ja, de heer Smit.

De heer Smit: Het staat er erg stellig. De raad vraagt het college te borgen dat Inholland minstens net zoveel. De intentie is goed, maar deze tekst steunen wij niet.

De voorzitter: Dank u wel. Wie stemt deze tekst wel? Dat zijn de fracties van Liberaal Haarlem, CDA, VVD en PvdA. Dat is niet genoeg. Dan gaan wij nu naar hoofdstuk 1. Dan is 1.1, dat is degene waarbij net gezegd is: als er een hoofdelijke stemming gewenst wordt, dan lijkt me dat de meest voor de hand liggend om dat hier te doen als die behoefte bestaat. Maar als niemand er om vraagt doen we het gewoon met vinger opsteken. Ja? Niemand vraagt het.

De heer Aynan: Voorzitter, ik heb dat in mijn bijdrage al gevraagd.

De voorzitter: Ja, u heeft dat gezegd, maar ik dacht: ik zie geen reactie. Nu zegt u het wel. Het verzoek is dus om dit met een hoofdelijke stemming te doen. Ja, dat kan want de raad besluit. Dus als de raad zegt: vinden we onzin. Dan doen we het niet. Maar het is een verzoek om het te doen.

De heer Aynan: Volgens het reglement heeft ieder individueel lid het recht om individuele stemming.

De voorzitter: Ja, ieder individueel lid heeft recht om het te vragen, maar de raad besluit.

De heer Aynan: Lees het reglement van orde.

De voorzitter: Heb ik gedaan.

De heer Garretsen: Het klopt precies wat de heer Aynan zegt, voorzitter.

De voorzitter: Nee, hoor. Maar ik vind het uitstekend. Lijkt me ook goed om het te doen. Maar het staat in het reglement van orde dat de raad besluit. Ik stel voor om het te doen. Ja? Dat is 1. In de tweede plaats ga ik eerst nog even voorlezen. Daarna vraag ik aan de griffier om de stemmen of de namen van de raadsleden. We beginnen dan overigens, dat zal ik u vast vertellen, bij nummer 38. Wie is dat? De heer Van Kessel. Ja? Dus dan gaan we eerst even kijken waar het over gaat. Dat is: de raad heeft bezwaar tegen het voorgenomen collegebesluit om af te zien van het ontbindingsrecht en vraagt het college af te zien van het collegebesluit ontwikkeling Koepel en gebruik te maken van het terugkooprecht conform artikel 20A uit de koopovereenkomst. Dat is wat voorligt. Er is gevraagd om een hoofdelijke stemming. De heer Van Kessel begint daarmee. Ik weet niet wat er nu op dit moment.

Mevrouw Schopman: Voorzitter, ik zou graag nog een stemverklaring willen afleggen.

De voorzitter: Dat kan. Ja, stemverklaring. We beginnen met de heer Aynan, want die had dat ook.

De heer Aynan: Nee, geen stemverklaring. Voor alle duidelijkheid. Als je tegen bent, als je tegen zegt, dan ben je voor het plan van Panopticon.

De voorzitter: Ja, dat klopt. Ik ga dat zo meteen nog eventjes herhalen. Maar eerst de stemverklaring. Mevrouw Schopman.

Mevrouw Schopman: Ja, kort en krachtig hoor. Er is al heel veel gezegd. Eerlijkheid, openheid, gelijkheid en betrouwbaarheid. Dat zijn een aantal kernwaarden waar iedereen ongetwijfeld aan hecht. Ik in elk geval wel. Zowel binnen als buiten de raad. Tot zover niets nieuws onder de fraaie lentezon die vandaag zo vrolijk scheen. Dat betekent ook dat ik vanuit die kernwaarden het voorliggende besluit van het college om af te zien van het ontbindingsrecht afraad. Gezien de risico's, de niet nagekomen vastgelegde afspraken uit de koopovereenkomst door Panopticon, de afspraken over de Koepel vastgelegd in het akkoord. Het coalitieakkoord, excuus. En vanuit de heldere eenduidige lijn die de PvdA fractie de afgelopen 3 jaar hierin tot voor kort altijd heeft gevoerd. Ik zal daarom zienswijze 1.1 steunen.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het wat stemverklaringen betreft. Dan nog even ter toelichting. Ieder lid wordt een naam van genoemd. Als de naam genoemd wordt dan zegt die voor of tegen. Als je voor bent ben je er dus voor dat dit wordt opgenomen als zienswijze van de raad. Als je tegen zegt ben je er tegen dat dit wordt opgenomen als zienswijze van de raad. Ja? Dus dat u dat even helder heeft. Zegt u voor, dan wilt u dit uitspreken als raad. Namelijk dat er bezwaar is tegen het collegebesluit. Als u tegen bent, dan heeft u dat bezwaar niet. Ik begrijp dat er nog een vraag is? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, als je nou wilt dat het college afziet van het collegebesluit ontwikkeling Koepel, maar je wilt niet dat ze het terugkooprecht opzeggen.

De voorzitter: Als je het één wel vindt en het ander niet, dan moet je kijken wat je het zwaarste weegt en op basis daarvan stemmen.

De heer Van den Raadt: Het is wel een hele slechte stelling om over te stemmen moet ik zeggen. Lust je patat en heb je blauwe ogen? Zeg dan maar eens ja of nee.

De voorzitter: Het is een moeilijk besluit. Ik begrijp het. We gaan het wel nu doen. We beginnen bij de heer Van Kessel. Het gaat over 1.1, voor of tegen. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Voor.

De raadsgriffier: De heer De Groot.

De heer De Groot: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Voor.

De raadsgriffier: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Gün.

De heer Gün: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Voor.

De raadsgriffier: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Voor.

De raadsgriffier: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Smit.

De heer Smit: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Van der Mark.

De heer Van der Mark: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Voor.

De raadsgriffier: De heer Amand.

De heer Amand: Voor.

De raadsgriffier: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Schneiders.

Mevrouw Schneiders: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Dreijer.

De heer Dreijer: Voor.

De raadsgriffier: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Hulster.

De heer Hulster: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voor met de aantekening dat het een slechte stelling is.

De raadsgriffier: Mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Voor.

De raadsgriffier: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Drost.

De heer Drost: Tegen.

De raadsgriffier: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Voor.

De raadsgriffier: De heer Yerden.

De heer Yerden: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Schopman.

Mevrouw Schopman: Voor.

De raadsgriffier: De heer Aynan.

De heer Aynan: Tegen.

De raadsgriffier: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Voor.

De raadsgriffier: De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Tegen.

De raadsgriffier: De heer Visser, CDA.

De heer Visser: Voor.

De raadsgriffier: De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Voor.

De raadsgriffier: De heer Boer.

De heer Boer: Voor.

De raadsgriffier: Dat was het.

De voorzitter: Goed, dan is de uitslag van de stemming dat er 15 stemmen zijn uitgebracht voor en 24 tegen, dus dit wordt niet in de zienswijze van de raad opgenomen. Dan gaan wij naar 1.2. De raad vraagt het college om gebruik te maken van haar terugkooprecht en daarna zelf een poging te ondernemen om een universiteit binnen te halen. Geen stemverklaring. Wie is daar voor om dat op te nemen als reactie? Dat is de SP en dat is, dat is alleen de SP. Goed, dat is niet voldoende. Dan gaan we naar 1.3. De raad kan zich vinden in het voorgenomen besluit van het college om af te zien van het ontbindingsrecht van de koopovereenkomst onder de genoemde opschortende voorwaarden en vraagt het college om gebruik te maken van de terugkoopoptie als de volledige financiering op 1 december 2019 niet is aangetoond. U stemt of u wilt een stemverklaring? Ja, de heer Amand,

De heer Amand: Trots Haarlem kan rustig zeggen dat we dat willen. Wij zouden de terugkoop dan eventueel, als de financiën niet rond zijn, dat we dat weer zelf kunnen doen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Zoals ik in mijn toelichting al gaf, meneer de voorzitter, vind ik het een deadline noemen niet juist. We zien rond die tijd, ik hoop dat het al eerder rond is, heus wel hoe het er voor staat en dan kan het nooit een deadline zijn als er nog een draadje vastgelegd moet worden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. We hebben gezien hoe moeizaam alles loopt in de onderwijswereld. Het is echt onverstandig om hier een deadline op te stellen. Dus we gaan niet akkoord.

De voorzitter: De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Wij sluiten ons aan bij de stemverklaring van Jouw Haarlem en OP Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, voorzitter. Nu we zover zijn stellen we er graag een termijn aan vast.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het wat de stemverklaringen betreft? Wie is voor opname van deze voorwaarden? Dat is GroenLinks, D66, SP, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Trots Haarlem, CDA, VVD en PvdA. Die wordt opgenomen. Dan gaan wij naar 1.4. De raad kan zich vinden in het voorgenomen besluit van het college om af te zien van het ontbindingsrecht van de koopovereenkomst onder de genoemde

opschortende voorwaarden zonder daar een uiterste termijn aan te verbinden. Dat is eigenlijk een overbodige stemming, maar ik stel voor dat we er toch gewoon over stemmen. Wie is daar voor? Dat zijn de fracties van OP Haarlem, Jouw Haarlem, ChristenUnie en Actiepartij. Dat is niet genoeg. Die wordt niet opgenomen. Dan 1.5. De raad vraagt het college expliciet om als gemeente niet bij te dragen aan een eventuele investeringsvraag van Panopticon, ook niet als de financiering onverhoopt niet behaald wordt. Wie wil dat opnemen in de zienswijze? Dat zijn. Ja, een stemverklaring. Goed, dan gaan we eerst een stemverklaring doen. Sorry. De ChristenUnie, de heer Visser.

De heer Visser: Ja, voorzitter. Wij steunen dit principe, maar dit is echt zo'n wat als situatie. Wij vinden dat een wat als situatie in dit geval niet in de zienswijze van de raad thuishoort. We zien het dan wel als het zou spelen. We steunen de intentie, maar we steunen niet deze zienswijze.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ja, meneer Visser. Zo is het. Als het woord expliciet hier staat gaat het voor ons te ver.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Wij hadden het plan om 1 miljoen beschikbaar te stellen om die panden te kopen. Dus wat ons betreft kan 1 miljoen. Je kan niet altijd voor een dubbeltje op de eerste rij zitten. Dus 1 miljoen daar kunnen we mee leven.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we stemmen over 1.5. Wie is daar voor? Ja, dat is GroenLinks. Dat is D66. Dat is Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, SP. Ja. CDA, VVD en PvdA. Dat is genoeg, dus die hoort er dan ook bij. Ten slotte gaan we naar 1.6. De raad vraagt door te gaan met de boekenonderzoeken totdat het terugkooprecht definitief is losgelaten. Dit om beter te kunnen afwegen of de gemeente alsnog gebruik moet maken van haar terugkooprecht. Stemverklaring, de heer Smit.

De heer Smit: Het was net een interessante discussie tussen de wethouder en meneer Visser. Wij hebben inzicht in een fors deel van de kosten die betaald moeten worden, nog moeten worden of die voorgeschoten zijn. Het lijkt ons dat het voor Panopticon niet moeilijk is om de gemeente mee te laten kijken in de afwikkeling van die kosten. Dus als dat een meerwaarde is dan zijn wij voor het doorgaan van het boekenonderzoek.

De voorzitter: De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Wij pleiten voor dat boekenonderzoek. Onze vorige, de heer Van Spijk, die zei natuurlijk steeds: alles komt goed, et cetera. Dus we zitten natuurlijk al die tijd al te hakken takken. Wij pleiten dat het boekenonderzoek steeds en blijft gehandhaafd.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan het aan de raad vragen. Wat vindt u van dit punt? Moet dat opgenomen worden ja of nee? Dat zijn diegene die dat vinden, die daar voor zijn. Dat zijn de SP, OP Haarlem, Jouw Haarlem, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Actiepartij, Trots Haarlem, CDA, VVD. Dat is veel, maar niet genoeg denk ik. Nee. Ik kijk even. Dan moeten we toch even voor alle zekerheid kijken. Nee, volgens mij is het ook niet zo, maar ik moet het wel even zeker weten. Nog 1 keer. Diegene die hier voor zijn. Dat zijn de SP, dat is OP Haarlem, Jouw Haarlem, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Actiepartij, Trots Haarlem, CDA en VVD. Nee, het is niet genoeg. Hij gaat er niet bij horen. Daarmee zijn wij aan het eind gekomen van dit punt. De raad

heeft nu als haar zienswijze geformuleerd de punten 1.3, 1.5, 2.6, 2.8 en 3.2. En daarmee, even in de richting van de mensen die dit proberen te volgen, zegt de raad: wij hebben wel een aantal kanttekeningen waarvan we het college verzoeken om daar rekening mee te houden, maar de raad geeft niet als haar zienswijze dat ze bezwaar heeft tegen het collegebesluit om af te zien van het ontbindingsrecht. Dat is de eindconclusie die deze raad voor dit moment trekt. Dank u wel.

20. Kaderstelling Sociale Basis 2020

De voorzitter: Dan gaan wij naar het volgende agendapunt, want we zijn nog niet klaar. Agendapunt 20, de kaderstelling sociale basis 2020. Daar zijn 2 moties ingediend. Ik kan mij voorstellen. Er is zelfs een motie nog bijgekomen, dus dat is zelfs een derde motie. Dat ik eerst even de gelegenheid geef aan de indieners van de motie om die motie toe te lichten. En dat we daarna even kijken hoe we dat gaan afronden. Er is hier al in de commissie uitgebreid over gepraat. De moties hebben nogal ver strekkende consequenties voor de verdere behandeling van het stuk. Mijn vraag is om eerst de motie van D66 en nog een aantal andere partijen, om die toe te lichten. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. D66 is niet akkoord met het voorliggende raadsstuk. Wij hebben daartoe ook een motie inderdaad ingediend waarin wij vragen om een kader stellend stuk, dus eigenlijk een aangepast stuk van het college. Wat daar voor nodig is, is eigenlijk een jaar uitstel en daar vragen wij om. Wij vragen het college om te komen met een tussenjaar als het ware. Om nu subsidies vast te stellen voor 1 jaar. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De tweede motie van de PvdA.

De heer Visser: Voorzitter, mogen we geen vragen aan de indiener stellen?

De voorzitter: Jazeker mag dat. Alleen ik dacht van: misschien is het handig om even die moties te laten toelichten. Daarna te vragen om reactie en daarna te gaan stemmen daarover. Want eerlijk gezegd, als die motie wordt aangenomen, dan heeft het geen zin om verder door te praten over die kaderstelling. Ja, dat mag van mij. Kijk, alleen als een motie wordt aangenomen dan kan je er wel een hele visie over geven, maar dan wordt die dus kennelijk niet aangenomen.

De heer Visser: Voorzitter, ik wil gewoon een eerste termijn voor alle fracties.

De voorzitter: Goed zo. Nou, dat is duidelijk. Dan ga ik nu als tweede het woord geven aan diegene die vanuit de PvdA. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Mede namens GroenLinks, voorzitter, hebben wij een motie ingediend die heet: maak de ruimte voor de professional leefbaar. Het gaat dus eigenlijk over de basisinfrastructuur. Over de sociale basis, om die opnieuw vorm te geven. Het gaat om professionals die in het veld de ruimte te geven om de doelen van hun werk mede vast te stellen. Nou loop je natuurlijk het gevaar dat je dan voorzieningen krijgt waar de gewone burgers helemaal niet om zitten te schreeuwen. Dus hebben wij in de discussies rond dit item onder andere in de commissie gezegd dat wij eigenlijk een grotere mate van controle willen hebben. Soortgelijke woorden zijn ook gebruikt door de RKC. Die heeft kritische kanttekeningen bij het voornemen geplaatst. Pas na behandeling in de commissie is dat gehoord en is die kritiek met een brief van het college afgelopen maandag vertaald in een aantal regelingen, waarvoor dank. Daardoor heeft het college nadrukkelijk gekozen voor een controle op het proces en daarbij tegelijkertijd meer verantwoordelijkheid gegeven aan de uitbouw

van het proces. Dat resulteert in het feit dat de resultaten van de werkwijze worden voorgelegd aan de commissie zodat we toch een controle krijgen op de uitkomst van het gebeuren. Wij willen graag die uitkomsten van de gesprekken en met de verschillende tafels beter monitoren. Dat lijkt ons beter dan het oorspronkelijke voorstel namens het college. Dus graag uw steun. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik begreep dat er ook een motie is van Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dat klopt, voorzitter. Er is behoefte aan meer ruimte voor nieuwe initiatieven. Dat is gewoon uit de praktijk gebleken. Het college houdt zelf rekening met een ophoging van 5 naar 7%. Ze zeggen zelf ook in het stuk dat die behoefte alleen maar zal toenemen, ook door externe factoren zoals financiering van het rijk die stopt. Vandaar onze motie om die vrije ruimte op te hogen van 7 naar 10%. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik begrijp dat er behoefte is om het debat geheel te voeren, dus dan stel ik voor deze moties die liggen in ieder geval ter tafel. En dat wij voor het overige vragen wie hierover het woord wenst. De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Misschien voelen wij ons vanavond wel een beetje zoals de deelnemers aan de thematafels. Staan wij niet voor het blok en zetten wij met de moties die vanavond worden behandeld ook de wethouder voor het blok? Ik voel me in ieder geval wel een beetje voor het blok gezet. Ik werd verrast. Misschien had ik het beter moeten lezen, ik weet niet, over de consequenties van 1 miljoen euro als wij vanavond kiezen voor een jaar uitstel. De ChristenUnie vindt ook dat we niet door kunnen gaan zoals nu gebeurt. We krijgen teveel signalen vanuit allerlei kanten dat die thematafels niet werken. Het idee is mooi, maar het vraagt teveel van de organisaties omdat er teveel mensen om tafel zitten. Sommige thematafels wel 22 organisaties die ook allemaal hun eigen hachje aan het verdedigen zijn en de doelen zijn nog niet duidelijk. Er is eerder 1 succesvolle thematafel geweest. Dat was bij de jeugd. Daar was het doel van te voren helder en daar waren de organisaties ook eensgezind. We gaan er samen uitkomen. Dat waren maar 7 organisaties, uit mijn hoofd gezegd. Dus de omstandigheden waren totaal anders. Dan is er nu ook nog een tijdsdruk en het gaat om veel geld. De druk is nu zo hoog bij de organisatie van de thematafels dat het eigenlijk nu ten kosten gaat van de uitvoering van de sociale basis op dit moment. Dus er moet nu wat betreft de ChristenUnie snel worden ingegrepen. We neigen daarom ook naar steun aan de motie van D66. Want de motie van de PvdA gaat niet ver genoeg. Die blijft voortbouwen op de thematafels waarvan het basisidee misschien wel goed is, maar waar 2 doelen in elkaar verenigt moeten worden in een hele korte tijd wat gewoon onverantwoord is om dat aan de organisatie te vragen. En dan gaat misschien niet nu de stekker eruit, maar dan gaat over 3 maanden de stekker eruit en dan hebben de organisaties geen tijd meer. En eigenlijk pleiten wij ervoor om te zeggen nu tegen de organisaties: wij gaan terug naar de klassieke manier. U kunt allemaal uw eigen aanvraag doen. Als u het samen wilt doen, prima. Dat zullen wij misschien ook waarderen. Dus heeft u misschien wat meer kans. Daar kunt u die thematafels voor gebruiken. U kunt elkaar ontmoeten. Maar we gaan u niet dwingen om met een gezamenlijk bod te komen. Want wat moeten organisaties dan doen? Dan moeten ze in een paar maanden met elkaar eruit zien te komen, maar daarnaast moeten ze ook nog een plan B hebben want ze weten dat de kans heel groot is dat het mislukt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Meneer Visser, begrijp ik hieruit dat u sowieso tegen deze hele methodiek bent van thematafels? Of wilt u dat nog een kans geven? Of zegt u: nee, hoor. Dit is echt een heel slecht plan. Dat gaat niet werken.

De heer Visser: Het principe van thematafels ben ik niet perse tegen, maar we willen nu teveel op teveel domeinen tegelijkertijd dat allemaal overhoop gooien. Het zijn teveel organisaties waarvan we dat vragen. Hele kleintjes en hele grote. Dat zegt veel dat zelfs de grote het op het ogenblik niet aankunnen. Sommige organisaties zitten wel aan 3 thematafels tegelijkertijd. Dat vraagt heel veel. Het zegt heel veel dat er kennelijk ook heel veel externe capaciteit nodig is voor begeleiding. Het antwoord van de wethouder is: we gaan er nog meer capaciteit op zetten. Kost ook geld. Dat geld had ik liever aan het sociaal domein besteed. Dus het basisprincipe is wel goed, maar het is heel utopisch gedacht dat al die organisaties er wel even met elkaar gaan uitkomen. Dat werkt niet. En we krijgen van alle organisaties die aan tafel zitten, teveel om op te noemen, krijgen signalen dat het fout gaat. Dan moet je dus beter half gekeerd dat hele verdoemd. Mijn punt is alleen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, waar ik een beetje verbaast over ben. U zegt: ik krijg van alle partijen die aan tafel zitten signalen dat dit niet gaat werken. Zo bout wil ik niet zijn. Ik krijg van heel veel partijen de indruk, nou de indruk, de hele duidelijke beredenering. Wij kunnen niet wachten om aan die tafels te gaan zitten. Wij hebben er zin in. Dat zijn hele tegenstrijdige berichten.

De heer Visser: Natuurlijk zullen er ook partijen zijn die er zin in hebben. Maar er zijn teveel organisaties op het ogenblik die nu deze signalen afgeven, zowel grote als kleintjes. Eigenlijk zou je willen dat ze er nu al zo'n beetje uit waren als je een fatsoenlijke procedure wil doorlopen. Als wij dan nu ook nog zien, zoals in de motie van D66 staat, dat de kaders nog nauwelijks duidelijk zijn. Dat ze eerst met elkaar over de kaders eens moeten worden en dan nog van: ja, wie gaat dan wat uitvoeren en wie gaat wat inleveren. Dat moet allemaal rond de zomer klaar zijn. Dat is een onmogelijkheid wat je vraagt van de organisaties. Dan hadden we inderdaad een jaar langer moeten hebben. Nou, daar pleit de D66 motie voor. Daarom wilde ik dus ook eigenlijk voor zijn. Mijn steun is niet nodig, want het heeft al een meerderheid. Alleen ik constateer dat de consequentie daarvan, namelijk 1 miljoen euro, gewoon bij het college wordt neergelegd. Dan is mijn vraag aan het college.

De voorzitter: Even. U heeft een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. De hele route moet ongeveer in oktober/november klaar zijn. Dus het was aan het eind van de zomer, maar de bemoeienis met het thema heeft ertoe geleid dat er een uitstel is verleent. Dus we kunnen ruimschoots praten in die periode.

De heer Visser: Die tijd gaat echt heel hard. De consequentie van dat bepleite uitstel is dus die 1 miljoen euro en die is vanavond niet gedekt. Mijn vraag aan de wethouder is dan, aangezien de indieners dat dan niet dekken, hoe gaat de wethouder die 1 miljoen dekken? Want de consequentie zou weleens kunnen zijn dat dus er wordt gezegd van: weet je wat, we hebben geen 16 miljoen meer voor 4 jaar, we hebben 15 miljoen. Dan moet er dus nog meer gesneden worden. Wordt de strijd aan die thematafels nog harder. Daarom heeft mijn voorkeur nu van liever een pas op de plaats en volgens de klassieke methode. Dan hebben we nog precies genoeg tijd om inderdaad in oktober klaar te zijn. De thematafels kunnen wel gewoon doorgaan, want de mensen kunnen elkaar daar ontmoeten en misschien komen er mooie dingen uit voort. Maar er zit niet meer de druk op van: u moet er gezamenlijk uitkomen. De gemeente beslist uiteindelijk, zoals die de subsidies wel vaker verdeelt. Alleen ik zie al een meerderheid voor de D66 motie. Ik heb wel een motie met dit voorstel klaarliggen, maar daar wil ik u op dit moment niet mee vermoeien. Ik wil eerst de reactie van de wethouder weten op het voorstel van D66, waar al een meerderheid voor is. Wat trekt het college als geheel als conclusie over die 1 miljoen euro? Dat wil ik eerst weten en dan zien we daarna wel het debat. Dank u wel. Ik baal ervan

dat wij dus als raad zo voor het blok zijn gezet, nu pas van die 1 miljoen horen. En eigenlijk worden wij nu op dezelfde manier voor het blok gezet als de deelnemers aan de thematafel. Misschien weleens een keer goed dat we dat ervaren met zijn allen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even verder. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Zoals wij in de commissie samenleving hebben aangegeven vinden wij het raadsstuk onvolledig en niet kader stellend genoeg. Wij missen concrete doelen en te bereiken effecten. Het college heeft verzuimd de gedane aanbevelingen aan het RKC te verwerken in dit stuk. Dat vinden wij jammer. Wij willen niet zomaar professionele organisaties, vrijwillige organisaties, zelf organisaties en burgers die met ideeën en initiatieven komen aan hun lot overlaten. Deze organisaties staan voor een ingewikkeld aanvaarde opdracht. Laatst heb ik een bijeenkomst bijgewoond waarin een ambtenaar probeert uit te leggen hoe de thematafels werkten. Er waren heel veel vragen en heel veel onduidelijkheden. De meeste organisaties die ik heb gesproken willen een duidelijke opdracht. Haarlemmers hebben baat bij een brede laagdrempelige aanbod van activiteiten aan de ondersteuning in de eigen wijk of buurt. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ja. Ook de SP ziet op dit moment de nadelen om het zo door te zetten. Wij spreken ook mensen die zeggen van: wij zitten aan een thematafel en weten eigenlijk niet waar we het over hebben. Randvoorwaarden zijn er niet, of die zijn er wel maar niet duidelijk voor ons. Dat moeten we niet willen. Het gaat over veel geld. Het moet ook niet zo zijn dat organisaties aan tafel zitten en dat ze dan bijvoorbeeld een grotere deel van een taartpuntje willen en dat er concurrentie ontstaat. Er moet juist samenwerking zijn, wat ons betreft. Goede samenwerking. Daarvoor zijn randvoorwaarden nodig. Wat ons betreft moeten we het niet versnellen. We moeten eerst zorgen dat iedereen gelijkwaardig aan tafel zit. We moeten ook stilstaan bij mensen en organisaties die niet een betaalde professional hebben die aan een tafel kan plaatsnemen. Er zijn organisaties die met vrijwilligers werken. Mijn vraag is aan de wethouder: is daarover nagedacht en wat wordt daarmee gedaan? Hoe ondersteunen wij juist hen die niet overal kunnen plaatsnemen en die niet altijd kunnen meedoen omdat ze niet beschikking hebben over betaalde kracht daar. Dat moet niet leiden dat zij uiteindelijk misschien met lege handen komen te staan. Graag zou ik daar antwoord willen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Voorzitter, we hebben de vorige commissie uitgebreid gesproken over de sociale basis. D66 was toen kritisch en is vandaag nog steeds zeer kritisch op het voorliggende raadsstuk. We kijken hier vanavond vanuit de raad mee op plannen om 16 miljoen euro te verdelen vanuit onze controlerende rol, vanuit het budgetrecht van dit huis. Maar dan moeten we dit wel goed kunnen doen. De afgelopen periode was deze raad niet in control. Een herhaling van de afgelopen 4 jaar wil mijn fractie dan ook niet. De rekenkamercommissie heeft met een rapport leren waarden stevige conclusies moeten trekken over de vorige periode en een drietal aanbevelingen gedaan. Aanbevelingen tot stand gekomen in samenwerking met het college aan de hand van 4 concrete subsidietrajecten. Ik verbaas me dan ook eerlijk gezegd over de reactie die het college geeft op het RKC onderzoek in de brief van afgelopen maandag. Want nou was blijkbaar de RKC niet helder in de aanbevelingen. Afijn, die aanbevelingen zijn in ieder geval aangenomen door deze hele raad. Nu stelt diezelfde rekenkamercommissie vast in hun nagezonden brief van 28 of 29 maart dat de 3 aanbevelingen onvoldoende zijn uitgewerkt in die uitvraag. De RKC concludeert dat op basis van deze uitvraag, die nu voorligt, de raad ook de komende 4 jaar niet goed zal kunnen beoordelen of 16 miljoen euro aan subsidies effectief wordt ingezet. Voorzitter, D66 wil een heldere subsidiesystematiek die

evalueerbaar is. Voor een goede evalueerbaarheid van subsidietrajecten zijn met name een zorgvuldige uitvraag en een complete aanvraag van groot belang. We missen echter een aantal cruciale zaken in de voorliggende uitvraag aan onze partners waardoor wij problemen voorzien in de aanvragen van onze partners, de monitoring daarvan en de uiteindelijke evalueerbaarheid. Een paar punten over de uitvraag en de methode van de thematafels. Mijn fractie mist een doorvertaling van doelen uit de programmabegroting naar open rationele doelen in de uitvraag, en het liefst ook nog eens meetbaar. Er zijn nog geen indicatoren, geen beoogde effecten bij de doelen opgenomen. Nou snappen we allemaal echt wel dat er grenzen zijn aan de concreetheid op een aantal thema's in het sociaal domein en dat dit inderdaad wat anders is dan balpenen produceren. Dank u wel voor de opmerking, maar zover waren wij ook wel. Er zit nog echt wel wat licht tussen wat wij vragen, wat de RKC vraagt en wat er opgeleverd is in dit stuk. Die doelen worden wat ons betreft nog te algemeen, nog te abstract, meegegeven aan de thematafels. Natuurlijk kunnen kaders verder ingekleurd worden aan de thematafels en kunnen doelen verfijnt worden door partners uit de stad vanuit hun ervaringen en vanuit de behoefte van de doelgroep die zij goed kennen en bedienen. Dat spreek ik niet tegen. Diezelfde dialoog tussen de gemeente en haar partners kan ook prima plaatsvinden als wij bij voorbaat aan de voorkant al duidelijkere doelen meegeven en onze partners van ons begrijpen wat wij van hen vragen aan die thematafels. Maar het is in ieder geval niet zo dat alle doelen en maatschappelijke effecten bij de partners vandaan horen te komen. Zij hoeven niet het wiel uit te vinden. En nee, dat betekent niet dat wij geen vertrouwen hebben in de professionaliteit van onze partners.

De voorzitter: Er is een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, even een vraag ter verduidelijking. Ik hoor u aan de ene kant zeggen: wij weten heel goed dat de partners heel goed in staat zijn omdat ze eigenlijk met hun poten in de klei, om het zo maar te zeggen, wat er speelt, waar de behoefte aan is. En vervolgens zegt u ongeveer in dezelfde zin: dus gaan wij nu besluiten om de doelen en effecten aan de voorkant mee te geven aan de partners waarvan we net hebben vastgesteld dat ze heel goed in staat, en misschien wel het beste in staat, zijn om zelf die doelen goed te kunnen benoemen. Wij geven dat mee en daar moeten ze aan voldoen. Is dat wat u ongeveer zegt?

Mevrouw Çimen: Nou, wat ik zeg is dat wij aan de voorkant duidelijkere kaders moeten meegeven. Ik betwist ook zeker niet dat partijen heel goed in die stad weten wat zij aan het doen zijn, hoe zij hun burgers moeten bedienen. Ik zeg dat wij meer de regie moeten pakken aan de voorkant, wat ook wij kennen de stad. Ook wij hebben cijfers en ook wij hebben behoeftes van die burgers.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Dan denk ik dat ik u heel goed tegemoet kan komen. Want wat u eigenlijk zegt, u hinkt een beetje wat mij betreft, zoals ik het hoor, een beetje op 2 gedachten. Aan de ene kant constateert u dat de partners zelf in het veld het beste in staat zijn misschien wel om zelf aan te geven waar hun gewenste doelen en effecten liggen. Vervolgens zegt u in diezelfde zin: maar wij geven het mee, daar moeten ze aan voldoen. Dus eigenlijk haalt u zichzelf in één zin, tenminste zo lees ik het, onderuit. Misschien is er een tussenoplossing. Misschien kunt u vragen aan de partners om zelf, zoals eigenlijk ook een beetje de bedoeling is, om zelf de doelen en effecten te benoemen. Vervolgens komt er een moment waarin de raad kan beslissen, als die doelen en effecten benoemt zijn, waarin de raad kan zeggen: nou, dat vinden wij prima of dat vinden we minder. En dat als zienswijze misschien mee te geven voorafgaande aan het collegebesluit wat op 25 oktober gaat vallen. In die zin doet u dan misschien allebei uw constatering recht.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Nou, daar verschillen we toch wel van mening. Ik zeg dus dat wij meer de regie moeten pakken aan de voorkant en dat wij ook zelf in staat zijn om strategische doelen uit onze programmabegroting door te vertalen naar operationele doelen. En op basis daarvan vindt er dialoog plaats tussen de gemeente en de partners in die stad. Maar wat er nu voorligt is dat we het eigenlijk gewoon vragen aan die partijen uit die stad, dat zij het wiel mogen uitvinden, en dat wij hele algemene kaders meegeven van: jongens dit is het zo'n beetje.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik beloof u dat dit de laatste interruptie is op mevrouw Çimen. U zegt: het wiel opnieuw uitvinden. Laat ik het zo vragen. Waar denkt u dat deze organisaties al jarenlang mee bezig zijn geweest? Dat zou mijn vraag zijn. Vervolgens gebruikt u het woord aan de voorkant. U vindt het heel erg belangrijk om te sturen aan de voorkant van het proces. Mijn vraag aan u is: waarom is die voorkant voor u zo heilig? Waarom moet het aan de voorkant en waarom kan dat niet gedurende het proces?

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Nou, als eerste het RKC rapport. Ik bedoel, ik ben niet de enige die zegt dat we dit aan de voorkant goed moeten regelen. En daarbij, wij worden nu gevraagd om akkoord op subsidies voor 4 jaar om 16 miljoen euro. Ja, ik kan niet met droge ogen nu zeggen dat ik fiducia heb in het proces wat we nu gaan lopen. Dus ja, u zegt: gok het erop. Het komt wel goed. Deze mensen weten wat ze aan het doen zijn. Ik zeg: wij moeten dit goed regelen aan de voorkant, want zie ook de vorige periode. Dat we het toen ook niet goed hebben gedaan. Dus ik wil graag daar lering uit trekken.

De voorzitter: Dank u wel. Was net nog een interruptie. Nee, die is over. Dus dat schiet op. U wilt afronden?

Mevrouw Çimen: Mag ik mijn betoog nog even afmaken?

De voorzitter: Ja, zeker.

Mevrouw Çimen: Oké. Waar was ik? Nou, ja. Onze partners die gaan over het hoe. Zij zorgen voor activiteiten, voor interventies, maar zouden in hun aanvraag wel de link moeten leggen tussen die activiteiten en de te bereiken doelen. Is de activiteit een bewezen effectieve interventie of experimenteel? Dat heeft namelijk allemaal een impact op die wijze van verantwoording. Dat wordt nu allemaal niet gevraagd aan onze partners, maar zouden ze al wel op papier moeten zetten voor monitoring, voor evaluaties in de komende jaren. En ook zijn de doelgroepen bij sommige van de thematafels wel erg ruim genomen en valt onder sommige thematafels wel echt bijna half Haarlem eronder. Nou, ik wens die organisaties die daar aan die tafels zitten heel veel succes. Want voor een goede beoordeling van de effectiviteit heb je ook een duidelijke doelgroep nodig, een grote van de doelgroep. Dit beoogt het bereik binnen die doelgroep. De uitval tijdens het traject. Al deze punten zijn essentieel voor een goede samenwerking aan die thematafels en ook bij het formuleren van een duidelijke gezamenlijke aanvraag. Ik begrijp uit de brief van het college dat zij de toezegging hebben gedaan om deze raad te laten besluiten over een monitorings- en evaluatieplan in het najaar. Maar hoe gaan die organisaties en daarna nog de raad hier achteraf chocola van maken als het in de uitvraag, wat ons betreft, al misgaat? Tot mijn verbazing lees ik ook in de stukken dat partijen zelf mogen bepalen wat dan cruciaal is om te monitoren. D66, voorzitter, vindt dat zeer ongewenst. Want op basis van die informatie wordt deze raad geïnformeerd over de komende 4 jaar en proberen we zicht te krijgen en te houden op de inzet en de effectiviteit van die miljoenen. Ik begrijp ook dat aan die thematafels partijen soms wel 15 tot 20 of zelfs 22

per thematafel samen tot één gezamenlijke aanvraag dient te komen. Op zichzelf natuurlijk prima om de samenwerking tussen onze partners te bevorderen. Maar dan hebben ze wat ons betreft wel heldere kaders nodig, want het is al ingewikkeld genoeg om er samen uit te moeten komen. En wat is het plan B als partijen er niet uitkomen? Dan worden er individuele beschikkingen afgegeven, maar dan aan iedereen aan die thematafel? Of gaan een paar wel de samenwerking aan in gezamenlijke aanvragen? En de overige partijen dan? Krijgen die dan een individuele beschikking op basis van wat er over is? Wie bepaalt dan de verdeling van het geld aan die thematafel? Allemaal zaken die deze organisaties toch van tevoren zouden moeten weten en die ik niet kan terugvinden in die uitvraag. Voorzitter, het moge duidelijk zijn. Dit stuk roept nog gewoon teveel vragen op bij mijn fractie en bij andere fracties in deze raad. En ook bij organisaties zelf. Het is simpelweg nog niet af. Wij gaan dan ook niet akkoord met de voorliggende uitvraag en we hebben een motie ingediend. Kom met één kaderstellend document terug bij de raad voor ons akkoord op het gehele proces is de oproep van mijn fractie. En stel dan ook de uitvraag sociale basis uit met een jaar. Mijn fractie deelt zeker de zorgen van de wethouder voor die kleine partijen met incidentele financiering. Ze refereerde zelf al aan het Odensehuis, Triple Threat of Rebut die nu zouden gaan deelnemen aan die thematafels voor meerjarige subsidie en nu tegen een mogelijke vertraging aankijken. D66 wil ook dat het college de nodige maatregelen treft voor deze partijen in een zogenaamd tussenjaar. Maar ons doel is en blijft dat kader stellende document. Wij roepen het college op om het nu echt goed te regelen aan die voorkant. Dat is uiteindelijk goed voor alle organisaties, groot en klein, voor de positie van de raad en niet in de laatste plaats voor alle Haarlemmers die deze hulp en inzet nodig hebben. Voorzitter, deze motie wordt mede ingediend door de VVD, Hart voor Haarlem, Actiepartij, Trots Haarlem en het CDA. Tot zover.

De voorzitter: Meneer Visser heeft een interruptie.

De heer Visser: Ik waardeer het dat u tijd koopt, in dit geval letterlijk. Om organisaties als Triple Threat te helpen is er geld nodig. De wethouder zegt 1 miljoen. Hoe wilt u dat dekken?

Mevrouw Çimen: Nou, wij hebben het voorstel gedaan in de motie om het ofwel zo te laten doorlopen en dan kost het een miljoen, of we hebben de optie gegeven om een herverdeling binnen de middelen te gaan doen. Dat vragen wij nu eigenlijk aan het college. Op dit moment hebben wij eigenlijk de ideale oplossing ook niet en geven wij een denkkader mee aan de wethouder en zijn we heel benieuwd naar haar reactie op onze motie uiteraard. Maar wat ik nu wel moet constateren is dat dit stuk gewoon nog echt niet goed genoeg is. Partijen echt in het rad zitten over wat ze nou moeten aan die thematafels. En wij nu gewoon niet met goed fatsoen akkoord kunnen geven op die 16 miljoen.

De heer Visser: Volgens mij zijn wij het helemaal eens. Waar ik moeite mee heb, u heeft het dan over herverdeling. Dat betekent wel dat de strijd aan die thematafels groter wordt, want er is straks voor die 4 jaar die een jaar later ingaan is een miljoen minder te verdelen. Dat vind ik dus wel lastig. De koek wordt dan kleiner in feiten. Hoe kijkt u daar tegenaan?

Mevrouw Çimen: Nou, ik hoor daar graag de reactie van de wethouder over eigenlijk.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. De vraag aan de raadsleden vanavond is of zij hun hand ervoor in het vuur willen steken dat dit plan de goede zorg gaat leveren. Dat gaat niet om niks. Dat gaat om 16 miljoen voor de komende 4 jaar. En belangrijker, het gaat om de Haarlemmers die onze hulp het hardste nodig hebben. En raadsleden, als u dus ergens twijfels over hebt hier, dan is dit het moment om nog zorgen al teveel

kleerscheuren het plan terug te sturen naar de tekentafel. Ik ben nog niet overtuigd, bij lange na niet. Dit plan gaat namelijk niet leiden tot de goede uitkomsten. Door de opzet van gesloten tafels beschermd de wethouder de bestaande belangen in plaats van te gaan voor de allerbeste zorg. De focus komt te liggen op het behoud van de huidige organisaties in plaats van de zorg te willen bieden aan onze Haarlemmers. En het algemeen karakter van de doelen in het plan maakt het enorm ingewikkeld en vatbaar voor onderlinge strijd en de verwachting is dat bij een aantal thematafels waar de partijen over elkaar heen zullen buitelen. Dit zijn overigens niet mijn woorden, dit zijn de woorden van de organisaties die hier aan de tafel zitten zelf. Dat zou toch een groot rood stoplicht moeten zijn voor de mensen hier. Het tweede rode stoplicht wat ook langskomt is vervolgens de rekenkamer. Want ook de rekenkamer trekt aan de bel. En overigens niet alleen voor de rekenkamer maar ook voor die organisaties toont het lef dat zij zich uitspreken tegen hun broodheer en nu alle raadsleden waarschuwen dat er gestopt moet worden met dit plan. Voorzitter, als we als raad instemmen met dit plan dan zetten we ook onszelf buiten spel. Want als in november blijkt dat de gekozen opzet niet werkt, dan is het te laat om het tij te keren. Dan zitten de zwakste in Haarlem de komende 4 jaar met de gebakken peren. Voorzitter, in een raadsperiode komen er een paar belangrijke stemmingen langs en dit is er één van. Ik zal daarom ook zo meteen over onze motie gaan vragen om een hoofdelijke stemming. De vraag aan alle leden die hier in deze kamer zijn is niet of hun fractie hiervoor is, maar of u hier zelf voor bent. Heeft u er zelf vertrouwen in dat dit plan gaat leiden tot de goede zorg voor Haarlemmers. Als u dat vertrouwen niet heeft dan moet u niet voor dit plan gaan stemmen, dan stemt u voor onze motie. En bedenk ook, u moet zichzelf morgen ook weer in de spiegel kunnen aankijken.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een interruptie van. Nee. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Meneer Van Kessel, dank u wel. Ik weet in ieder geval nu al zeker dat ik morgen met alle plezier in die spiegel ga kijken. U heeft in de vorige periode, u zat toen nog niet in de raad dus dat vergeef ik u, maar uw fractie bij monde van mevrouw Sterenberg heeft 4 jaar lang gepleit voor een herziening van het systeem waarvan mevrouw Sterenberg vond dat het niet werkte. Dat het te weinig doelmatig was. Dat er, en ik quote even uit de kadernota bijdrage van mevrouw Sterenberg van vorig jaar, wij doen een oproep om de doelmatigheid van deze voorziening te vergroten, dus van de sociale basis. Oftewel, ons geld goed uitgeven. Wij zien nu namelijk niet alleen overlap, maar ook initiatieven die buiten deze subsidie vallen maar daar wel binnen zouden passen. Bent u van mening dat de huidige methode die u nu zegt, eigenlijk zegt u dat: die willen we eigenlijk in stand houden, want we zien geen brood in de thematafels. Hoe rijmt u dat met deze uitspraak van uw collega Sterenberg?

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, in ieder geval in één ding heeft mevrouw Klazes gelijk. Dat is dat de VVD inderdaad wilde dat het anders zou zijn en dat er vernieuwing zou plaatsvinden. We dachten elkaar daar te kunnen vinden. Alleen die vernieuwing vindt niet plaats want als we dit plan niet terugsturen naar de tekentafel, dan zal het voor de komende 4 jaar weer niet mogelijk zijn om te kijken of de zorg die wordt gegeven aan de Haarlemmers of die effectief is geweest. En of dat ook de beste zorg is geweest. Daarom, omdat die vernieuwing niet komt, en dat is de vernieuwing waar u blijkbaar dan dus toch tegen bent als u hiermee instemt. Daar zitten wij niet op te wachten. Overigens moet mij ook nog even van het hart dat we hier een schaduwethouder van GroenLinks zien die ontzettend hard bezig is om te kijken of zij deze plannen kan verdedigen en om te kijken of het nog goed komt. Ik zal u eerlijk zeggen: het helpt niet bij mijn vertrouwen in de plannen die hier voorliggen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Met alle respect, voorzitter. Ik ga absoluut op geen enkele manier in op deze insinuatie van de heer Van Kessel. Ik vind hem ook echt ver onder de gordel. Mevrouw Klazes heeft haar eigen mening en die wordt hier ter berde gebracht. Dat heeft niets te maken met enig schaduwwethouderschap. Maar los daarvan, u heeft het erover dat deze methode niet vernieuwend zou zijn. In plaats daarvan kiest u ervoor om een methode, nogmaals dat zegt u eigenlijk. Tenzij u een briljant plan C heeft wat wij allemaal nog niet kennen wat en werkt en meetbaar is en vernieuwd is. Ik heb u daar niet over gehoord. Ik hoor wat u niet wil. U wilt dit niet. U wilt het plan waarvan u alsmaar heeft geroepen, 4 jaar lang, zo werkt het niet, dat wilt u graag in stand houden. Ik ben daar op zijn minst verbaasd over.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, voorzitter. Ik denk dat of mevrouw Klazes het niet snapt of dat ze het niet wil snappen. De VVD is voor een vernieuwing en dat is voornamelijk op het gebied dat wij willen dat in de komende periode wel mogelijk is om te kijken of de subsidies goed terecht komen en of de Haarlemmers ook de zorg krijgen die ze willen. Voor wat betreft de gesloten tafels, daar zijn wij altijd duidelijk over geweest. Dat wij voorstander zijn voor een open manier om partijen te betrekken. Want op deze manier worden eigenlijk de instanties die in het verleden bekostigd werden, die worden weer uitgenodigd aan de tafels. Er is geen plek voor nieuwe initiatieven om hier te komen en dat valt mij zeker van de partij van mevrouw Klazes nog het meeste tegen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik moet het kort houden. Ik ben nog van de oude stempel. Dus als ik lees dat per thema ambtelijke tafelregisseurs zijn aangewezen en dat er vervolgens ook nog zeer ervaren procesbegeleiders aangetrokken zijn en dat er blijkbaar nog wat meer moet om het tempo te verhogen, dan denk ik: het mag weer kosten dat het barst. Ik ben van de oude stempel. Ik was de grote eerste subsidioloog van de gemeente Haarlem in de vorige eeuw. Dan plak ik even de woorden van vele mensen aan elkaar. Mevrouw Çimen zegt: aan het begin is het niet duidelijk genoeg waar de thematafels zich op moeten richten, de kaders. En kaders met een beetje een duidelijk verhaal eromheen. En meneer Visser zegt: je kan niet tot het eind doorgaan. Ergens moet je als gemeente de verantwoordelijkheid pakken en weten dat 16 of 15 miljoen, afhankelijk van het miljoen, hoe dat verdeelt gaat worden. Dat kan je niet 22 organisaties een gezamenlijke aanvraag in laten dienen en dan kijken wat er van komt. En dan zetten we groot en klein bij elkaar, dat lukt ook niet helemaal. Het is ook waar dat ze onderhand meer moeten vergaderen dan in de praktijk bezig zijn. Dat is blijkbaar een minor detail. Kortom tafels, ik zal niet de eerste voorstander ervan zijn. Maar als ze nuttig zijn, zijn ze ervoor om partijen bij elkaar te krijgen met de verantwoordelijkheid die de raad kent aan het begin en met de opdracht die het college heeft in het proces. En uiteindelijk met een heel duidelijk verhaal bij ons komen. Als mevrouw Çimen dan zegt: ik denk dat we er een jaar voor nodig hebben, dan zou dat kunnen. Maar als het college zegt: nee, hoor. Dat redden wij ook met een strakkere aanpak en niet met een inzet van weer een blik mensen erbij. Redden wij dat door pragmatische aanpak en duidelijkheid, redden wij dat in het traject tot half oktober, dan is voor mij dat jaar niet zo relevant. Dan ben ik het misschien ook gewoon eens met mevrouw Klazes om te zeggen van: de tafels zijn een goed initiatief. Ze moeten open zijn, maar er zijn grenzen waarbij je moeten stoppen met de inzet van de partijen aan de tafel en zelf die regisseurs rol heel duidelijk moet maken. Als u zegt dat het voor 25 oktober met een wellicht iets andere aanpak ook kan, dan zitten we haast op 1 lijn. Maar heel duidelijk is dat aan het begin moeten wij meer vertellen en midden in het traject moeten het college samen met de ambtenaren duidelijker zijn in de afronding van de procesgang. Dat betekent dat wij de motie van D66 steunen.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere bijdragen? De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, toen dit stuk in de commissie kwam dacht ik eigenlijk dat we nu kaders zouden zien waar we dan een discussie over zouden hebben in de commissie, namelijk de kaders van wat vinden we belangrijk en welke doelen willen we bereiken in de komende 4 jaar voor de Haarlemmers. Ik was dan ook verbaast erover dat daar eigenlijk heel weinig kaders of alleen maar heel algemene kaders in het stuk stonden. Nou heb ik zelf weleens voor iemand een opdracht gedaan en het is toch frappant dat als je geen heldere kaders krijgt of te algemene kaders en die opdrachtgever die denkt: ik laat het hem wel uitzoeken, dan komt het er vaak op neer dat je gewoon 20 versies van iets op moet leveren voordat je een goede hebt. Dus volgens ons gaat het echt enorm veel tijdswinst opleveren als wij dus in de commissie de heldere kaders hadden kunnen vaststellen. Nu gaan we dat achteraf doen. Tenminste, nu gaan wij beoordelen of de kaders waar de thematafels mee komen in orde zijn. En dan hebben we eigenlijk geen tijd meer om nog daar bij te sturen, want dan moet het al snel door. Dus wat ons betreft is deze huidige planning is echt onhaalbaar. Het is heel onverstandig. En dus gaan we 4 jaar verder modderen. Wat me echt verbaast heeft is dat het college eerst heeft gezegd: wij nemen de aanbevelingen van de rekenkamercommissie over. En nu is er een brief gestuurd waarin staat: ja weetje, we kunnen eigenlijk niet zo goed meten wat welzijnsorganisaties doen. Dat betekent eigenlijk dat het rekenkamer rapport gewoon naast zich neer heeft gelegd. Dat verbaast me toch echt. Want volgens mij kun je alles meten. Het zal niet altijd even precies, betrouwbaar en exact zijn. Maar juist als je een tijdje lang meet, dan krijg je vergelijkbare cijfers en dan kan je trends ontdekken. Dan kan je zien dat je vooruitgang hebt geboekt of dat het wat slechter gaat. Dat zijn dingen die je eigenlijk wilt weten. Je hoeft niet alle details precies uitgespannen te hebben. Maar ik denk dat als we die informatie hebben als raad, dan kunnen we iets heel bijzonders doen. Want eigenlijk is het nergens in Nederland goed geregeld met de welzijnsorganisaties en het goed waarderen daarvan. Als we dat nu hier goed met elkaar gaan regelen, en dat betekent dus dat we maar even een pas op de plaats moeten doen met dit voorstel, dan kunnen we echt iets heel bijzonders gaan doen. Dan kunnen we als één van de eerste gevallen het echt voor elkaar krijgen om wel met goede betrouwbare gegevens te komen waarop we kunnen beoordelen of wat we doen ook het goede is.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Nou, het zal u niet verbazen. GroenLinks is blij met de voorgestelde werkwijze voor de sociale basis. Volgens ons doet deze werkwijze met de thematafels recht aan iets waar we raad breed al jarenlang om hebben gevraagd. Namelijk een vraaggerichte aanpak waarbij ook de kleinere partijen een eigen plek krijgen en autonoom kunnen bijdragen aan een aanbod dat recht doet aan de vraag en de behoefte vanuit de stad. Dit is de fase waarin wij van transitie naar transformatie gaan. En zoals blijkt uit de bijdrage van diverse partijen tot nog toe, elke verandering is kennelijk heel eng. Je weet wat je hebt, maar je weet niet wat je krijgt. De professionals die kijken naar wat er nodig is en wat al werkt en daarop wordt het aanbod gebaseerd. Daarbij wordt de kans op overlap in de verschillende activiteiten een stuk kleiner en dat is goed nieuws, lijkt me, voor de VVD die hier een punt van heeft gemaakt tijdens de kadernota bespreking en daarmee de overzichtelijkheid voor de bewoners en de effectiviteit van de sociale basis wordt groter. Maar kritiekloos zijn wij uiteraard ook niet. Het wordt nog een heel karwei om de verschillende partijen goed met elkaar te laten samenwerken. Daarin verander ik niet. Daarin heb ik geen andere mening dan veel van deze partijen. Is het onmogelijk? Nee. Wij denken niet. Het budget zal in onderling overleg verdeeld moeten worden, waarbij het belang van de stad moet prefereren of in het gunstigste geval het belang van de organisatie en de stad moeten uiteindelijk samenvallen. Als het goed is en de professionals zijn professioneel dan zal dat ook het geval zijn. Dat vergt wel een goede samenwerking die niet per se vanzelfsprekend is, waarbij een evenredig aandeel in de gesprekken noodzakelijk is en waarin elkaar ook wat gegund wordt. En

het vraagt van ons als raad ook vertrouwen in de professional. Wat mij betreft uit de bijdrage die ik tot nog toe heb gehoord, jammerlijk, daar ontbreekt het aan. Wij hebben dat vertrouwen wel. Maar dat laat onverlet dat wij nog wel een moment willen inbouwen om als raad te besluiten of de benoemde doelen en effecten, de output en de outcome, wat ons betreft voldoende en scherp genoeg zijn. Vandaar ook dat wij samen met de PvdA een motie indienen waar wij het college vragen om dat moment in te bouwen. Dat zou bijvoorbeeld kunnen in september wanneer de doelen en effecten inmiddels benoemd zijn door de verschillende partijen. En dat wij dan een moment krijgen om daarover mee te oordelen of het wat ons betreft of die doelen en effecten scherp genoeg benoemd zijn en voldoende aan de standaard die wij in ons hoofd hebben. Ik ben benieuwd wat de wethouder daarvan vindt. Of dat überhaupt mogelijk is. En daarbij vraagt de motie die de PvdA en GroenLinks samen indienen ook om mensen aan de tafel, procesbegeleiders, die met name gericht zijn op het benoemen van die doelen en effecten. Om dat proces in de gate te houden. Daarmee is mijn bijdrage.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. De vraag die ik aan mevrouw Klazes heb is eigenlijk waarom ik haar niet hoor over alle signalen die vanuit de Haarlemse samenleving komen over deze opzet. Dan heb ik het over de rekenkamer, dan heb ik het over de participatieraad, dan heb ik het over grotere zorgorganisaties. Die zetten alle seinen op rood en u lijkt toch door te draven met uw eigen plan. Ik vraag mij af waarom u dat doet.

De voorzitter: Ja, ik zie dat de tijd voorbij is. Deze vraag mag u beantwoorden.

Mevrouw Klazes: Wat betreft de participatieraad, meneer Van Kessel, die heeft het licht volkomen op groen gezet. Dus daar slaat u de plank enigszins mis. Wat betreft die andere partijen. U heeft partijen gesproken die er tegenop zien om die gesprekken aan te gaan, die daar geen vertrouwen in hebben. Ik heb daarentegen ook partijen gesproken, en er zitten er een paar op de tribune, die zeggen: we kunnen niet wachten. Laat ons aan de gang gaan. De RKC hebben wij ook gehoord. Vandaar die motie. Laten we een moment inbouwen dat wij als raad nog mee kunnen beslissen over de doelen en effecten.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan wij even kijken of er nog meer zijn die een bijdrage willen leveren in dit debat. Niet het geval. Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Ook ik heb de bijdrages gehoord en weinig steun gehoord. Vanzelfsprekend ga ik doen wat de raad, als de raad hier in meerderheid over beslist, uitvoeren. Toch heb ik ergens de behoefte om nog even toe te lichten van mijn kant wat ik ook al reeds in de commissie heb gezegd. Ik wil daar één belangrijke ervaring aan toelichten. Ik ben afgelopen, nee dat was gisteren. Gisteren was ik op werkbezoek bij de opening van de buurtwinkel bij de Fjord, het wijkcentrum, en daar werd ik rondgeleid en daar zag ik eigenlijk precies wat er vanavond voorligt. Vanuit de samenleving zijn daar een aantal initiatieven samen bij deze mooie wijkvoorziening. Verschillende partners aan het samenwerken. Haarlem effect. Haarlem ecosol. Zich. Zorgbalans. Om in dit mooie buurtcentrum een prachtige, laagdrempelige, gekantelde dagbesteding voor iedereen toegankelijk, waar de partners samenwerken in een gebouw waar meer efficiëntie is. Waar bewoners en waar cliënten door elkaar heen bewegen. Waar de school van de buurt, een speciale onderwijsschool, stageplekken kan vinden, de catering verzorgd en waar het kinderdagverblijf op bezoek komt bij dementerende bejaarden die daar hun dagactiviteit hebben. En als toetje op de taart gaan ze ook nog naar een buurttuin om daar lekker te tuinieren. Kortom, voor mij was dat de ultieme vorm waar wij niet alleen maar een aanbod hebben neer gepland, maar waar het aanbod vanuit de vraag, vanuit de wijk, is vormgegeven.

De voorzitter: Er is een interruptie door de heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, zo moet het zijn. Is dit vormgegeven inderdaad vanuit de wijk of vanuit één van de tafels?

Wethouder Meijs: De tafels moeten nog beginnen, meneer Smit. Dit is vormgegeven door de initiatiefnemers daar en geheel afgestemd op de wijk. Ik heb de wijk daar gezien en ik ben daar een paar weken geleden ook met het college geweest voor een rondleiding. We hebben daar vergaderd. We hebben het aan de lijven ondervonden.

De voorzitter: Heel kort, want u bent ook aan het eind van uw tijd. Meneer Smit.

De heer Smit: Ik wil alleen maar zeggen: de wijk gaat soms voor de tafel.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Kortom, voor mij de ultieme vorm waar ik u eigenlijk allemaal naar mee had willen nemen. Om het te laten zien dat het echt kan werken. En dat die vorm niet is geweest dat wij vanuit het gemeentehuis hebben bedacht hoe het moet, maar dat het helemaal vanuit de inwoners en vanuit de partners is gekomen. En het werkt. Dat is het beeld wat ook het college voor ogen had toen wij deze nieuwe basisstructuur voorlegde. Dat was precies het beeld wat we wilde beogen en wat we wilde behalen. Vanuit de nieuwe werkwijze met nieuwe kaders. En dat dat spannend is en dat dat nog niet helemaal uitgekristalliseerd is en dat het nog niet tot in detail klaar is, ja, dat ben ik helemaal met u eens. Dat is reten spannend, om het maar even plat te zeggen. We willen wel recht doen aan diegene die de professionals zijn in de stad. Dat heb ik u ook een paar keer horen zeggen. We willen ook recht doen aan de nieuwe initiatieven zoals Rebup of Triple Threat of alle andere nieuwe initiatieven die we misschien al niet eens meer nieuw hoeven te noemen. Maar zich hebben bewezen dat ze aan kunnen sluiten bij de vragen in de basis in de samenleving. En het getuigt van lef en moed om de oude manier los te laten, om de oude manier van subsidieverlening eigenlijk achter ons te laten. Dat is een spannende. We hebben nu globale doelen gesteld. Ik ben het met u eens dat die nog niet sturend zijn. Niet aan de voorkant en niet op dit moment operationeel zijn. Dat gaan wij vragen aan de partners en dat vertrouwen heb ik, dat wij daaruit gaan komen.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik vraag me dan af waarom dit college de aanbeveling van de rekenkamercommissie over heeft genomen en heeft gezegd dat ze het zouden implementeren. Eigenlijk zegt u: dat is oude stijl subsidiëren. Dat willen we helemaal niet.

Wethouder Meijs: Wij hebben met de rekenkamercommissie vorige week gesproken. Ik heb daarmee gesproken. Wij zijn het op een aantal dingen eens en we zijn het op een aantal dingen oneens. Waar we het mee oneens zijn is dat het tijdspad zoals wij dat voor ogen hebben niet overeenkomt met zoals het tijdspad zoals de RKC dat heeft. Maar dat aan het uiteinde onze doelen die wij hier samen vast gaan stellen in het najaar meetbaar en monitor baar moeten zijn, daar verschillen we echt niet van mening.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Cimen: Ja, nog een korte vervolgvraag. Als die doelen dan op dat moment niet meetbaar zijn en wij komen er hier in de raad dan niet uit, gaan wij dan achteraf al die partijen, die 22 partijen, aan 1 thematafel dan weer terug naar huis sturen van: beste mensen, we willen het toch anders. Dat risico neemt u natuurlijk als u pas achteraf gaat zeggen: wij zijn het hier wel of niet mee eens.

Wethouder Meijs: Ik heb u in de commissie ook uitgelegd dat die thematafels begeleid worden. Wij hebben daar professionele mensen voor ingehuurd. Die hebben we niet nu uit de lucht geplukt zoals meneer Visser van de ChristenUnie zei. Daar hebben we toen in de commissie ook al over gesproken. Wat er aan toe te voegen valt is dat als er nu organisaties zijn die klein zijn en die zich kwetsbaar voelen, dat we die nu al in de voorbereidende fase meenemen en daarin willen begeleiden. Dat kost geen extra geld. Dat zijn zelfstandige vrijwillige organisaties die zich daarvoor opgeworpen hebben. En natuurlijk wil ik die ook begeleiden. Het zou mij alles waard zijn als ik nu al in de glazen bol kon kijken om te zien of dat gaat lukken. Maar het is mij natuurlijk wel heel veel waard om zowel kleine als grote partners aan die tafels evenveel zeggenschap te geven. En daar zitten wij als gemeente bij aan tafel. Wij als gemeente hebben daar onze begeleiders bij. Het in positie brengen van u als raad, dat heb ik u al gezegd. Bij u ligt een belangrijke sleutel. Deze nieuwe aanpak, daar is lef voor nodig. Ik zeg u nogmaals toe, zoals ik ook in de raadsinformatiebrief heb gezegd, dat ik het gehele pakket integraal in het najaar bij u voorleg. Als er dan nog wezenlijk witte vlekken zijn, punten zijn die u mist of partners zijn die wezenlijke zaken hebben gemist, gaan we die alsnog aanpakken. Maar wij hebben gezegd: 1 augustus krijgen wij de aanvragen binnen. Tussen 1 augustus en het moment dat we het bij u voorleggen zijn wij voortdurend in gesprek met elkaar. Wij zijn nu ook al in gesprek met elkaar. Het is niet zo dat we morgen helemaal fris en nieuw beginnen. We hebben al wat voorwerk verricht. Ik vind het ook spannend of het in die tijd zal lukken. Natuurlijk, dit is een hele nieuwe werkwijze. Ik zou liegen als ik hier zou zeggen: dat is een eitje. Het is hartstikke ingewikkeld, maar we moeten met elkaar kunnen zeggen: hier zijn we voor gegaan en in november, als we het allemaal aftikken met elkaar, dan hebben we iets moois liggen. Dan kunnen we er met 4 jaar goed op terugkijken.

De voorzitter: Dank u wel. Ik weet niet of er nog behoefte is aan een tweede termijn? De heer Visser en de heer Van den Raadt. De heer Visser.

De heer Visser: Ja, voorzitter. Ik worstel toch uiteindelijk wat de wethouder als consequentie trekt van het aannemen van de motie van D66. Ik heb een alternatief geschetst. Als die motie wordt aangenomen dan moet de wethouder het uitvoeren en dan kost het ons 1 miljoen. Waar gaat die 1 miljoen vandaan komen? Kan de wethouder daar nog wat meer over zeggen.

De voorzitter: Ik constateer dat dat een vraag is. Het is aan de wethouder hoe ze die vraag beantwoord. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, ik denk dat de motie gewoon in stemming gebracht moet worden en dat we dan moeten kijken hoe we dat gaan aanpakken. Op dit moment kan ik u wel zeggen: als wij moeten uitstellen en tijd moeten kopen, dat gaat geld kosten. U weet net zo goed als ik dat we op dit moment geen ruimte financiële situatie hebben binnen het sociaal domein. Dus dat zullen we of moeten gaan herverdelen of moeten gaan schaven.

De wethouder: Eén moment. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Maar wethouder, dit is toch een vraag die een ongedekte zet betreft? Die vraag hoort toch bij de indiener zelf en niet bij u?

Mevrouw Sterenberg: Van de orde van over die vraag.

De voorzitter: Ja, mevrouw.

Mevrouw Sterenberg: Nou, kijk. Normaal gesproken is het zo dat als er een voorstel ligt van het college wat niet werkbaar is of als er geld te weinig is voor een goed plan, dan moet het college zelf op zoek naar het geld. Hier ligt gewoon een plan wat niet goed uitgewerkt kan worden, dus mag het college ook zelf op zoek gaan naar het geld.

De voorzitter: Even wachten. We houden het wel ordelijk. Even kijken. Meneer Van den Raadt, u heeft geen spreektijd meer. Ik meld het u vast.

De heer Van den Raadt: Ik wou net zeggen: ik heb geen spreektijd meer. Daar hou ik me aan. Als iedereen dat kan doen, dat is wel prettig.

De voorzitter: Ja, we doen ons best.

Wethouder Meijs: Ik herhaal mijn zienswijze zoals ik dat net al heb gezegd. Tijdelijke verlenging of uitstel van deze zaken zal ertoe leiden dat we de tijdelijke verlenging moeten geven aan de huidige partners met hun contracten. En dat we een tijdelijke oplossing moeten zoeken voor de nieuwe initiatieven. Die lopen in principe af op 31 december. Als u mij daar vraagt om een nieuw initiatiefvoorstel te schrijven zult u ook een dekking moeten zoeken daarvoor. Ik zal mijn best gaan doen om die mensen niet te laten vallen en morgen naar huis te sturen. Ik heb hier ook geen miljoen in mijn achterzak.

De voorzitter: Even kijken. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Daarmee kunt u toch niet zo'n motie uitvoeren. Dat betekent dat u geld tekort komt om het nieuwe regime in te voeren.

De voorzitter: Eén te gelijk. De vraag is: deze motie heeft u geen geld voor. Dat is uw vraag. U heeft daar eigenlijk al antwoord op gegeven. Namelijk: ik ga zo lang mogelijk door, maar ik heb niet geld in mijn achterzak. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik ben toch eigenlijk wel een beetje verbaasd over het betoog van de wethouder. Ik heb toch wel een beetje het idee dat we toch meer rondploeteren in welzijnsland. De commissie was 2 weken geleden heel erg kritisch. We hebben wel gelijk een brief gekregen met een reactie daarop. U had zich toch ook wel iets beter kunnen anticiperen op de motie die hier nu ligt. Dus ik had van de wethouder wel een wat zakelijker antwoord verwacht dan haar rondgang langs tafels en buurten waar het fijn is.

De voorzitter: Dank u wel. Ik begrijp dat het eigenlijk geen vraag is. Ik kijk nog even verder of er nog andere zijn die in het tweede termijn spreektijd hebben en nog iets willen zeggen. Dat is niet het geval. Dan moeten wij naar besluitvorming gaan. Er ligt een stuk van het college voor en daarna zijn moties aan de orde. Nou is in ieder geval de eerste motie, die zet eigenlijk het collegestuk ter zijde. Het lijkt mij eerlijk gezegd dat het logischer is om die motie in stemming te brengen. Als die wordt aangenomen dan vervalt eigenlijk de verdere besluitvorming op dat punt. Ja, ik kijk even. Een ordereactie kunt u geven.

Mevrouw Sterenberg: Ja, een motie hoeft de wethouder niet uit te voeren. Die kan ze naast zich neerleggen. Als wij het stuk van de wethouder niet aannemen, dan moet de wethouder wel degelijk wat gaan oplossen.

De voorzitter: Daar heeft u gelijk in. Dus in strikt formele zin zullen wij inderdaad dan ook nog kijken of er een stemming gevraagd wordt over het stuk van het college. Overigens kan het college niks zonder dat de raad daarmee instemt. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ook een punt van de orde. Ik wil daar graag een hoofdelijke stemming over aanvragen.

De voorzitter: Juist. Over het stuk van het college?

De heer Van Kessel: Over het stuk dat als eerste in stemming wordt gebracht.

De voorzitter: Oké. Ik kijk even nog over de orde. Het voorstel wat ik deed was van: laten wij gewoon over de motie stemmen. Dan hebben we helderheid over wat de raad wil. Ik kijk nog eventjes naar de mensen die daar iets over willen zeggen. Mevrouw Schneiders.

Mevrouw Schneiders: Ja, eigenlijk klopt het. Ik weet niet of ik moet gaan staan. Eigenlijk klopt het niet dat ik iets over die orde wil zeggen. Als u over de moties nu gaat stemmen, dan wil ik wel zeggen dat ik als voorzitter van de RKC mij even wil terugtrekken. Ik vind dat ik te dicht bij het rapport betrokken ben en daardoor eigenlijk wellicht een andere mening heb dan mijn fractie.

De voorzitter: Dank u wel. Oké. Verder nog iemand van de orde? Dan gaan we het als volgt doen. De vraag is om nu te stemmen over de motie van D66, waarbij er gevraagd is om een hoofdelijke stemming. Als daar geen bezwaar tegen gemaakt. Ja, de heer Visser.

De heer Visser: Ik neem aan dat we toch stemverklaringen kunnen doen?

De voorzitter: Zeker, maar er is gevraagd om hoofdelijke stemming. Als daar geen bezwaar tegen is gaan we dat op die manier doen. Dan komt er een stemverklaring als eerste van de heer Visser.

De heer Visser: Ik wou even geconstateerd hebben dat ik tegen hoofdelijke stemming ben.

De voorzitter: Wat zegt u? U wilt?

De heer Visser: Geconstateerd hebben dat ik tegen hoofdelijke stemming ben.

De voorzitter: Oké. Meer mensen die dat niet willen? Want ik zie er nog een aantal. Ja, oké. Dan gaan we geen hoofdelijke stemming doen. Dan wordt dan een stemming bij handopsteken. Het zij zo. Stemverklaring van de heer Visser.

De heer Visser: Voorzitter, ik had eigenlijk nu willen schorsen en een eigen motie willen indienen, omdat mijn fractie niet die 1 miljoen kan dragen gezien de gevolgen die het mogelijk ook heeft voor het sociaal domein op de lange termijn. Maar dat zou tijd kosten nu en ik denk dat een aantal mensen ook naar huis willen. Mijn fractie heeft besloten om de motie van D66 te steunen met de kanttekening dat wij vinden dat eigenlijk de wethouder als consequentie van die motie moet kiezen om te stoppen met de huidige werkwijze, zo snel mogelijk kaders moet stellen. Zodat organisaties individueel of gezamenlijk kunnen inschrijven zodat alsnog de deadline wordt gehaald en we niet die 1 miljoen verliezen. Dat wil ik aan de wethouder meegeven.

De voorzitter: Bij wijze van stemverklaring. Goed. Voor wat wij daar nu mee kunnen. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Wij steunen de motie van D66 en wij hopen dat iedereen hier, en vooral de wethouder, in staat is om die motie zo goed te vertalen dat zij wat zaken over een ander boeg gooit, pragmatisch wordt en uiteindelijk half oktober klaar is. Ook al staat er een jaar in, als je hard werkt kan je eerder klaar zijn. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Alle verandering gaat gepaard met onzekerheid. Dan moet je niet in de kramp schieten van alles op de millimeter te willen sturen. Niet alles, en vooral niet in het sociaal domein, is meetbaar te maken. Laten we daar alsjeblieft mee ophouden. Voorzitter, we hebben net gehoord dat er een gat van 1 miljoen wordt geslagen. Ik heb hier in deze raad altijd het verwijt gehad dat welke motie of wat dan ook gedekt dient te worden. Nou zie ik hier 2, of 1 coalitiepartij, partijen hier zomaar een idee indienen voor 1 miljoen. Dit kan gewoon niet. Ik zal uiteraard de motie van D66 niet steunen. Er is een goede midden motie van de 2 coalitiepartijen. Die zal ik wel steunen. Morgen, meneer Van Kessel, kijk ik mezelf keurig netjes in de spiegel aan.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere stemverklaringen? Ja, mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Wij zullen de motie van D66 wel steunen, omdat wij vinden dat het zorgvuldig moet en dat iedereen die aan tafel zit ook achteraf kan zeggen: we hebben het goed gedaan. We hebben eerst alle voorwaarden gehad. De randvoorwaarden zijn geschetst. We weten de kaders. Daar staan wij voor.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het? Dan gaan wij dus nu eerst stemmen over de motie van D66. Helder kaders uitvraag sociale basis. Wie is voor die motie? Dat is D66, SP, OP Haarlem, ChristenUnie, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Actiepartij, Trots Haarlem, CDA en VVD. Die motie is aangenomen. Ik kijk even naar de heer Oomkes of het nog zin heeft om dan die andere motie in stemming te brengen. Nee, dat lijkt mij ook. Ik kijk naar Jouw Haarlem. Dat lijkt me ook niet zinvol om die motie nog in stemming te brengen.

De heer Aynan: Ik ben geen mede indiener, voorzitter. Mijn motie?

De voorzitter: Dat heeft toch weinig zin nu deze motie is aangenomen.

De heer Aynan: Het is eigenlijk teruggestuurd naar de tekentafel. Dan heeft het inderdaad weinig zin.

De voorzitter: Precies. Nou, dat gevoel heb ik ook. Ik kan mij voorstellen dat we daarmee dan de behandeling van dit punt.

Mevrouw Sterenberg: We moeten nog over het stuk stemmen.

De voorzitter: Wat mij betreft heeft het weinig zin. Als u dat graag wilt.

Mevrouw Sterenberg: Een motie is niet bindend voor de wethouder. Die kan hem naast zich neerleggen.

De voorzitter: Het punt is, als we er niet over stemmen is het niet vastgesteld. Zo simpel is het. Maar als u er toch over wilt stemmen vind ik het ook best. Dan zou de raad zichzelf volkomen ongeloofwaardig maken als ze nu voor dit verhaal zou stemmen. De VVD wil graag een stemming. Dan gaan we die stemming doen. De heer Smit, laten we geen lange beschouwingen erover houden.

De heer Smit: Nee, een punt van orde. Misschien moet u uw opmerking nog even herhalen. Dat het stuk op het moment dat het niet in stemming is gebracht ook geen status heeft en van de agenda gehaald is. Dus klaar is kees.

De voorzitter: Jawel, maar dat kan zijn. Maar er wordt door een fractie gevraagd om erover te stemmen. In mijn ogen heeft het geen enkele toegevoegde waarde, maar we kunnen het doen.

Mevrouw Sterenberg: Nee, voorzitter. Ik gaat mij erom dat dat wel even heel duidelijk is. Omdat ik uit het betoog van de wethouder weinig heb gemerkt dat ze zich echt beseft dat er hier een meerderheid aan partijen überhaupt niet wilde dat dit plan verder ging.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Voorzitter, dat lijkt me een onzinnig verwijt. In de huidige situatie kan de wethouder ook het stuk weer terugnemen en het alsnog ter bespreking voorstellen.

De voorzitter: Hoe dan ook.

De heer Van den Raadt: We nemen nu een motie aan, maar een motie kan naast je neergelegd worden. Ik heb liever wel dat we stemmen.

De voorzitter: Ja, het is wat mij betreft volstrekt helder dat de motie die ligt er. Ik kijk nog eventjes naar de wethouder. Die wil graag dat het in stemming gebracht wordt. Laten we dat doen. Dan hebben we in ieder geval geen enkel misverstand over de status. De kaders liggen dan voor. De vraag is: wie is daar voor? Ja, dat zijn de fracties van GroenLinks, Jouw Haarlem en de PvdA. Ik neem aan compleet? Ja. Goed, dat is niet genoeg. Dus dat is niet vastgesteld. Goed, dan zijn wij toe aan de vraag of wij deze vergadering die na 11 uur in principe wordt beëindigt, of wij die willen voortzetten of dat wij nu de vergadering willen stoppen. Ik kijk even naar de heer Wiedemeijer.

21. Vaststellen Aanpassing Huisvestingsverordening Haarlem 2017

De heer Wiedemeijer: Graag een punt van orde over de huisvestingsverordening. Die hebben we alleen opgewaarderd zodat OPH een motie en amendement kon toelichten. Als we die nu niet bespreken wordt die een maand later ingevoerd. Volgens mij kunnen we het in een minuut of 5 doen. Ik zou dat graag behandelen.

De voorzitter: Ja, ik zie aan diverse kanten adhesie. Zullen wij dan afspreken dat wij die verordening behandelen en dat we daarna de vergadering besluiten? Goed. Dan gaan wij nu over tot agendapunt 21, vaststelling aanpassing huisvestingsverordening Haarlem 2017. Wie wenst daarover het woord? De heer Smit.

De heer Smit: Ik heb geen spreektijd meer. Ik wil graag 2 moties toelichten, dat is het enige.

De voorzitter: Wilt u dat dan uitermate kort doen? U heeft inderdaad geen spreektijd meer. Ik wil nu de vergadering gewoon voortgang laten ondervinden, maar hou het heel kort.

De heer Smit: Dan kent u mij, meneer de voorzitter. Wij hebben een amendement en een motie ingediend en we constateren dat wij met grote waardering hebben gemerkt hoe de huisvestingsverordening is aangepast. Toch hebben wij 2 punten waarvan we zeggen: daar kan het iets beter, daar kan het iets duidelijker. Het is eerste is het amendement met de huisvestingsverordening bedreigde wijken beter beschermen. Heel kort,

heel duidelijk. Wij vinden dat de Indische buurt-noord dezelfde status heeft als andere wijken in gebied 1. En zeker als de Indische buurt Noord-Zuid. Wij verzoeken de Indische buurt Noord-Noord van gebied 2 naar gebied 1 te promoveren. Dat is het amendement. De motie, wij constateren dat in gebied 1 geen vergunningen worden verstrekt en in gebied 2 wel, met de restrictie dat de woningen 100 vierkante meter BVO moeten hebben, bruto vloeroppervlak. Wij constateren daarmee dat in de gebieden 2 toch heel veel huizen dan onder een mogelijke wijze voor vergunning in aanmerking komen. Wij stellen voor om in gebieden 2 die grens van 100 naar 135 meter vierkant BVO te verhogen, opdat met name de vooroorlogse en de vlak naoorlogse huizen met zolder gevrijwaard zijn van de mogelijkheid voor het verkrijgen van een vergunning. Dat is de motie.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even of er nog andere zijn die het woord.

De heer Smit: Nee, het gaat om de mede indieners. Moet ik nog even zeggen. Het amendement is ingediend samen met de PvdA, Actiepartij, VVD, Jouw Haarlem en SP. En de motie samen met PvdA, Actiepartij, SP en Jouw Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand die het woord wenst te voeren? Niet? Ja, wel. De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, even kort bij wijze van stemverklaring. De PvdA zal instemmen met de huisvestingsverordening en is erg blij dat er meer grip ontstaat op de wijken. Vakantieverhuur en splitsing wordt tegengegaan. We zijn blij met de toezegging.

De heer Van den Raadt: Je bent mede indiener, dan mag je niet spreken.

De heer Wiedemeijer: Jawel, het is een bespreekpunt.

De voorzitter: Dit is geen motie vreemd. Ga verder, de heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Dank u, voorzitter. Even snel kort. We zijn ook blij met de toezegging om de wijken die buiten de verordening vallen te blijven monitoren voor hun leefbaarheid. We kijken uit naar de evaluatie volgend jaar. Voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk nog even. Nog andere mensen die het woord wensen te voeren? Niet. De wethouder.

Wethouder Meijs: Gezien het tijdstip, voorzitter, zal ik het kort houden. Over het amendement kan ik kort zijn. Wat het college betreft is het niet nodig om dit gebied ook toe te voegen. Wij hebben dit allemaal in overleg gedaan met de betrokken partijen en heb ik al toegelicht in de commissie. Over de motie zal het college deze ook ontraden. Door het aantal vierkante meters wat u aanraadt, om dat te verhogen, beperken we de mogelijkheden om woningen te vormen om weer verder te kunnen gaan. Dus wij ontraden beide.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we over tot stemming. Eerst over het amendement. Met huisvestingsverordening bedreigde wijken beter beschermen. Stemverklaring? Niet. Wie is voor dit amendement? Dat zijn de fracties van de SP, OP Haarlem, Jouw Haarlem, ChristenUnie, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Actiepartij, CDA, VVD en PvdA. Dat is genoeg? Ja, die is aangenomen. Dan gaan wij nu naar de huisvestingsverordening zelf. Wenst iemand daarover stemming? Nee, die motie komt daarna. Eerst het stuk.

Is er iemand die stemming wil? Niemand. Dan is die met het amendement is die nu vastgesteld. Dan is er nog een motie. Heeft iemand daar nog een stemverklaring over? Niet. Dan gaan we stemmen. Wie is voor die motie. Dat zijn de fracties van de SP, OP Haarlem, Jouw Haarlem, Actiepartij en PvdA. Dat is niet genoeg, dus die is verworpen. Dan constateer ik dat wij zo laat zijn dat wij de overige punten, dat zijn de moties vreemd, dat wij die doorschuiven naar de volgende vergadering. Zoals we weleens vaker moeten doen. Ik wens u nog een prettige avond en ik sluit de vergadering.

De heer Smit: Voorzitter, is er nog een borrel?